

SUUNTAVIIVAT

**EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT (EU) 2015/510,
annettu 19 päivänä joulukuuta 2014,
eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60)
(uudelleenlaadittu)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan ja 9.2, 12.1, 14.3 ja 18.2 artiklan sekä 20 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suuntaviivoja EKP/2011/14⁽¹⁾ on muutettu merkittävästi. Koska suuntaviivoihin on tehtävä vielä muita muutoksia, ne olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Yhteisen rahapolitiikan saavuttaminen edellyttää niiden keinojen, välineiden ja menettelyiden määrittelyä, joita Euroopan keskuspankista (EKP) ja niiden jäsenvaltioiden kansallisista keskuspankeista, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'kansalliset keskuspankit'), koostuva eurojärjestelmä käyttää pankkisektorin rahapolitiikan yhdenmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 3.1 artiklan mukaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ensisijaisena tavoitteena on pitää yllä hintatason vakautta, ja sen perustehtäviin kuuluu unionin rahapolitiikan määrittäminen ja toteuttaminen sekä valuuttamarkkinatoimien suorittaminen mainitun sopimuksen 219 artiklan mukaisesti.
- (4) Eurojärjestelmän yleinen viitekehys perustuu EKPJ:n perussäännössä oleviin määräyksiin. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan ja EKPJ:n perussäännön vastaavien määräysten mukaan eurojärjestelmän edellytetään toimivan tiettyjen periaatteiden mukaan, mukaan lukien vapaaseen kilpailuun perustuvan avoimen markkinatalouden periaate, joka suosii voimavarojen tehokasta kohdentamista.
- (5) Siltä osin kuin on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, ja jos toiminnan tehokkuuden varmistaminen sitä edellyttää, EKP käyttää kansallisia keskuspankkeja eurojärjestelmän tehtäviin kuuluvien operaatioiden toteuttamiseen EKPJ:n perussäännön 12.1 artiklan mukaista hajauttamisperiaatetta noudattaen ja EKPJ:n perussäännön 14.3 artiklassa määrättyjen ehtojen mukaisesti.
- (6) EKPJ:n perussäännön 12.1 artiklan valossa EKP:llä on toimivalta määrittellä unionin yhteinen rahapolitiikka ja antaa tarvittavat suuntaviivat sen täytäntöön panemiseksi. EKPJ:n perussäännön 14.3 artiklan mukaisesti kansallisilla keskuspankeilla on velvollisuus toimia näiden suuntaviivojen mukaisesti. Nämä suuntaviivat on sen vuoksi osoitettu eurojärjestelmälle. Kansalliset keskuspankit panevat täytäntöön näissä suuntaviivoissa kuvatut säännöt sopimus- tai sääntelyjärjestelyin. Vastapuolten edellytetään noudattavan näitä sääntöjä, sellaisina kuin kansalliset keskuspankit ovat panneet ne täytäntöön näissä sopimuksissa tai sääntelyssä.
- (7) EKPJ:n perussäännön 18.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan eurojärjestelmä voi toimia rahoitusmarkkinoilla joko ostamalla ja myymällä suoraan (avistakauppana tai termiinkauppana) taikka takaisinostosopimuksin ja antamalla tai ottamalla lainaksi euromääräisiä tai muun valuutan määräisiä saatavia ja siirtokeelpoisia arvopapereita sekä jalometalleja. EKPJ:n perussäännön 18.1 artiklan toisen luetelmakohdan mukaan eurojärjestelmä voi tehdä luottotoimia luottolaitosten ja muiden markkinaosapuolten kanssa.

⁽¹⁾ Suuntaviivat EKP/2011/14, annettu 20 päivänä syyskuuta 2011, eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä (EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1).

- (8) Rahapolitiikan täytäntöönpanon yhteydessä eurojärjestelmä käyttää seuraavia rahapolitiikan keinoja: se suorittaa avomarkkinaoperaatioita, tarjoaa vastapuolten käyttöön maksuvalmiusjärjestelmän ja edellyttää, että luottolaitokset pitävät vähimmäisvarantoja eurojärjestelmässä olevilla tileillä.
- (9) Tavoitteidensa saavuttamista varten eurojärjestelmällä on avomarkkinaoperaatioiden toteuttamiseksi käytettävissään joukko välineitä, joita ovat käänteisoperaatiot, suorat kaupat, EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku, rahapoliittiset valuuttaswapit ja määräaikaistalletusten kerääminen. Näiden avomarkkinaoperaatioiden toteuttamiseen käytettävien välineiden tarkoituksena on varmistaa rahamarkkinoiden sujuva toiminta ja auttaa pankkeja täyttämään likviditeettitarpeensa kitkattomasti ja hallitusti.
- (10) Eurojärjestelmän käytössä olevia, maksuvalmiusjärjestelmään kuuluvia välineitä ovat maksuvalmiusluotto ja talletusmahdollisuus, joiden avulla pyritään lisäämään tai vähentämään yön yli -likviditeettiä, viestimään rahapolitiikan linjasta ja rajaamaan yön yli -rahamarkkinakorkojen liikkeitä.
- (11) Eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmällä pyritään pääasiassa seuraaviin rahapoliittisiin päämääriin: a) rahamarkkinakorkojen vakauttaminen siten, että kannustetaan laitoksia hillitsemään likviditeetin tilapäisten vaihteluiden vaikutuksia keskiarvoistamisen avulla ja b) rakenteellisen keskuspankkirahoituksen tarpeen luominen tai lisääminen, mikä parantaa eurojärjestelmän kykyä toimia tehokkaasti likviditeetin tarjoajana. Eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän oikeudellisista puitteista määrätään EKP:n perussäännön 19 artiklassa, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ⁽¹⁾ ja Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ⁽²⁾.
- (12) Tarkoituksensa, säännöllisyytensä ja menettelyjensä mukaan eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatiot voidaan jakaa neljään luokkaan: a) perusrahoitusoperaatiot, b) pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot, c) hienosäätöoperaatiot ja d) rakenteelliset operaatiot.
- (13) Perusrahoitusoperaatiot ovat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden luokka, ja niillä on keskeinen asema pyrittäessä säätelemään korkoja, hallitsemaan markkinoiden likviditeettiä ja viestimään rahapolitiikan linjasta.
- (14) Pitempiaikaisilla rahoitusoperaatioilla pyritään tarjoamaan vastapuolille likviditeettiä, jonka maturiteetti on pidempi kuin perusrahoitusoperaatioissa. Pitempiaikaisilla rahoitusoperaatioilla eurojärjestelmä ei yleensä pyri antamaan signaaleja markkinoille, minkä vuoksi sillä on niissä yleensä hinnanottajan rooli.
- (15) Hienosäätöoperaatioita toteutetaan tarpeen mukaan markkinoiden likviditeetin hallitsemiseksi ja korkojen säätelemiseksi, erityisesti markkinoiden likviditeetin odottamattomista vaihteluista johtuvien korkovaikutusten tasaamiseksi. Erityiset hienosäätöoperaatiot mukautetaan kulloiseenkin kaupantekotapaan ja niihin erityisavoitteisiin, joihin operaatioilla pyritään.
- (16) Rakenteellisia operaatioita voidaan toteuttaa milloin tahansa, kun eurojärjestelmän rakenteellista asemaa rahoitussektoriin nähden on tarpeen mukauttaa.
- (17) Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistön täytäntöönpanossa olisi varmistettava, että laaja vastapuolten joukko voi osallistua yhdenmukaisin kelpoisuusehdoin. Näiden ehtojen määrittelyllä turvataan vastapuolten tasavertainen kohtelu kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, ja varmistetaan, että vastapuolet täyttävät tietyt vakavaraisuuden arviointiin liittyvät ja toiminnalliset vaatimukset.
- (18) Eurojärjestelmän suojaamiseksi vastapuoliriskiltä EKP:n perussäännön 18.1 artiklan toisessa luetelmakohdassa määrätään, että kun eurojärjestelmä tekee luottotoimia luottolaitosten ja muiden markkinaosapuolien kanssa, vakuuksien on oltava riittävät.
- (19) Vastapuolten tasavertaisen kohtelun turvaamiseksi sekä toiminnan tehokkuuden ja avoimuuden parantamiseksi omaisuuserien on täytettävä tietyt yhdenmukaistetut ehdot kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, jotta ne voidaan hyväksyä vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2531/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1745/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, vähimmäisvarantojen soveltamisesta (EKP/2003/9) (EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10).

- (20) Eurojärjestelmä on luonut yhteisen kehikon vakuuskelpoisille omaisuuserille, jotta kaikki eurojärjestelmän luotto-operaatiot voidaan toteuttaa yhdenmukaisella tavalla panemalla nämä suuntaviivat täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro. Vakuuskelpoisten omaisuuserien yhteinen kehikko kattaa jälkimarkkinakelpoiset ja ei-jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät, jotka täyttävät eurojärjestelmän määrittelemät yhdenmukaiset kelpoisuusvaatimukset. Lähes kaikkia toisessa jäsenvaltiossa olevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä voidaan käyttää vakuutena kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin välityksellä, ja kun kyse on jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, ETA-maassa sijaitsevien hyväksytyjen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisten hyväksytyjen linkkien välityksellä, tai tällaisten hyväksytyjen linkkien ja kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin välityksellä.
- (21) Eurojärjestelmä tarjoaa päivänsisäistä luottoa maksettavien ja vastaanotettavien maksujen kirjaamisen ajoituseroista johtuvien likviditeettivajeiden tasaamiseksi. Kuten suuntaviivojen EKP/2012/27 ⁽¹⁾ 12 artiklassa ja liitteessä III on säädetty, päivänsisäisen luoton myöntämisen edellytyksenä olevalle vakuudelle asetetaan samat ehdot kuin vakuuskelpoisille omaisuuserille neljännessä osassa.
- (22) Kaikkiin eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan erityisiä riskienhallintamenetelmiä eurojärjestelmän suojaamiseksi taloudellisilta menetyksiltä tilanteissa, joissa sen saama vakuus on realisoitava vastapuolen laiminlyönnin vuoksi. Vakuuskelpoisten omaisuuserien on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, jotka on määritelty eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon (Eurosysteem credit assessment framework, ECAF) säännöissä.
- (23) EKP määrää neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 ⁽²⁾, Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4) ⁽³⁾, asetuksen (EY) N:o 2531/98 ja asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) mukaisesti seuraamuksia laitoksille, jotka eivät noudata vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamista koskevista EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteitaan. Jos vähimmäisvarantovelvoitteiden rikkominen on vakava, eurojärjestelmä voi myös tilapäisesti sulkea vastapuolen pois avomarkkinaoperaatioista.
- (24) Eurojärjestelmä voi asianomaisen kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti määrätä taloudellisia sanktioita taikka sulkea vastapuolen tilapäisesti pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä, jos vastapuoli jättää noudattamatta näiden suuntaviivojen mukaisia, kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamista sopimus- tai sääntelyjärjestelyistä johtuvia velvoitteitaan.
- (25) Asianomaisen kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti eurojärjestelmä voi myös sulkea vastapuolen tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä varovaisuussyistä tai vastapuolen laiminlyötyä velvoitteitaan. Eurojärjestelmä voi myös varovaisuussyistä hylätä omaisuuserät, joita tietyt vastapuolet ovat toimittaneet vakuuskäyttöön eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, tai rajoittaa tällaisten omaisuuserien käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta.
- (26) Kaikkien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen, joita kansallinen keskuspankki soveltaa vastapuoliinsa, tulisi sisältää yhteiset vähimmäisvaatimukset, joiden tarkoituksena on varmistaa yhteisen rahapolitiikan soveltaminen ehdoin ja edellytyksin, jotka eivät olennaisesti poikkea toisistaan jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat EKP/2012/27, annettu 5 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) (EUVL L 30, 30.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽³⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 2157/1999, annettu 23 päivänä syyskuuta 1999, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EKP/1999/4) (EYVL L 264, 12.10.1999, s. 21).

SISÄLLYS

ENSIMMÄINEN OSA – KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

TOINEN OSA – EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLITIIKAN KEINOT, OPERAATIOT, VÄLINEET JA MENETTELYT

I OSASTO – Avomarkkinaoperaatiot

1 luku – Avomarkkinaoperaatioiden kuvaus

2 luku – Avomarkkinaoperaatioiden luokat

3 luku – Avomarkkinaoperaatioissa käytettävät välineet

II OSASTO – Maksuvalmiusjärjestelmä

1 luku – Maksuvalmiusluotto

2 luku – Talletusmahdollisuus

III OSASTO – Eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin sovellettavat menettelyt

1 luku – Huutokaupat ja kahdenväliset kaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

1 jakso – Huutokaupat

2 jakso – Huutokauppojen toteutusvaiheet

1 alajakso – Huutokaupoista ilmoittaminen

2 alajakso – Huutokaupparjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolien toimenpiteet

3 alajakso – Huutokaupassa jaettava määrä

4 alajakso – Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

3 jakso – Kahdenväliset kaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

2 luku – Eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa käytettävät selvitysmenettelyt

KOLMAS OSA – HYVÄKSYTTÄVÄT VASTAPUOLET

NELJÄS OSA – VAKUUSKELPOISET OMAISUUSERÄT

I OSASTO – Yleiset periaatteet

II OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset ja luottokelpoisuusvaatimukset

1 luku – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso – Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien yleiset kelpoisuusvaatimukset

2 jakso – Eräitä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

1 alajakso – Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

2 alajakso – Erityiset kelpoisuusvaatimukset joukkolainoille, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

3 alajakso – Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

2 luku – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

III OSASTO – Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset ja luottokelpoisuusvaatimukset

1 luku – Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso – Lainasaamisten vakuuskelpoisuusvaatimukset

2 jakso – Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

3 jakso – Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

2 luku – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

1 jakso – Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset lainasaamisille

2 jakso – Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

IV OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisille ja ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille annetut takaukset

V OSASTO – Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikko vakuuskelpoisille omaisuuserille

VI OSASTO – Jälkimarkkinakelpoisten ja ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien riskienhallinta- ja arvostuskehikko

1 luku – Jälkimarkkinakelpoiisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

2 luku – Ei-jälkimarkkinakelpoiisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

3 luku – Jälkimarkkinakelpoisia ja ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

VII OSASTO – Muiden kuin euromääräisten vakuuksien hyväksyminen poikkeustilanteissa

VIII OSASTO – Vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevat säännöt

IX OSASTO – Vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö

VIIDES OSA – SEURAAMUKSET VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ

KUUDES OSA – HARKINNANVARAISET TOIMENPITEET

SEITSEMÄS OSA – EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN LIITTYVÄT YHTEISIÄ OMINAISUUKSIA KOSKEVAT LISÄVÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1 luku – Kaikkiin rahapoliittisia operaatioita koskeviin järjestelyihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

2 luku – Takaisinostosopimukseen ja vakuudellisiin lainasopimukseen sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

3 luku – Yksinomaan takaisinostosopimukseen sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

4 luku – Yksinomaan vakuudellisiin lainasopimukseen sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

5 luku – Yksinomaan rahapoliittisiin valuuttaswappeihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

KAHDEKSAS OSA – LOPPUSÄÄNNÖKSET

LIITE I – Vähimmäisvarannot

LIITE II – Huutokaupoista ilmoittaminen

LIITE III – Huutokaupassa jaettava määrä ja huutokaupamenettelyt

- LIITE IV – Huutokaupan tuloksista ilmoittaminen
- LIITE V – Valuuttainterventioiden vastapuolten valintaperusteet
- LIITE VI – Vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö
- LIITE VII – Viidennen osan mukaisesti sovellettavien seuraamusten laskenta
- LIITE VIII – Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainakohtaisten tietojen toimittaminen
- LIITE IX – Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen mukainen laadun seuranta
- LIITE X – Aliarvostusprosentit
- LIITE XI – Arvopapereiden muoto
- LIITE XII – Esimerkkejä eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista ja menettelyistä
- LIITE XIII – Vastaavuustaulukko
- LIITE XIV – Kumotut suuntaviivat ja luettelo muutoksista

ENSIMMÄINEN OSA

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Näissä suuntaviivoissa kuvataan yhdenmukaiset säännöt eurojärjestelmän yhteisen rahapolitiikan täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
2. Eurojärjestelmä ryhtyy kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi näissä suuntaviivoissa säädettyjen periaatteiden, keinojen, välineiden, vaatimusten, kriteerien ja menettelyjen mukaisesti.
3. Eurojärjestelmän ja sen vastapuolten välinen oikeussuhde perustuu asianmukaisiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin, joita asianomainen kansallinen keskuspankki soveltaa ja joilla näiden suuntaviivojen säännökset pannaan vastaavasti täytäntöön.
4. EKP:n neuvosto voi milloin tahansa muuttaa niitä keinoja, välineitä, vaatimuksia, kriteerejä ja menettelyjä, joilla eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita toteutetaan.
5. Eurojärjestelmä varaa itsellään oikeuden pyytää ja saada käyttöönsä vastapuolilta mitä tahansa tietoja, joita se tarvitsee rahapoliittisiin operaatioihin liittyvien tehtäviensä suorittamiseksi ja tavoitteidensa saavuttamiseksi. Tämä oikeus ei vaikuta mihinkään muihin eurojärjestelmän nykyisiin oikeuksiin saada rahapoliittisiin operaatioihin liittyviä tietoja.

2 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'todelliset päivät/360 -laskukäytännöllä' (actual/360 day-count convention) tarkoitetaan eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa sovellettavaa käytäntöä, jonka avulla määritetään koron laskentaan sisällytettyjen kalenteripäivien todellinen lukumäärä käyttäen perustana 360 päivän pituista vuotta;
- 2) 'valtiosidonnaisilla laitoksilla' (agency) tarkoitetaan yhteisöjä, jotka eurojärjestelmä on luokitellut valtiosidonnaisiksi laitoksiksi. Luettelo valtiosidonnaisiksi laitoksiksi luokitelluista yhteisöistä on julkaistu EKP:n verkkosivuilla;

- 3) 'omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla' (asset-backed securities, ABS) tarkoitetaan velkainstrumentteja, joiden vakuutena on erityisesti tähän tarkoitukseen varattu joukko (kiinteitä tai uusiutuvia) rahoitusvaateita, jotka muuttuvat rahaksi tietyn ajan kuluessa. Lisäksi niihin saattaa liittyä sellaisia oikeuksia tai muita omaisuuseriä, jotka takaavat hallinnointiin liittyvät toimet tai tuottojen jakamisen haltijoille sovittuna ajankohtana. Yleensä niiden liikkeeseenlaskijana toimii varta vasten perustettu erillisyhtiö, joka on hankkinut rahoitusvaateiden joukon niiden alullepanijalta tai myyjältä. Näin ollen omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin liittyvät maksut riippuvat pääasiassa niiden vakuussammiossa olevien omaisuuserien tuottamasta kassavirrasta ja muista oikeuksista, kuten likviditeettisopimuksista, takauksista tai muista ominaisuuksista, joita yleensä kutsutaan luottokelpoisuuden korotusjärjestelyiksi;
- 4) 'kahdenvälisellä kaupalla' (bilateral procedure) tarkoitetaan menettelyä, jossa kansallinen keskuspankki tai poikkeustapauksissa EKP toteuttaa hienosäätöoperaatioita tai suoria kauppvoja suoraan yhden tai useamman vastapuolen kanssa tai arvopaperipörssien tai markkinavälittäjien kautta ilman huutokauppoja;
- 5) 'arvo-osuusjärjestelmällä' (book-entry system) tarkoitetaan järjestelmää, jossa arvopapereiden ja muiden rahoitusvaateiden siirtäminen on mahdollista ilman paperimuodossa olevien asiakirjojen tai todistusten fyysistä siirtämistä, esimerkiksi arvopapereiden elektroninen siirto;
- 6) 'pankkipäivällä' (business day) tarkoitetaan a) maksuvelvollisuuden osalta päivää, jona TARGET2 on toiminnassa tällaisen maksun suorittamista varten, ja b) omaisuuserien luovutusvelvollisuuden osalta päivää, jona arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät, joiden välityksellä luovutuksen on määrä tapahtua, ovat toiminnassa siinä paikassa, jossa kyseisten arvopapereiden luovutuksen on määrä tapahtua;
- 7) 'arvopaperikeskuksella' (central securities depository, CSD) tarkoitetaan yhteisöä, a) joka mahdollistaa arvopaperitapahtumien käsittelyn tilikirjausten avulla, b) joka tarjoaa säilytyspalveluja (esim. yhtiötapahtumien ja lunastusten hallinnointi) ja c) jolla on aktiivinen rooli arvopapereiden liikkeeseenlaskujen eheyden turvaamisessa. Arvopaperit voivat olla joko fyysisiä mutta yhteissäilytyksessä pysäytysjärjestelmässä tai arvo-osuusmuotoisia (eli olemassa vain elektronisina kirjauksina);
- 8) 'vakuudellisella luotolla' (collateralised loan) tarkoitetaan kansallisen keskuspankin ja vastapuolen välistä järjestelyä, jossa vastapuolelle myönnetään likviditeettiä sellaisen lainan muodossa, jonka vakuutena on vastapuolen kansalliselle keskuspankille antama täytäntöönpanokelpoinen vakuusoikeus esimerkiksi omaisuuserän panttauksen, vakuusluovutuksen tai kiinnityksen muodossa;
- 9) 'määräaikaistalletusten keräämisellä' (collection of fixed-term deposits) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa käytettävää välinettä, jolla eurojärjestelmä pyrkii vähentämään markkinoiden likviditeettiä tarjoamalla vastapuolille mahdollisuutta tehdä määräaikaistalletuksia kotimaansa kansallisessa keskuspankissa oleville tileille;
- 10) 'toimivaltaisella viranomaisella' (competent authority) tarkoitetaan viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa laitoksia osana kyseisen jäsenvaltion valvontajärjestelmää;
- 11) 'vastapuolella' (counterparty) tarkoitetaan laitosta, joka täyttää kolmannessa osassa täsmennetyt, eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumista koskevat kelpoisuusvaatimukset;
- 12) 'katetuilla joukkolainoilla' (covered bonds) tarkoitetaan velkainstrumentteja, joihin liittyy kaksinainen turva: a) suoraan tai välillisesti luottolaitokseen ja b) taustalla olevien omaisuuserien uusiutuvaan vakuussammioon, jossa ei ole riskin etuoikeusluokkia. Käsite sisältää katetut jumbolainat, perinteiset katetut joukkolainat ja muut katetut joukkolainat;
- 13) 'lainasaamisilla' (credit claim) tarkoitetaan rahan takaisinmaksua koskevaa vaadetta, joka on velallisen vastapuolelle antama velkasitoumus. Lainasaamiset käsittävät myös Schuldscheindarlehen-velkakirjat sekä alankomaalaiset rekisteröidyt yksityisoikeudelliset saamiset valtiolta tai muilta hyväksyttäviltä velallisilta kuten asuntoyhtiöiltä, kun takaajana on valtio;
- 14) 'luottolaitoksella' (credit institution) tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua luottolaitosta, jota valvoo toimivaltainen viranomainen tai joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu julkisessa omistuksessa oleva luottolaitos, joka on toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa valvontaa vastaavan valvonnan alainen;
- 15) 'luottoluokituksella' (credit rating) tarkoitetaan samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009⁽³⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(³) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

- 16) 'rajat ylittävällä käytöllä' (cross-border use) tarkoitetaan sitä, että vastapuoli toimittaa kotimaansa kansalliselle keskuspankille vakuudeksi
 - a) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, joita säilytetään toisessa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro;
 - b) jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskettu liikkeelle toisessa jäsenvaltiossa ja joita säilytetään kotimaan kansallisessa keskuspankissa;
 - c) lainasaamisia, joita koskevaan lainasaamissopimukseen sovelletaan sellaisen muun jäsenvaltion kuin vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka rahayksikkö on euro;
 - d) asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia koskevien soveltuvien menettelyjen mukaisesti;
- 17) 'valuuttasuojauksella' (currency hedge) tarkoitetaan arvopapereiden liikkeeseenlaskijan ja suojausvastapuolen välistä sopimusta, jolla muun valuutan kuin euron määräisen kassavirran vastaanottamisesta aiheutuvaa valuuttakurssiriskiä lievennetään osittain siten, että suojausvastapuolen maksama kassavirta, mukaan lukien suojausosapuolen mahdolliset takuut, muutetaan swap-sopimuksella euromääräisiksi;
- 18) 'omaisuudensäilyttäjällä' (custodian) tarkoitetaan yhteisöä, joka säilyttää ja hallinnoi arvopapereita ja muita rahoitussuhteita muiden puolesta;
- 19) 'realisointiarvolla' (default market value) tarkoitetaan kaikkien omaisuuserien osalta minä tahansa päivänä
 - a) tällaisille omaisuuserille määritettyä arvostusajankohdan markkina-arvoa, joka lasketaan arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavimman hinnan perusteella;
 - b) viimeistä kaupantekohintaa, ellei tietylle arvopaperille ole saatavissa edustavaa hintaa arvostuspäivää edeltävältä pankkipäivältä. Jos kaupantekohintaa ei ole käytettävissä, operaation toteuttava kansallinen keskuspankki määrittää hinnan ottaen huomioon sen hinnan, jolla arvopaperilla on käyty viimeksi kauppaa;
 - c) muun hyväksyttävän arvostusmenetelmän perusteella määritettyä hintaa, jos kyse on arvopapereista, joille ei ole olemassa markkina-arvoa;
 - d) myynnin nettotuottoa sen jälkeen, kun myyntitapahtumaan liittyvät kohtuulliset kustannukset, palkkiot ja kulut on vähennetty, jos kansallinen keskuspankki on myynyt omaisuuserät tai vastaavia omaisuuseriä markkinahintaan ennen arvostusajankohtaa; kansallinen keskuspankki tekee tämän laskutoimituksen ja yksilöi määrät;
- 20) 'toimituksella maksua vastaan' tai 'toimitus maksua vastaan -järjestelmällä' (delivery-versus-payment tai delivery-against-payment system) tarkoitetaan vaihto arvoa vastaan -suoritusjärjestelmän menettelyä, jolla varmistetaan, että lopullinen siirto eli omaisuuserien toimitus tapahtuu lopullisesti vasta toisten omaisuuserien vastaavan lopullisen siirron, eli maksun, tapahtuessa;
- 21) 'talletusmahdollisuudella' (deposit facility) tarkoitetaan eurojärjestelmän tarjoamaa talletusmahdollisuutta, jossa vastapuolet voivat tehdä eurojärjestelmään kansallisen keskuspankin välityksellä yön yli -talletuksia etukäteen vahvistetulla korolla;
- 22) 'talletusmahdollisuuden korolla' (deposit facility rate) tarkoitetaan talletusmahdollisuuteen sovellettavaa korkoa;
- 23) 'kotimaisella käytöllä' (domestic use) tarkoitetaan tilannetta, jossa jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut vastapuoli toimittaa vakuudeksi jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskettu liikkeeseen ja joita säilytetään siinä jäsenvaltiossa, jossa vastapuolen kotivaltion kansallinen keskuspankki sijaitsee, tai lainasaamisia, joita koskevaan lainasaamissopimukseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee, sekä asuntolainavakuudellisia velkasitoumuksia, joiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki sijaitsee;
- 24) 'korvamerkintäjärjestelmällä' (earmarking system) tarkoitetaan kansallisten keskuspankkien vakuushallinnassa käytettävää järjestelmää, jossa likviditeettiä myönnetään sellaisia määritettyjä ja tunnistettavia omaisuuseriä vastaan, jotka on korvamerkitty vakuudeksi tiettyjä eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten. Vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki voi sallia näiden omaisuuserien korvaamisen toisilla vakuuskelpoisilla omaisuuserillä edellyttäen, että ne korvamerkitään vakuudeksi ja ne ovat kyseessä olevaa operaatiota varten riittävät;
- 25) 'vakuuskelpoisilla omaisuuserillä' (eligible assets) tarkoitetaan omaisuuseriä, jotka täyttävät neljännessä osassa täsmennetyt kriteerit ja kelpaavat näin ollen vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa;
- 26) 'pankkipäivän lopetuksella' (end-of-day) tarkoitetaan sitä pankkipäivän ajankohtaa TARGET2-järjestelmän sulkemisen jälkeen, jona TARGET2-järjestelmässä käsitellyt maksut suoritetaan lopullisesti tuon päivän osalta;

- 27) 'euroalueen inflaatioindeksillä' (euro area inflation index) tarkoitetaan Eurostatin tai jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, kansallisten tilastoviranomaisten tuottamaa indeksiä, kuten yhdenmukaistettua kuluttajaindeksiä (YKHI);
- 28) 'Euroopan talousalueella' (ETA) (European Economic Area) tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita riippumatta siitä, ovatko ne muodollisesti liittyneet ETA:han, sekä Islantia, Liechtensteinia ja Norjaa;
- 29) 'eurojärjestelmällä' (Eurosystem) tarkoitetaan EKP:tä ja kansallisia keskuspankkeja;
- 30) 'eurojärjestelmän pankkipäivällä' (Eurosystem business day) tarkoitetaan päivää, jona EKP ja ainakin yksi kansallinen keskuspankki ovat avoinna eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten;
- 31) 'eurojärjestelmän luotto-operaatioilla' (Eurosystem credit operations) tarkoitetaan a) likviditeettiä lisääviä käänteisoperaatioita, eli likviditeettiä lisääviä eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita, pois lukien rahapoliittiset valuutanvaihtosopimukset ja suorat kaupat, ja b) päivänsisäistä luottoa;
- 32) 'eurojärjestelmän rahapoliittisilla operaatioilla' (Eurosystem monetary policy operations) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita ja maksuvalmiusjärjestelmää;
- 33) 'eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikolla' (Eurosystem User Assessment Framework) tarkoitetaan EKP:n verkkosivuilla olevaa kehikkoa, jonka avulla arvioidaan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiä ja linkkejä sekä määritetään, voidaanko niiden käyttö hyväksyä eurojärjestelmän luotto-operaatioissa;
- 34) 'lopullisella siirrolla' (final transfer) tarkoitetaan peruuttamatonta ja ehdotonta siirtoa, joka täyttää siirtovelvoitteen;
- 35) 'rahoituslaitoksella' (financial corporation) tarkoitetaan samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 549/2013⁽¹⁾;
- 36) 'hienosäätöoperaatioilla' (fine-tuning operations) tarkoitetaan sellaisten eurojärjestelmän toteuttamien avomarkkinaoperaatioiden luokkaa, joiden tarkoituksena on erityisesti tasoiittaa markkinoiden likviditeetin vaihteluja;
- 37) 'kiinteäkorkoisilla instrumenteilla' (fixed coupons) tarkoitetaan velkainstrumentteja, joille maksetaan jaksoittain etukäteen määritettyä korkoa;
- 38) 'kiinteäkorkoisella huutokauppanennettelyllä' (fixed-rate tender procedure) tarkoitetaan huutokauppanennettelyä, jossa EKP määrittää koron, hinnan, swap-pisteen tai hintaeron (spread) ennen huutokauppanennettelyä, ja huutokauppanennettelyyn osallistuvat vastapuolet tekevät tarjouksen määrästä, jolla ne haluavat tehdä transaktion kyseistä kiinteää korkoa, hintaa, swap-pistettä tai hintaeroa koskevin ehdoin;
- 39) 'vaihtuvalla korolla' (floating coupon) tarkoitetaan korkoa, joka on kiinnitetty viitekorkoon, jota vastaava korontarkistuskausi ei ole vuotta pidempi;
- 40) 'rahapoliittisella valuuttaswapilla' (foreign exchange swap for monetary policy purposes) tarkoitetaan välinettä, jota käytetään avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa ja jossa eurojärjestelmä ostaa tai myy euroja avistakaupoin ulkomaan valuuttaa vastaan ja samalla myy tai ostaa eurot takaisin termiinikaupoin tietynä takaisinostopäivänä;
- 41) 'kotimaan kansallisella keskuspankillla' (home NCB) tarkoitetaan sen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, johon vastapuoli on sijoittautunut ja jonka rahayksikkö on euro;
- 42) 'eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisellä kalenterilla' (indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations) tarkoitetaan eurojärjestelmän laatimaa ja EKP:n neuvoston hyväksymää kalenteria, jossa esitetään viitteellisesti varantojen pitoajanjaksojen ajoitus sekä perusrahoitusoperaatioiden ja tavallisten pitempiäikaisten rahoitusoperaatioiden ilmoituksen ja tulosten ajankohta sekä maturiteetti;
- 43) 'kansainvälisellä arvopaperikeskuksella' (international central securities depository, ICSD) tarkoitetaan arvopaperikeskusta, joka selvittää ja toimittaa useilta kansallisilta markkinoilta peräisin olevia arvopapereita, joilla käydään kauppaa kansainvälisesti, tyypillisesti eri valuutta-alueiden kesken;
- 44) 'kansainvälisellä organisaatiolla' (international organisation) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 118 artiklassa mainittua yhteisöä, joilta oleviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa;
- 45) 'ISIN-koodilla' (international securities identification number, ISIN) tarkoitetaan rahoitusmarkkinoilla liikkeeseen lasketuille arvopapereille annettua kansainvälistä tunnistekoodia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EKT 2010) (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

- 46) 'päivänsisäisellä luotolla' (intraday credit) tarkoitetaan suuntaviivoissa EKP/2012/27 määriteltyä yhtä pankkipäivää lyhyemmäksi ajaksi myönnettyä luottoa;
- 47) 'EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskulla' (issuance of ECB debt certificates) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa käytettävää rahapoliittista instrumenttia, jonka EKP toteuttaa laskemalla liikkeeseen velkasitoumuksia, jotka edustavat EKP:n sitoumusta maksaa velka suhteessa sitoumuksen haltijaan;
- 48) 'katetuilla jumbolainoilla' (jumbo covered bonds) tarkoitetaan katettuja joukkolainoja, jotka on laskettu liikkeeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa olevien vaatimusten mukaisesti, joiden liikkeeseenlaskun volyymi on vähintään miljardi euroa ja joille vähintään kolme markkinatakaajaa antaa säännöllisesti osto- ja myyntinoteeraukset;
- 49) 'leasing-saamisilla' (leasing receivables) tarkoitetaan maksuja, jotka vuokraaja suorittaa vuokranantajalle määräajoin ja sopimusperusteisesti leasing-sopimuksen ehtojen mukaisesti. Jäännösarvot eivät ole leasing-saamia;
- 50) 'rahoitustuella' (liquidity support) tarkoitetaan mitä tahansa rakenteellista, tosiasiallista tai potentiaalista toimintoa, joka on tarkoitettu omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin liittyvän transaktion aikana tilapäisesti puuttuvan kassavirran kattamiseen tai joka katsotaan tällaiseen tarkoitukseen sopivaksi;
- 51) 'pitempiaikaisilla rahoitusoperaatioilla' (longer-term refinancing operations, LTRO) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita, jotka eurojärjestelmä toteuttaa käänteisoperaatioiden muodossa ja joilla pyritään rahoitussektorin likviditeetin lisäämiseen pidemmällä aikavälillä kuin perusrahoitusoperaatioissa;
- 52) 'perusrahoitusoperaatioilla' (main refinancing operations, MRO) tarkoitetaan säännöllisiä avomarkkinaoperaatioita, jotka eurojärjestelmä toteuttaa käänteisoperaatioiden muodossa;
- 53) 'pitoajanjaksolla' (maintenance period) tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) määritelmässä;
- 54) 'vakuuksien muutospyynnöllä' (margin call) tarkoitetaan vaihtelumarginaaliin liittyvää menettelyä, jossa eurojärjestelmä vaatii vastapuolta toimittamaan lisää vakuuskelpoisia omaisuuseriä tai rahaa, jos vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien normaalein menettelyin laskettu arvo laskee alle tietyn tason. Vakuussammiojärjestelmissä vakuuksien muutospyyntö tehdään vain, jos vakuudet eivät ole riittävät, ja korvamerkintään perustuvissa järjestelmissä tehdään muutospyyntöjä kumpaankin suuntaan; nämä menetelmät kuvataan tarkemmin kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa;
- 55) 'marginaalikorolla' (marginal interest rate) tarkoitetaan likviditeettiä lisäävien vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen alinta korkoa, jolla tarjoukset hyväksytään, tai likviditeettiä vähentävien vaihtuvakorkoisten huutokauppamenettelyjen korkeinta korkoa, jolla tarjoukset hyväksytään;
- 56) 'maksuvalmiusluotolla' (marginal lending facility) tarkoitetaan eurojärjestelmän tarjoamaa maksuvalmiusjärjestelmän välineitä, jossa vastapuolet voivat saada eurojärjestelmältä yön yli -luottoa kansallisen keskuspankin välityksellä etukäteen vahvistetulla korolla edellyttäen, että vakuudeksi on toimitettu riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä;
- 57) 'maksuvalmiusluoton korolla' (marginal lending facility rate) tarkoitetaan maksuvalmiusluottoon sovellettavaa korkoa;
- 58) 'marginaalishwap-pisteellä' (marginal swap point quotation) tarkoitetaan huutokaupassa viimeiseksi, eli kun jaettava kokonaisuus on käytetty, hyväksytyyn tarjouksen swap-pistettä;
- 59) 'jälkimerkkinakelpoisilla omaisuuserillä' (marketable assets) tarkoitetaan velkainstrumentteja, jotka on hyväksytty markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ja jotka täyttävät neljännessä osassa asetetut kelpoisuusvaatimukset;
- 60) 'eräpäivällä' (maturity date) tarkoitetaan päivää, jona eurojärjestelmän rahapoliittinen operaatio päättyy. Takaisinostosopimuksen tai swapin yhteydessä eräpäivä vastaa takaisinostopäivää;
- 61) 'jäsenvaltiolla' (member state) tarkoitetaan unionin jäsenvaltiota;
- 62) 'multi cédulas -joukkolainoilla' (multi cédulas) tarkoitetaan tiettyjen espanjalaisten erillisyhtiöiden (Fondo de Titulización de Activos, FTA) liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, joita käytettäessä tietty määrä eri alullepanijoiden pieniä yksittäisiä cédulas-joukkolainoja (espanjalaiset katetut joukkolainat) voidaan sammuroida yhteen;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 63) 'kansainvälisellä kehityspankilla' (multilateral development bank) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa mainittua yhteisöä, joilta oleviin saamisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa;
- 64) 'monikorkoisella huutokauppamenettelyllä' (amerikkalainen huutokauppa) (multiple rate auction tai American auction) tarkoitetaan huutokauppaa, jossa toteutunut korko, hinta tai swap-piste vastaa kussakin yksittäisessä tarjouksessa tarjottua korkoa, hintaa tai swap-pistettä;
- 65) 'moniportaisella korolla' (multi-step coupon) tarkoitetaan korkorakennetta, jossa marginaali (x) nousee useammin kuin kerran omaisuuserän juoksuaikana etukäteen määritetyn aikataulun mukaisesti etukäteen määritettyinä päivinä, jotka ovat yleensä lunastuspäiviä tai kuponginmaksupäiviä;
- 66) 'kansallisella keskuspankilla' (national central bank, NCB) tarkoitetaan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, kansallista keskuspankkia;
- 67) 'kansallisen keskuspankin pankkipäivällä' (NCB business day) tarkoitetaan mitä tahansa päivää, jona kansallinen keskuspankki on avoinna eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteutusta varten, myös päivät, joina tällaisen kansallisen keskuspankin sivukonttorit ovat suljettuina paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi;
- 68) 'ETA:han kuulumattomilla G10-mailla' (non-EEA G10 countries) tarkoitetaan G10-ryhmään kuuluvia maita, jotka eivät kuulu ETA:han, eli Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa, Japania ja Sveitsiä;
- 69) 'yrityksellä' (non-financial corporation) tarkoitetaan samaa kuin asetuksessa (EU) N:o 549/2013;
- 70) 'ei-jälkimarkkinakelpoisilla omaisuuserillä' (non-marketable asset) tarkoitetaan seuraavia omaisuuseriä: määräaikaistalletukset, lainasaamiset ja asuntolainavakuudelliset vähittäismarkkinavelkainstrumentit (RMBD);
- 71) 'muilla katetuilla joukkolainoilla' (other covered bonds) tarkoitetaan strukturoituja katettuja joukkolainoja ja multi cédulas -joukkolainoja;
- 72) 'suoralla kaupalla' (outright transaction) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa käytettävää välinettä, kun eurojärjestelmä ostaa tai myy vakuuskelpoisia jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä suoraan markkinoilla (avista- tai termiinikauppana) siten, että omistusoikeus siirtyy kokonaisuudessaan myyjältä ostajalle ilman liitännäistä omistuksen takaisinsiirtoa;
- 73) 'sammiojärjestelmällä' (pooling system) tarkoitetaan kansallisen keskuspankin vakuushallinnan järjestelmää, jota käytettäessä vastapuolella on kansallisessa keskuspankissa sammiotili, jolle talletetaan omaisuuseriä eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuudeksi ja jolle omaisuuserät kirjataan siten, että yksittäinen vakuuskelpoinen omaisuuserä ei liity mihinkään tiettyyn eurojärjestelmän luotto-operaatioon ja vastapuoli voi jatkuvasti korvata vakuuskelpoiset omaisuuserät toisilla;
- 74) 'julkisella luottoluokituksella' (public credit rating) tarkoitetaan luottoluokituksia, jotka a) ovat unionissa rekisteröityjen eurojärjestelmän hyväksymien luottoluokituslaitosten antamia ja b) julkaistaan yleisesti tai jaetaan tilauksen perusteella;
- 75) 'julkisyhteisöllä' (public sector entity) tarkoitetaan yksikköä, jonka kansallinen tilastoviranomainen luokittelee asetusta (EU) N:o 549/2013 sovellettaessa julkiseen sektoriin kuuluvaksi yksiköksi;
- 76) 'pikahuutokaupalla' (quick tender) tarkoitetaan huutokauppamenettelyä, joka tavallisesti toteutetaan 105 minuutin kuluessa huutokaupan ilmoittamisesta sen tuloksen vahvistamiseen ja jossa vastapuolten lukumäärä voi olla rajoitettu jäljempänä toisessa osassa kuvatulla tavalla;
- 77) 'takaisinostosopimuksella' (repurchase agreement) tarkoitetaan järjestelyä, jossa hyväksytty omaisuuserä myydään ostajalle ilman myyjän omistuksenpidätysoikeutta, kun myyjä samanaikaisesti saa oikeuden ja velvoitteen lunastaa vastaava omaisuuserä tiettyyn hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana tai vaadittaessa;
- 78) 'takaisinostopäivällä' (repurchase date) tarkoitetaan päivää, jona ostajan on myytävä transaktioon liittyvät vastaavat omaisuuserät takaisin myyjälle takaisinostosopimuksen mukaisesti;
- 79) 'takaisinostohinnalla' (repurchase price) tarkoitetaan hintaa, jolla ostajan on myytävä transaktioon liittyvät vastaavat omaisuuserät takaisin myyjälle takaisinostosopimuksen mukaisesti. Takaisinostohinta on ostohinta lisätynä hinnanerolla, joka vastaa myönnetylle likviditeetille maksettavaa korkoa operaatioissa sovellettavan maturiteetin ajalta;
- 80) 'käänteisoperaatiolla' (reverse transaction) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioissa ja maksuvalmiusluottoa myönnettäessä käytettävää instrumenttia, jolla kansallinen keskuspankki ostaa tai myy vakuuskelpoisia omaisuuseriä takaisinostosopimuksen perusteella tai tekee luotto-operaatioita vakuudellisten luottojen muodossa;

- 81) 'omaisuudensäilytystilillä' (safe custody account) tarkoitetaan kansainvälisen arvopaperikeskuksen, arvopaperikeskuksen tai kansallisen keskuspankin hallinnoimaa arvopaperitiliä, jolle luottolaitokset voivat tallettaa eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisia arvopapereita;
- 82) 'arvopaperikaupan selvitysjärjestelmällä' (securities settlement system, SSS) tarkoitetaan järjestelmää, joka mahdollistaa arvopapereiden siirron joko vastikkeettomasti (free of payment) tai toimitus maksua vastaan -periaatteella (delivery-versus-payment);
- 83) 'suorituspäivällä' (settlement date) tarkoitetaan päivää, jona transaktioon liittyvät suoritukset tehdään;
- 84) 'yksikorkoisella huutokauppanennettelyllä' (hollantilainen huutokauppa) (single rate auction tai Dutch auction) tarkoitetaan huutokauppaa, jossa kaikkiin hyväksyttäviin tarjouksiin sovellettava korko, hinta tai swap-piste on sama kuin marginaalikorko, -hinta tai -swap-piste;
- 85) 'erillisyhtiöllä' (Special Purpose Vehicle, SPV) tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua yhteisöä;
- 86) 'vakiohuutokaupalla' (standard tender) tarkoitetaan eurojärjestelmän käyttämää huutokauppanennettelyä, joka toteutetaan tavallisesti 24 tunnin kuluessa huutokauppailmoituksesta sen tuloksen vahvistamiseen;
- 87) 'rakenteellisilla operaatioilla' (structural operations) tarkoitetaan avomarkkinaoperaatioita, joita eurojärjestelmä toteuttaa säädelläkseen rahoitussektorin rakenteellista rahoitusasemaa eurojärjestelmään nähden tai toteuttaakseen muita rahapoliittisia tavoitteita toisessa osassa kuvatulla tavalla;
- 88) 'strukturoiduilla katetuilla joukkolainoilla' (structured covered bonds) tarkoitetaan katettuja joukkolainoja, pois lukien multi cédulas -joukkolainat, joita ei ole laskettu liikkeeseen direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti;
- 89) 'swap-pisteellä' (swap point) tarkoitetaan termiinkaupan valuuttakurssin ja avistakaupan valuuttakurssin eroa valuuttaswapissa yleisten markkinakonventioiden mukaisesti noteerattuna;
- 90) 'erissä tapahtuvalla liikkeeseenlaskulla' tai 'liikkeeseenlaskuerällä' (tap issuance tai tap issue) tarkoitetaan liikkeeseenlaskua, joka muodostaa yhden sarjan aikaisemman liikkeeseenlaskun kanssa;
- 91) 'TARGET2-järjestelmällä' (TARGET2) tarkoitetaan reaaliaikaista bruttomaksujärjestelmää, jossa suoritetaan euromääräisiä maksuja keskuspankkirahassa suuntaviivoissa EKP/2012/27 säädetyllä tavalla;
- 92) 'huutokauppanennettelyllä' (tender procedure) tarkoitetaan menettelyä, jonka avulla eurojärjestelmä lisää tai vähentää markkinoiden likviditeettiä ja jossa kansallinen keskuspankki toteuttaa transaktiot hyväksymällä vastapuolten toimittamat tarjoukset julkisen huutokauppailmoituksen jälkeen;
- 93) 'kaupantekopäivällä' (T) (trade date) tarkoitetaan päivää, jona kauppa eli kahden vastapuolen välinen sopimus rahoitustransaktiosta tehdään. Kaupantekopäivä voi olla sama kuin transaktion suorituspäivä (suoritus saman päivän arvolla) tai edeltää suorituspäivää tietyllä pankkipäivien määrällä (suorituspäivä on T + suoritusviive);
- 94) 'perinteisillä katetuilla joukkolainoilla' (traditional covered bonds) tarkoitetaan direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaisesti liikkeeseen laskettuja katettuja joukkolainoja, pois lukien katetut jumbolainat;
- 95) 'kolmikantasopimusagentilla' (tri-party agent, TPA) tarkoitetaan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmäoperaattoria, joka on tehnyt kansallisen keskuspankin kanssa sopimuksen, jonka mukaan operaattorilla on velvollisuus tarjota tietyt vakuushallintapalveluja kyseisen kansallisen keskuspankin agenttina;
- 96) 'unionilla' (Union) tarkoitetaan Euroopan unionia;
- 97) 'markkina-arvon aliarvostuksella' (valuation haircut) tarkoitetaan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien markkina-arvoon sovellettavaa, tietyn prosenttimäärän suuruista vähennystä;
- 98) 'hinnanalennuksella arvonmäärityksessä' (valuation markdown) tarkoitetaan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien markkina-arvon alentamista tietyllä prosenttimäärällä ennen markkina-arvon aliarvostuksen soveltamista;
- 99) 'vaihtuvakorkoisella huutokauppanennettelyllä' (variable rate tender procedure) tarkoitetaan huutokauppanennettelyä, jossa osallistuvat vastapuolet antavat kilpailevia tarjouksia sekä transaktion rahamäärästä että korosta, swap-pisteestä tai hinnasta, jolla ne haluavat tehdä kaupan eurojärjestelmän kanssa, ja jossa kilpailukykyisimmät tarjoukset hyväksytään ensin, kunnes koko likviditeettimäärä on käytetty;
- 100) 'nollakuponkilainalla' (zero coupon) tarkoitetaan velkainstrumenttia, johon ei sisälly säännöllistä kuponkikoron maksua.

TOINEN OSA

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLITIIKAN KEINOT, OPERAATIOT, VÄLINEET JA MENETTELYT

3 artikla

Eurojärjestelmän rahapolitiikan toimeenpanokehys

1. Eurojärjestelmä käyttää rahapolitiikan toimeenpanossa seuraavia keinoja:

- a) avomarkkinaoperaatiot;
- b) maksuvalmiusjärjestelmä;
- c) vähimmäisvarantovaatimukset.

2. Vähimmäisvarantovaatimukset on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9). Vähimmäisvarantovaatimusten tiettyjä ominaisuuksia on kuvattu liitteessä I taustatiedoksi.

4 artikla

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden yleispiirteet

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden ominaispiirteet on kuvattu taulukossa 1.

Taulukko 1

Kuvaus eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden ominaispiirteistä

Rahapoliittisten operaatioiden luokat	Välinetyypit		Maturiteetti	Toteuttamistiheys	Menettely	
	Likviditeettiä lisäävät	Likviditeettiä vähentävät				
Avomarkkinaoperaatiot	Perusrahoitusoperaatiot	Käänteisoperaatiot	—	Yksi viikko	Viikoittain	Vakiohuutokauppa-menettelyt
	Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot	Käänteisoperaatiot	—	Kolme kuukautta (*)	Kuukausittain (*)	Vakiohuutokauppa-menettelyt
	Hienosäätöoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Ei vakio	Ei vakio	Huutokauppa-menettelyt
		Valuuttaswapit	Valuuttaswapit			Kahdenväliset menettelyt
			Määräaikaistalletusten kerääminen			
	Rakenteelliset operaatiot	Käänteisoperaatiot	Käänteisoperaatiot	Ei vakio	Ei vakio	Vakiohuutokauppa-menettelyt
		—	EKP:n velkasisitöimusten liikkeenlasku	Vähemmän kuin 12 kuukautta	Ei vakio	
		Suorat ostot	Suorat myynnit	—	Ei vakio	Huutokauppa-menettelyt Kahdenväliset menettelyt

Rahapoliittisten operaatioiden luokat		Välinetyypit		Maturiteetti	Toteuttamistiheys	Menettely
		Likviditeettiä lisäävät	Likviditeettiä vähentävät			
Maksuvalmiusjärjestelmä	Maksuvalmiusluotto	Käänteisoperaatiot	—	Yön yli	Käytettävissä vastapuolten harkinnan mukaan	
	Talletusmahdollisuus	—	Talletukset	Yön yli		

(*) 7 artiklan 4 kohdasta riippuen

I OSASTO

AVOMARKKINAOPERAATIOT

1 LUKU

Avomarkkinaoperaatioiden kuvaus

5 artikla

Avomarkkinaoperaatioiden luokkien ja välineiden kuvaus

- Eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden tarkoituksena voi olla korkojen säätely, rahoitusmarkkinoiden likviditeetin hallinta ja viestintä rahapolitiikan linjasta.
- Avomarkkinaoperaatiot voidaan tarkoituksensa perusteella jakaa seuraaviin luokkiin:
 - perusrahoitusoperaatiot;
 - pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot;
 - hienosäätöoperaatiot;
 - rakenteelliset operaatiot.
- Avomarkkinaoperaatioiden toteutuksessa voidaan käyttää seuraavia välineitä:
 - käänteisoperaatiot;
 - rahapoliittiset valuuttaswapit;
 - määräaikaistalletusten kerääminen;
 - EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku;
 - suorat kaupat.
- Edellä 2 kohdassa mainittujen avomarkkinaoperaatioiden luokissa sovelletaan seuraavia 3 kohdassa mainittuja välineitä:
 - perusrahoitusoperaatiot ja pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot toteutetaan yksinomaan käänteisoperaatioina;

- b) hienosäätöoperaatiot voidaan toteuttaa seuraavien välineiden avulla:
- i) käänteisoperaatiot;
 - ii) rahapoliittiset valuuttaswapit;
 - iii) määräaikaistalletusten kerääminen;
- c) rakenteelliset operaatiot voidaan toteuttaa seuraavien välineiden avulla:
- i) käänteisoperaatiot;
 - ii) EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku;
 - iii) suorat kaupat.
5. EKP käynnistää avomarkkinaoperaatiot ja päättää, millä ehdoilla operaatiot toteutetaan ja mitä välinettä käytetään.

2 LUKU

Avomarkkinaoperaatioiden luokat

6 artikla

Perusrahoitusoperaatiot

1. Eurojärjestelmä toteuttaa perusrahoitusoperaatioita käänteisoperaatioina.
2. Perusrahoitusoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) ne ovat likviditeettiä lisääviä operaatioita;
 - b) ne toteutetaan tavallisesti viikoittain eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti;
 - c) niiden maturiteetti on yleensä yksi viikko, kuten eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisessä kalenterissa osoitetaan, ellei 3 kohdan mukaisesta poikkeuksesta johdu muuta;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;
 - e) ne toteutetaan vakiohuutokauppoina;
 - f) niihin sovelletaan 55 artiklassa asetettuja kelpoisuusehtoja, jotka kaikkien operaatioita varten tarjouksia tekevien vastapuolten on täytettävä;
 - g) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.
3. Perusrahoitusoperaatioiden maturiteetti voi vaihdella, jos vapaapäivät osuvat eri päiville jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
4. EKP:n neuvosto päättää perusrahoitusoperaatioiden korosta säännöllisin väliajoin. Tarkistetut korot tulevat voimaan uuden varantojen pitoajanjakson alusta lukien.
5. EKP:n neuvosto voi 4 kohdan estämättä muuttaa perusrahoitusoperaatioiden korkoa milloin tahansa. Tällainen päätös tulee voimaan aikaisintaan seuraavasta eurojärjestelmän pankkipäivästä lukien.
6. Perusrahoitusoperaatiot toteutetaan kiinteäkorkoisina tai vaihtuvakorkoisina huutokauppoina eurojärjestelmän päätöksen mukaan.

7 artikla

Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot

1. Eurojärjestelmä toteuttaa pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita käänteisoperaatioina, joilla lisätään vastapuolten käytössä olevaa likviditeettiä ja joiden maturiteetti on pitempi kuin perusrahoitusoperaatioiden.
2. Pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) ne ovat likviditeettiä lisääviä käänteisoperaatioita;
 - b) ne toteutetaan säännöllisesti kuukausittain eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti 4 kohdassa täsmennetyin poikkeuksin;
 - c) niiden maturiteetti on yleensä kolme kuukautta eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti 3 ja 4 kohdissa täsmennetyin poikkeuksin;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;
 - e) ne toteutetaan vakiohuutokauppoina;
 - f) niihin sovelletaan 55 artiklassa täsmennettyjä kelpoisuusehtoja, jotka kaikkien operaatioita varten tarjouksia tekevien vastapuolten on täytettävä;
 - g) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.
3. Pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden maturiteetti voi vaihdella, jos vapaapäivät osuvat eri päville jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
4. Eurojärjestelmä voi toteuttaa satunnaisesti sellaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita, joiden maturiteetti poikkeaa kolmesta kuukaudesta. Tällaisia operaatioita ei ole mainittu eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisessä kalenterissa.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa, joiden maturiteetti on pitempi kuin kolme kuukautta ja joita toteutetaan satunnaisesti, voi olla aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto. Tällainen aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto voi luoda vastapuolelle joko valinnaisen mahdollisuuden tai pakollisen velvollisuuden maksaa takaisin kokonaan tai osittain määrät, jotka niille kyseisessä operaatioissa jaettiin. Pakollista aikaistettua takaisinmaksua koskeva ehto perustuu nimenomaisiin ja etukäteen määriteltyihin ehtoihin. Eurojärjestelmä ilmoittaa operaation toteutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä päivät, joina aikaistetut takaisinmaksut tulevat voimaan. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa päättää aikaistettujen takaisinmaksujen keskeyttämisestä tiettyinä päivinä muun muassa vapaapäivien vuoksi jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
6. Pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot toteutetaan vaihtuvakorkoisina huutokauppamenettelyinä, ellei eurojärjestelmä päättä toteuttaa niitä kiinteäkorkoisina huutokauppoina. Tällaisissa tapauksissa kiinteäkorkoiseen huutokauppaan sovellettava korko voidaan sitoa liitännäiseen viitekorkoon (esim. perusrahoitusoperaatioiden koron keskiarvo) operaation juoksuajaksi, hintaerolla tai ilman.

8 artikla

Hienosäätöoperaatiot

1. Erityisesti markkinoiden likviditeettivaihteluiden tasaamiseksi eurojärjestelmä voi toteuttaa hienosäätöoperaatioita käänteisoperaatioina, rahapoliittisina valuuttasvapeina tai keräämällä määrääaikaistalletuksia.
2. Hienosäätöoperaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) niitä voidaan toteuttaa joko likviditeettiä lisäävinä tai vähentävinä operaatioina;
 - b) ne eivät yleensä ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;
 - c) ne toteutetaan tavallisesti pikahuutokauppoina, ellei eurojärjestelmä päättä toteuttaa yksittäistä hienosäätöoperaatiota muulla tavoin (vakiohuutokauppana tai kahdenvälisenä kauppana) erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;

- d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta;
- e) niiden vastapuolin sovelletaan kolmannessa osassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia riippuen
 - i) kyseisen hienosäätöoperaation toteutuksessa käytetyn instrumentin tyypistä; ja
 - ii) kyseiseen instrumenttityyppiin sovellettavasta menettelystä;
- f) niissä käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä, kun ne toteutetaan käänteisoperaatioina.

3. EKP voi toteuttaa hienosäätöoperaatioita minä tahansa eurojärjestelmän pankkipäivänä likviditeetin yli- tai alijäämän tasaamiseksi vähimmäisvarantojen pitoajanjaksolla. Jos kaupantekopäivä, suorituspäivä tai takaisinmaksupäivä ei ole kansallisen keskuspankin pankkipäiviä, kyseinen kansallinen keskuspankki ei ole velvoitettu toteuttamaan näitä operaatioita.

4. Eurojärjestelmällä säilyy laaja valintamahdollisuus hienosäätöoperaatioiden toteuttamisessa käytettävien menettelyjen ja toiminnallisten ominaispiirteiden suhteen, jotta markkinaolosuhteisiin voidaan reagoida joustavasti.

9 artikla

Rakenteelliset operaatiot

1. Eurojärjestelmä voi käänteisoperaatioiden, EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun tai suorien kauppojen avulla toteuttaa rakenteellisia operaatioita, joilla pyritään vaikuttamaan eurojärjestelmän rakenteelliseen asemaan rahoitusjärjestelmään nähden tai saavuttamaan muita rahapolitiikan toimeenpanoon liittyviä tavoitteita.
2. Rakenteellisiin operaatioihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) ne ovat likviditeettiä lisääviä tai vähentäviä operaatioita;
 - b) ne eivät ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;
 - c) ne toteutetaan huutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina, riippuen rakenteellisen operaation toteutuksessa käytettävän instrumentin tyypistä;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;
 - e) niiden vastapuolin sovelletaan kolmannessa osassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia riippuen i) rakenteellisen operaation toteutuksessa käytetyn instrumentin tyypistä ja ii) kyseiseen instrumenttityyppiin sovellettavasta menettelystä;
 - f) likviditeettiä lisäävissä rakenteellisissa operaatioissa käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä; tämä ei koske suoria kauppia.
3. Eurojärjestelmällä säilyy laaja valintamahdollisuus rakenteellisten operaatioiden toteuttamisessa käytettävien menettelyjen ja toiminnallisten ominaispiirteiden suhteen, jotta markkinaolosuhteisiin ja muihin rakenteellisiin kehityskuluihin voidaan reagoida joustavasti.

3 LUKU

Avomarkkinaoperaatioissa käytettävät välineet

10 artikla

Käänteisoperaatiot

1. Käänteisoperaatiot ovat avomarkkinaoperaatioiden toteuttamiseksi käytettyjä välineitä, joissa kansallinen keskuspankki ostaa tai myy vakuuskelpoisia omaisuuseriä takaisinostosopimuksen perusteella tai tekee luottooperaatioita vakuudellisten luottojen muodossa riippuen kansallisen keskuspankin soveltamista sopimuksista tai sääntelystä.

2. Takaisinostosopimusten ja vakuudellisten luottojen on oltava näille instrumenteille 7 osassa asetettujen lisävaatimusten mukaisia.
3. Likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa käytetään vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä neljännes osan mukaisesti.
4. Käänteisoperaatioiden toiminnalliset ominaispiirteet riippuvat siitä avomarkkinaoperaatioiden luokasta, jossa niitä käytetään.
5. Likviditeettiä vähentävät käänteisoperaatiot perustuvat eurojärjestelmän toimittamiin omaisuuseriin. Näiden omaisuuserien kelpoisuusvaatimukset ovat samat kuin vaatimukset, joita sovelletaan likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa käytettyihin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin neljännes osan mukaisesti. Markkina-arvon aliarvostusta ei sovelleta likviditeettiä vähentävissä käänteisoperaatioissa.

11 artikla

Rahapoliittiset valuuttaswapit

1. Rahapoliittisissa valuuttaswapeissa euroja ostetaan ja myydään samanaikaisin avista- ja termiinkaupoin ulkomaan valuuttaa vastaan.
2. Rahapoliittisten valuuttaswapien on oltava näille instrumenteille seitsemännessä osassa asetettujen lisävaatimusten mukaisia.
3. Ellei EKP:n neuvosto ole päättänyt toisin, eurojärjestelmän operaatiot toteutetaan vain laajan kaupankäynnin kohteena olevilla valuutoilla ja vakiintunutta markkinakäytäntöä noudattaen.
4. Kussakin rahapoliittisessa valuuttaswapissa eurojärjestelmä ja vastapuolet sopivat kaupassa sovellettavista swap-pisteistä, joita noteerataan vakiintunutta markkinakäytäntöä noudattaen. Rahapoliittisten valuuttaswapien vaihtokurssia koskevat ehdot esitetään taulukossa 2.
5. Rahapoliittisiin valuuttaswapeihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) niitä voidaan toteuttaa joko likviditeettiä lisäävinä tai vähentävinä operaatioina;
 - b) ne eivät ole toistuvuudeltaan ja maturiteetiltaan vakioituja;
 - c) ne toteutetaan pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina, ellei eurojärjestelmä päätä toteuttaa yksittäistä operaatiota muulla tavoin (vakiohuutokauppana) erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta.
6. Rahapoliittisiin valuuttaswapeihin osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia, riippuen kyseiseen operaatioon sovellettavasta menettelystä.

Taulukko 2

Rahapoliittisten valuuttaswapien vaihtokurssia koskevat ehdot

S = euron (EUR) ja ulkomaan valuutan ABC välinen avistavaihtokurssi (valuuttaswapin kaupantekopäivänä)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = euron ja ulkomaan valuutan ABC välinen termiinivaihtokurssi swapin takaisinostopäivänä (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = euron ja ulkomaan valuutan ABC väliset termiinipisteet swapin takaisinostopäivänä (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(\cdot)$ = valuutan avistamäärä; $N(\cdot)_M$ on valuutan termiinimäärä:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ tai } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ tai } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

12 artikla

Määräaikaistalletusten kerääminen

1. Eurojärjestelmä voi tarjota vastapuolille mahdollisuutta tehdä määräaikaistalletuksia kotimaansa kansalliseen keskuspankkiin.
2. Vastapuolilta kerättävät talletukset ovat määräaikaisia, ja niihin sovelletaan kiinteää korkoa.
3. Määräaikaistalletuksiin sovellettava korko voi olla a) positiivinen, b) nollakorko ja c) negatiivinen.
4. Määräaikaistalletukseen sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360-laskukäytäntöön. Korko maksetaan talletuksen erääntyessä. Jos korko on negatiivinen, sen soveltaminen määräaikaistalletukseen merkitsee talletuksen tekijän maksuvelvollisuutta suhteessa kotimaan kansalliseen keskuspankkiin sekä kyseisen kansallisen keskuspankin oikeutta veloittaa vastapuolen tiliä vastaavasti. Kansalliset keskuspankit eivät anna määräaikaistalletuksille vakuutta.
5. Määräaikaistalletuksia pidetään kotimaan kansallisessa keskuspankissa olevilla tileillä siinäkin tapauksessa, että EKP toteuttaa tällaiset operaatiot keskitetysti 45 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
6. Määräaikaistalletusten keräämiseen liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) ne toteutetaan likviditeetin vähentämiseksi;
 - b) ne voidaan toteuttaa etukäteen ilmoitetun aikataulun mukaisina operaatioina, etukäteen määritetyin aikavälein ja maturiteetilla tai ne voidaan toteuttaa tarpeen mukaan markkinoiden likviditeetin muutoksiin reagoimiseksi, eli määräaikaistalletusten kerääminen voidaan toteuttaa esimerkiksi varantojen pitoajanjakson viimeisenä päivänä viimeisimmän perusrahoitusoperaation jälkeen mahdollisesti kertyneen likviditeetin ylijäämän tasaamiseksi;
 - c) ne toteutetaan pikahuutokauppoina, ellei EKP päättää toteuttaa yksittäistä operaatiota muulla tavoin (kahdenvälisenä kauppana tai vakiohuutokauppana) erityisten rahapoliittisten syiden johdosta tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta.
7. Määräaikaistalletusten keräämiseen osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia, riippuen kyseiseen operaatioon sovellettavasta menettelystä.

13 artikla

EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku

1. EKP:n velkasitoumukset edustavat EKP:n sitoumusta maksaa velka suhteessa sitoumuksen haltijaan.

2. EKP:n velkasitoumukset lasketaan liikkeeseen ja niitä säilytetään arvo-osuusmuodossa arvopaperikeskuksissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

3. EKP ei aseta mitään rajoituksia EKP:n velkasitoumusten siirtokelpoisuudelle.

4. EKP voi laskea liikkeeseen EKP:n velkasitoumuksia

a) nimellisarvoa pienempään emissiohintaan tai

b) nimellisarvon ylittävään hintaan,

ja ne lunastetaan niiden erääntyessä nimellisarvostaan.

Emissiohinnan ja nimellisarvon (lunastushinnan) erotus on yhtä kuin korko, joka emissiohinnalle on kertynyt sovitun korkoprosentin mukaan sitoumuksen juoksuajalta. Sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360 -laskukäytäntöön. Emissiohintaa lasketaan taulukon 3 mukaisesti.

Taulukko 3

EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku

$$\text{Emissiohintaa on } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_T \times D}{36,000}}$$

jossa

N = EKP:n velkasitoumuksen nimellisarvo

r_T = korko (%)

D = EKP:n velkasitoumuksen maturiteetti (päiviä)

P_T = EKP:n velkasitoumuksen emissiohintaa

5. EKP:n velkasitoumuksiin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:

a) ne lasketaan liikkeeseen likviditeettiä vähentävinä avomarkkinaoperaatioina;

b) niitä voidaan laskea liikkeeseen säännöllisesti tai satunnaisesti;

c) niiden maturiteetti on lyhyempi kuin 12 kuukautta;

d) ne lasketaan liikkeeseen vakiohuutokauppoina;

e) ne tarjotaan ostettaviksi ja selvitetään hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä.

6. Vastapuoliin, jotka osallistuvat EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskua koskeviin vakiohuutokauppoihin, sovelletaan kolmannessa osassa olevia kelpoisuusvaatimuksia.

14 artikla

Suorat kaupat

1. Suorassa kaupassa omistusoikeus siirtyy kokonaan myyjältä ostajalle, eikä kauppaan liity omistusoikeuden siirron palautusta.

2. Suorien kauppojen toteutuksessa ja hinnoittelussa eurojärjestelmä noudattaa laajimmin hyväksyttyä markkina-käytäntöä, joka koskee kaupan kohteena olevia velkasitoumuksia.
3. Suoriin kauppoihin liittyy seuraavia toiminnallisia ominaispiirteitä:
 - a) ne voidaan toteuttaa likviditeettiä lisäävinä operaatioina (suorat ostot) tai likviditeettiä vähentävinä operaatioina (suorat myynnit);
 - b) ne eivät ole toistuvuudeltaan vakioituja;
 - c) ne toteutetaan kahdenvälisinä kauppoina, ellei EKP päätä toteuttaa yksittäistä operaatiota pikahuutokauppana tai vakiohuutokauppana;
 - d) ne toteutetaan hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä, ellei 45 artiklan 3 kohdasta johdu muuta;
 - e) niiden toteutuksessa käytetään ainoastaan neljännen osan mukaisia vakuuskelpoisia ja jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä.
4. Suoriin kauppoihin osallistuviin vastapuoliin sovelletaan kolmannessa osassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia.

15 artikla

Vakuuden asettamista ja suoritusta koskevat velvoitteet käänteisoperaatioissa ja rahapoliittisissa valuuttaswapeissa

1. Likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa ja likviditeettiä lisäävissä rahapoliittisissa valuuttaswapeissa vastapuolten tulee
 - a) siirtää riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä, jos kyse on käänteisoperaatiosta, tai siirtää vastaava ulkomaan valuutan määrä suorituspäivänä tapahtuvaa suoritusta varten, jos kyse on valuuttaswapista;
 - b) varmistaa, että vakuudet ovat riittävät operaation eräpäivään saakka;
 - c) tarvittaessa kohdan b osalta toimittaa vakuuksien muutospyyntöjen mukaiset riittävät vakuudet vakuuskelpoisten omaisuuserien tai käteisen rahan muodossa.
2. Likviditeettiä vähentävissä käänteisoperaatioissa ja likviditeettiä vähentävissä rahapoliittisissa valuuttaswapeissa vastapuolten tulee
 - a) siirtää riittävä määrä käteistä rahaa niille jaettujen määrien suoritusta varten kussakin likviditeettiä vähentävässä operaatioissa;
 - b) varmistaa, että vakuudet ovat riittävät operaation eräpäivään saakka;
 - c) tarvittaessa kohdan b osalta toimittaa vakuuksien muutospyyntöjen mukaiset riittävät vakuudet vakuuskelpoisten omaisuuserien tai käteisen rahan muodossa.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten laiminlyönnistä määrätään soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia.

16 artikla

Suoritusta koskevat velvoitteet suorissa ostoissa ja myynneissä, määräaikaistalletuksia kerätessä ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuissa

1. Suorien ostojen ja myyntien, määräaikaistalletusten keräämisen ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun muodossa toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa vastapuolten on siirrettävä riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä tai käteistä rahaa sovitun transaktiomäärän suorittamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten laiminlyönnistä määrätään soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia.

II OSASTO

MAKSUVALMIUSJÄRJESTELMÄ

17 artikla

Maksuvalmiusjärjestelmä

1. Kansalliset keskuspankit myöntävät oikeuden eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön vastapuolen aloitteesta.
2. Maksuvalmiusjärjestelmä koostuu seuraavista luokista:
 - a) maksuvalmiusluotto;
 - b) talletusmahdollisuus.
3. Maksuvalmiusjärjestelmän ehdot ja edellytykset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
4. Kansalliset keskuspankit myöntävät oikeuden maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön ainoastaan EKP:n asettamien tavoitteiden ja yleisten rahapoliittisten näkökohtien mukaisesti.
5. EKP voi milloin tahansa muuttaa maksuvalmiusjärjestelmän ehtoja tai keskeyttää sen käytön.
6. EKP:n neuvosto päättää maksuvalmiusjärjestelmän korosta säännöllisesti. Tarkistetut korot tulevat voimaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 7 artiklan mukaisesti uuden varantojen pitoajanjakson alusta lukien. EKP julkistaa varantojen pitoajanjaksoja koskevan kalenterin vähintään kolme kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden alkua.
7. EKP:n neuvosto voi 6 kohdan estämättä muuttaa maksuvalmiusjärjestelmän korkoa milloin tahansa. Tällainen päätös tulee voimaan aikaisintaan seuraavasta eurojärjestelmän pankkipäivästä lukien.

1 LUKU

Maksuvalmiusluotto

18 artikla

Maksuvalmiusluoton ominaispiirteet

1. Vastapuolet voivat saada eurojärjestelmältä ennakolta määrättyllä korolla yön yli -likviditeettiä maksuvalmiusluottona, joka toteutetaan käänteisoperaationa vastapuolen kotimaan kansallisen keskuspankin kanssa käyttäen vakuutena vakuuskelpoisia omaisuuseriä.
2. Kansalliset keskuspankit myöntävät maksuvalmiusluottoa takaisinostosopimusten tai vakuudellisten luottojen muodossa kansallisten keskuspankkien soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen mukaisesti.
3. Maksuvalmiusluottona myönnettävän likviditeetin määrää ei rajoiteta, mutta sille on toimitettava riittävät vakuuden 4 kohdan mukaisesti.
4. Vastapuolten on toimitettava riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi ennen maksuvalmiusluoton käyttöä. Nämä omaisuuserät on joko talletettava etukäteen asianomaiseen keskuspankkiin tai toimitettava maksuvalmiusluoton käyttöä koskevan pyynnön yhteydessä.

19 artikla

Maksuvalmiusluoton käytön edellytykset

1. Maksuvalmiusjärjestelmää voivat käyttää laitokset, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset ja joilla on pääsy tiliin, yleensä TARGET2-järjestelmässä, siinä kansallisessa keskuspankissa, jossa transaktio suoritetaan.
2. Maksuvalmiusluottoa myönnetään vain päivinä, joina TARGET2-järjestelmä on toiminnassa. Päivinä, joina asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät eivät ole toiminnassa, maksuvalmiusluottoa myönnetään sellaisia vakuuskelpoisia omaisuuseriä vastaan, jotka on jo ennakolta talletettu kansallisiin keskuspankkeihin.

3. Jos kansallinen keskuspankki tai sen sivukonttori ei ole avoinna rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten tiettyinä eurojärjestelmän pankkipäivinä kansallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, kotimaan kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastapuolille etukäteen järjestelyistä, joihin ryhdytään maksuvalmiusluoton käytön mahdollistamiseksi tällaisina vapaapäivinä.
4. Oikeus maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön voidaan myöntää joko vastapuolen nimenomaisen pyynnön perusteella tai automaattisesti, kuten 5 ja 6 kohdassa kuvataan.
5. Vastapuoli voi lähettää kotimaansa kansalliselle keskuspankille maksuvalmiusjärjestelmän käyttöä koskevan pyynnön. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki vastaanottaa pyynnön viimeistään 15 minuuttia TARGET2-järjestelmän sulkemisajan jälkeen, kansallinen keskuspankki käsittelee pyynnön TARGET2-järjestelmässä samana päivänä. Määraaikaa, johon mennessä maksuvalmiusluottoa voi pyytää, pidennetään vielä 15 minuuttia vähimmäisvarantojen pitoajanjakson viimeisenä eurojärjestelmän pankkipäivänä. Maksuvalmiusluoton käyttöä koskevassa pyynnössä täsmennetään pyydetyn luoton määrä. Vastapuolten on toimitettava riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä transaktion vakuudeksi, ellei vastapuoli ole jo etukäteen tallettanut tällaisia omaisuuseriä kotimaansa kansalliseen keskuspankkiin 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
6. Vastapuolen kotimaan kansallisessa keskuspankissa olevalle selvitystilille pankkipäivän päättymiseen liittyvien menettelyjen suorittamisen jälkeen jäävä negatiivinen saldo katsotaan automaattisesti pyynnöksi saada maksuvalmiusluottoa. Jotta vastapuolet täyttäisivät 18 artiklan 4 kohdan mukaiset vaatimukset, niillä on ennen automaattisen pyynnön toteutumista oltava transaktion vakuudeksi talletettuna riittävä määrä vakuuskelpoisia omaisuuseriä kotimaan kansallisessa keskuspankissa. Tämän ehdon noudattamatta jättämiseen sovelletaan 154–157 artiklan mukaisia seuraamuksia.

20 artikla

Maksuvalmiusluoton maturiteetti ja korko

1. Maksuvalmiusluotto on yön yli -luottoa. TARGET2-järjestelmään suoraan osallistuvien vastapuolten on maksettava luotto takaisin seuraavana sellaisena päivänä, jona a) TARGET2-järjestelmä ja b) asiaankuuluvat arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat toiminnassa, heti näiden järjestelmien avautuessa.
2. Eurojärjestelmä ilmoittaa ennakolta maksuvalmiusluoton koron, joka lasketaan yksinkertaisena korkona noudattaen todelliset päivät/360 -laskukäytäntöä. Maksuvalmiusluottoon sovellettavasta korosta käytetään nimitystä maksuvalmiusluoton korko.
3. Maksuvalmiusluoton korko maksetaan luoton takaisinmaksun yhteydessä.

2 LUKU

Talletusmahdollisuus

21 artikla

Talletusmahdollisuuden ominaispiirteet

1. Vastapuolet voivat käyttää talletusmahdollisuutta tekemällä eurojärjestelmään kotimaansa kansallisen keskuspankin välityksellä yön yli -talletuksia, joihin sovelletaan ennakolta määritettyä korkoa.
2. Talletusmahdollisuuteen sovellettava korko voi olla a) positiivinen, b) nollakorko tai c) negatiivinen.
3. Kansalliset keskuspankit eivät anna talletuksia vastaan vakuuksia.
4. Vastapuolen tekemien talletusten määrää ei rajoiteta.

22 artikla

Talletusmahdollisuuden käytön edellytykset

1. Talletusmahdollisuutta voivat käyttää laitokset, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset ja joilla on tili, yleensä TARGET2-järjestelmässä, siinä kansallisessa keskuspankissa, jossa transaktio suoritetaan. Talletusmahdollisuutta voi käyttää vain päivinä, joina TARGET2-järjestelmä on toiminnassa.

2. Vastapuolen on esitettävä kotimaansa kansalliselle keskuspankille talletusmahdollisuuden käyttämistä koskeva pyyntö. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki saa pyynnön viimeistään 15 minuuttia TARGET2-järjestelmän sulkemisajan jälkeen, kotimaan kansallinen keskuspankki käsittelee pyynnön TARGET2-järjestelmässä samana päivänä. Määräaika, johon mennessä talletusmahdollisuuden käyttöä koskevia pyyntöjä voidaan esittää, pidennetään vielä 15 minuuttia eurojärjestelmän vähimmäisvarantojen pitoajanjakson viimeisenä pankkipäivänä. Pyyntöissä on määriteltävä talletettava määrä.

3. Kansallisissa keskuspankeissa käytössä olevien erilaisten tilirakenteiden johdosta kansalliset keskuspankit voivat, saatuun siihen etukäteen EKP:n hyväksynnän, soveltaa tästä artiklasta poikkeavia edellytyksiä. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat vastapuolille tässä artiklassa kuvattuja edellytyksiä koskevista poikkeuksista.

23 artikla

Talletusmahdollisuuden maturiteetti ja korko

1. Talletusmahdollisuutta käyttäen tehdyt talletukset ovat yön yli -talletuksia. TARGET2-järjestelmään suoraan osallistuvien vastapuolten talletusmahdollisuutta käyttäen tehdyt talletukset erääntyvät seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa, heti järjestelmän avautuessa.

2. Eurojärjestelmä ilmoittaa ennakolta talletusmahdollisuuden koron, joka lasketaan yksinkertaisena korkona noudattaen todelliset päivät/360 -laskukäytäntöä.

3. Korko maksetaan talletuksen erääntyessä. Jos korko on negatiivinen, sen soveltaminen talletusmahdollisuutta käytettäessä merkitsee talletuksen tekijän maksuvelvollisuutta suhteessa kotimaan kansalliseen keskuspankkiin sekä kyseisen kansallisen keskuspankin oikeutta veloittaa vastapuolen tiliä vastaavasti.

III OSASTO

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN SOVELLETTAVAT MENETTELYT

1 LUKU

Huutokaupat ja kahdenväliset kaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

24 artikla

Avomarkkinaoperaatioissa sovellettavat menettelytyypit

Avomarkkinaoperaatiot toteutetaan huutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina.

1 jakso

Huutokaupat

25 artikla

Katsaus huutokaupamenettelyihin

1. Huutokaupat toteutetaan kuudessa vaiheessa, jotka esitetään taulukossa 4.

Taulukko 4

Huutokauppojen toteutusvaiheet

Vaihe 1: Huutokaupasta ilmoittaminen

- EKP:n ilmoitus julkisten sähköisten markkinatietojärjestelmien ja EKP:n verkkosivujen kautta
- Kansallisten keskuspankkien ilmoitus kansallisten sähköisten markkinatietojärjestelmien kautta ja suoraan yksittäisille vastapuolille (jos katsotaan tarpeelliseksi)

Vaihe 2: Huutokaupparjoustun valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolten toimenpiteet

Vaihe 3: Tarjoustun kokoaminen eurojärjestelmässä

Vaihe 4: Jako-osuuksien määrittäminen ja huutokaupan tulosten ilmoittaminen

- a) EKP:n päätös jako-osuuksista
- b) Myönnettyjen osuuksien ilmoittaminen julkisten sähköisten markkinatietojärjestelmien ja EKP:n verkkosivujen kautta

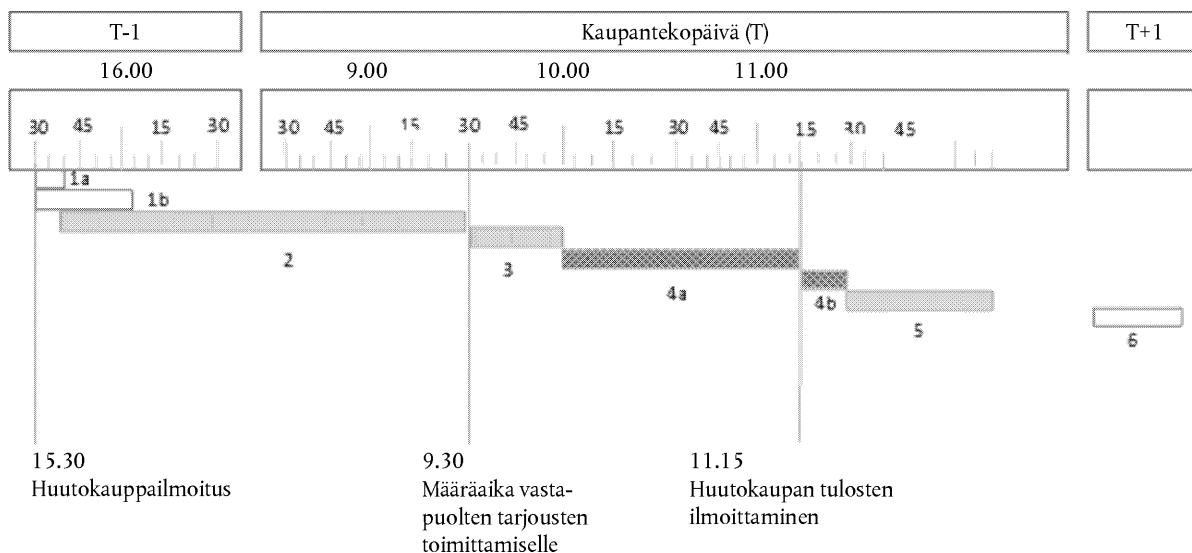
Vaihe 5: Huutokaupan tulosten vahvistaminen vastapuolille

Vaihe 6: Maksut ja toimitukset

2. Huutokaupat toteutetaan vakiohuutokauppoina tai pikahuutokauppoina. Vakio- ja pikahuutokauppojen toiminnalliset ominaispiirteet ovat samat lukuun ottamatta kaupan toteutukseen kuluva aikaa (taulukot 5 ja 6) ja vastapuolijoukkoa.

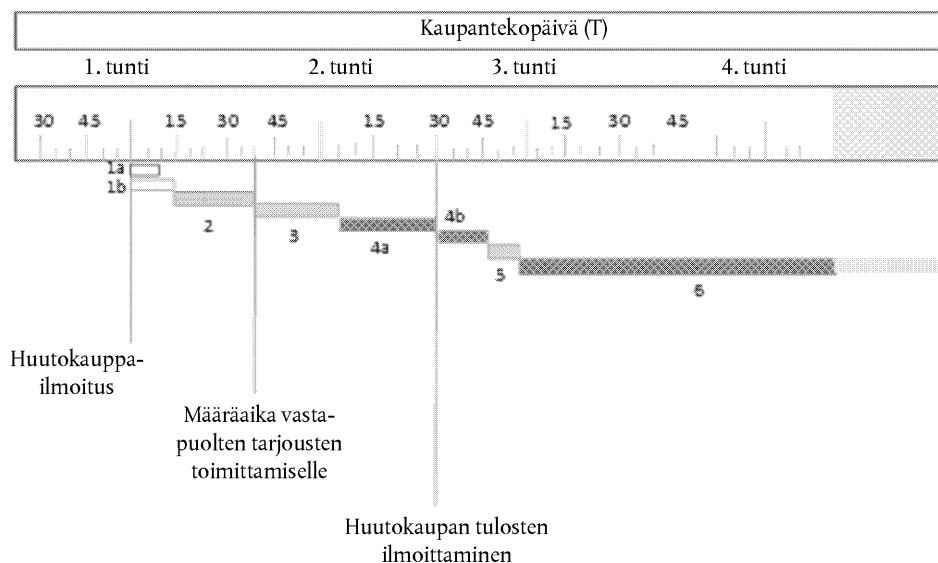
Taulukko 5

Vakiohuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa ⁽¹⁾)

Taulukko 6

Pikahuutokauppojen toteutusvaiheiden viitteellinen aikataulu (kellonajat Keski-Euroopan aikaa)

⁽¹⁾ Keski-Euroopan ajassa (CET) otetaan huomioon siirtyminen Keski-Euroopan kesäaikaan.

3. Eurojärjestelmä voi toteuttaa joko kiinteäkorkoisia tai vaihtuvakorkoisia huutokauppoja.

26 artikla

Vakiohuutokauppamenettelyt

1. Eurojärjestelmä käyttää vakiohuutokauppamenettelyjä seuraavien operaatioiden toteutukseen: a) perusrahoitusoperaatiot, b) pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot ja c) tietyt rakenteelliset operaatiot eli rakenteelliset käänteisoperaatiot ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku.
2. Eurojärjestelmä voi käyttää vakiohuutokauppoja myös suorina kauppoina toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa ja rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan erityisten rahapoliittisten syiden vuoksi tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi.
3. Vakiohuutokaupoissa säännönmukaisesti a) kaupan tulos vahvistetaan viimeistään 24 tunnin kuluttua siitä, kun huutokaupasta ilmoitettiin, ja b) tarjousten jättämisen määräajan ja huutokaupan tuloksen ilmoittamisen välinen aika on tällöin noin kaksi tuntia.
4. EKP voi tarvittaessa muuttaa yksittäisten operaatioiden aikatauluja.

27 artikla

Pikahuutokaupat

1. Eurojärjestelmä käyttää tavallisesti pikahuutokauppoja hienosäätöoperaatioiden toteutukseen, mutta se voi käyttää niitä myös sellaisissa rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan suorina kauppoina erityisten rahapoliittisten syiden vuoksi tai markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi.
2. Pikahuutokaupat toteutetaan 105 minuutin kuluessa siitä, kun huutokaupasta ilmoitettiin, ja huutokaupan tulokset vahvistetaan välittömästi tulosten julkaisun jälkeen.
3. EKP voi tarvittaessa muuttaa yksittäisten operaatioiden aikatauluja.
4. Eurojärjestelmä voi 57 artiklassa täsmennettyjen kriteerien ja menettelyjen mukaisesti valita pikahuutokauppoihin lukumäärältään rajoitetun vastapuolijoukon.

28 artikla

Perusrahoitusoperaatioita ja säännönmukaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita koskevien vakiohuutokauppojen toteutus huutokauppakalenterin mukaisesti

1. Perusrahoitusoperaatioita ja säännönmukaisia pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita koskevat huutokaupat toteutetaan eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti.
2. Eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellinen kalenteri julkaistaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien verkkosivuilla viimeistään kolme kuukautta ennen sen kalenterivuoden alkua, jota kalenteri koskee.
3. Perusrahoitusoperaatioiden ja säännöllisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden viitteelliset kaupantekopäivät on täsmennetty taulukossa 7.

Taulukko 7

Perusrahoitusoperaatioiden ja säännönmukaisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden normaalit kaupantekopäivät

Avomarkkinaoperaatioiden luokka	Normaali kaupantekopäivä (T)
Perusrahoitusoperaatiot	Joka tiistai (*)
Säännönmukaiset pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot	Kunkin kalenterikuukauden viimeinen keskiviikko (**)

(*) Aikatauluihin voidaan tehdä sopeutuksia vapaapäivien vuoksi.

(**) Joulunpyhien vuoksi joulukuun operaatiota aikaistetaan yleensä viikolla edellisviikon keskiviikkoon.

*29 artikla***Huutokauppojen toteutus hienosäätöoperaatioissa ja rakenteellisissa operaatioissa ilman huutokaupakalenteria**

1. Hienosäätöoperaatioita ei toteuteta ennalta laaditun kalenterin mukaan. EKP voi suorittaa hienosäätöoperaatioita kaikkina eurojärjestelmän pankkipäivinä. Operaatioihin osallistuvat vain sellaisten jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joissa kaupanteko-, suoritus- ja takaisinmaksupäivä ovat kansallisten keskuspankkien pankkipäiviä.
2. Vakiohuutokauppoina tehtyjä rakenteellisia operaatioita ei toteuteta ennalta laaditun kalenterin mukaan. Niitä suoritetaan ja selvitetään yleensä vain sellaisina päivinä, jotka ovat kansallisen keskuspankin pankkipäiviä kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

2 jakso

Huutokauppojen toteutusvaiheet

1 alajakso

Huutokaupoista ilmoittaminen*30 artikla***Vakio- ja pikahuutokaupoista ilmoittaminen**

1. EKP ilmoittaa vakiohuutokaupoista etukäteen julkisten sähköisten markkinatietojärjestelmien ja EKP:n verkkosivujen kautta. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa vakiohuutokaupoista kansallisten markkinatietojärjestelmien kautta ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.
2. EKP voi ilmoittaa pikahuutokaupoista etukäteen julkisesti sähköisten markkinatietojärjestelmien ja EKP:n verkkosivujen kautta. Pikahuutokaupoissa, joista ilmoitetaan julkisesti etukäteen, kansallinen keskuspankki voi olla suoraan yhteydessä vastapuoliin, jos katsoo sen tarpeelliseksi. Jos pikahuutokaupasta ei ilmoiteta julkisesti etukäteen, kansalliset keskuspankit ottavat suoraan yhteyttä valittuihin vastapuoliin.
3. Huutokauppailmoitus katsotaan vastapuolille osoitetuksi kehotukseksi oikeudellisesti sitovan tarjouksen tekemiseen. Ilmoitus ei ole EKP:n tai kansallisten keskuspankkien tekemä tarjous.
4. Julkiseen huutokauppailmoitukseen sisällytettävät tiedot on täsmennetty liitteessä II.
5. EKP voi ryhtyä tarpeellisiksi katsomiinsa toimiin huutokauppailmoituksessa olevien virheiden korjaamiseksi, mukaan lukien käynnissä olevan huutokaupan peruuttaminen ja keskeyttäminen.

2 alajakso

Huutokauppatarjousten valmisteluun ja tekoon liittyvät vastapuolten toimenpiteet*31 artikla***Tarjousten tekemisen muoto ja paikka**

1. Tarjoukset on tehtävä vastapuolen kotimaan keskuspankille. Laitos voi sijaintipaikassaan tehdä tarjouksen kotimaan kansalliselle keskuspankille ainoastaan yhden toimipaikan välityksellä kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, eli joko pääkonttorin tai nimetyn sivukonttorin välityksellä.
2. Vastapuolten on tehtävä tarjoukset muodossa, joka on kansallisen keskuspankin kyseessä olevalle operaatiolle osoittaman mallin mukainen.

*32 artikla***Tarjousten tekeminen**

1. Kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa vastapuolten on ilmoitettava tarjouksissaan määrä, jolla ne haluavat käydä kauppaa kansallisten keskuspankkien kanssa.
2. Kiinteäkorkoisissa valuuttaswaphuutokaupoissa vastapuolet antavat tarjouksen kiinteänä pidettävästä valuutan määrästä, jonka ne haluavat myydä ja ostaa takaisin tai ostaa ja myydä takaisin kyseiseen hintaan.

3. Vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa vastapuolet voivat tehdä tarjouksia enintään kymmenellä eri korolla, hinnalla tai swap-pisteellä. Eurojärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa rajoittaa kunkin vastapuolen tekemien tarjousten lukumäärää. Kussakin tarjouksessa vastapuolten on ilmoitettava määrä, jolla ne haluavat käydä kauppaa, sekä sovellettava korko, hinta tai swap-piste. Korkoa tai swap-pistettä koskeva tarjous on ilmoitettava 0,01 prosenttiyksikön kerrannaisina. Hintaa koskeva tarjous on ilmoitettava 0,001 prosenttiyksikön kerrannaisina.
4. Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswap-huutokaupoissa vastapuolten on ilmoitettava kiinteänä pidettävä valuutan määrä ja swap-pistetarjous, jolla ne ovat valmiita tekemään kaupan.
5. Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswap-huutokaupoissa swap-pisteet on ilmoitettava vakiintuneiden markkinakäytäntöjen mukaan ja korkotarjous on ilmoitettava swap-pisteen sadasosan kerrannaisina.
6. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun yhteydessä EKP voi päättää, että tarjoukset on ilmoitettava hinnan eikä koron muodossa. Tällöin hinnat on ilmoitettava prosentteina nimellisarvosta kolmen desimaalin tarkkuudella.

33 artikla

Tarjousten vähimmäis- ja enimmäismäärät

1. Perusrahoitusoperaatioissa vähimmäistarjousmäärä on 1 000 000 euroa. Tämän määrän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 100 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla tehtyyn tarjoukseen.
2. Pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa kukin kansallinen keskuspankki asettaa vähimmäistarjousmäärän 10 000 ja 1 000 000 euron välille. Vähimmäistarjousmäärän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 10 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla tehtyyn tarjoukseen.
3. Hienosäätöoperaatioiden ja rakenteellisten operaatioiden vähimmäistarjousmäärä on 1 000 000 euroa. Tämän määrän ylittävät tarjoukset on ilmoitettava 100 000 euron kerrannaisina. Vähimmäistarjousmäärää on sovellettava kullakin yksittäisellä korkotasolla, hinnalla tai swap-pisteellä tehtyyn tarjoukseen riippuen transaktion tyypistä.
4. Estääkseen suhteettoman suurten tarjousten tekemisen EKP voi asettaa enimmäistarjousmäärän, joka on suurin yksittäiseltä vastapuolelta hyväksyttävä tarjous. Jos se asetetaan, EKP sisällyttää tällaista enimmäistarjousmäärää koskevat tiedot julkiseen huutokauppailmoitukseen.

34 artikla

Tarjousten vähimmäis- ja enimmäiskorot

1. Likviditeettiä lisäävissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa EKP voi asettaa vähimmäistarjouskoron, joka on alin mahdollinen korko, jolla vastapuolet voivat tehdä tarjouksia.
2. Likviditeettiä vähentävissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa EKP voi asettaa enimmäistarjouskoron, joka on ylin mahdollinen korko, jolla vastapuolet voivat tehdä tarjouksia.

35 artikla

Tarjousten tekemisen määräaika

1. Vastapuolet voivat peruuttaa tarjouksensa milloin tahansa siihen saakka, kunnes määräaika tarjousten tekemiselle on päättynyt.
2. Määräajan päättymisen jälkeen tehtyjä tarjouksia ei oteta huomioon, eivätkä ne kelpaa tarjouksina.
3. Kotimaan kansallinen keskuspankki määrittää, onko vastapuoli noudattanut tarjouksen tekemiselle asetettua määräaika.

36 artikla

Tarjousten hylkääminen

1. Kansallinen keskuspankki hylkää
 - a) kaikki vastapuolen tarjoukset, jos niiden kokonaismäärä ylittää EKP:n määräämän ylärajan;
 - b) vastapuolen tarjouksen, jos se alittaa vähimmäistarjousmäärän;

- c) vastapuolen tarjouksen, jos se alittaa alimman hyväksytyt koron, hinnan tai swap-pisteen tai ylittää korkeimman hyväksytyt koron, hinnan tai swap-pisteen.
2. Kansallinen keskuspankki voi hylätä tarjoukset, jotka ovat epätäydellisiä tai eivät vastaa sovellettavaa mallia.
3. Jos kotimaan kansallinen keskuspankki päättää hylätä tarjouksen, se ilmoittaa päätöksestään vastapuolelle ennen jako-osuuksien määrittämistä.

3 alajakso

Huutokaupassa jaettava määrä

37 artikla

Likviditeettiä lisäävien ja likviditeettiä vähentävien kiinteäkorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Kiinteäkorkoisessa huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:
 - a) Tarjoukset lasketaan yhteen.
 - b) Jos tarjousten yhteismäärä ylittää jaettavan likviditeetin määrän, tarjoukset hyväksytään jaettavan määrän suhteessa tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 1 mukaisesti.
 - c) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.
2. EKP voi päättää jakaa
 - a) pienimmän jaettavan määrän, joka on kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan määrän alaraja, tai
 - b) pienimmän jako-osuuden, joka on marginaalikorolla kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan osuuden alaraja prosentteina ilmaistuna.

38 artikla

Likviditeettiä lisäävien euromääräisten vaihtuvakorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä lisäävässä euromääräisessä vaihtuvakorkoisessa huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:
 - a) Tarjoukset asetetaan koron mukaan laskevaan järjestykseen tai tarjotun hinnan mukaan nousevaan järjestykseen.
 - b) Tarjoukset, joissa korkotaso on korkein (hinta alin), hyväksytään ensin, ja sen jälkeen hyväksytään koron mukaan määräytyvässä järjestyksessä tarjoukset, joiden korkotaso on matalampi (hinta korkeampi), kunnes jaettava likviditeetti on kokonaan käytetty.
 - c) Jos marginaalikorkoa (korkein hyväksytty hinta) vastaavien tarjousten yhteismäärä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, tämä määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaalikorkoisten (korkein hyväksytty hinta) tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 2 mukaisesti.
 - d) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.
2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyt tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

39 artikla

Likviditeettiä vähentävien euromääräisten vaihtuvakorkoisten huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä vähentävissä euromääräisissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, joita käytetään EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuun ja määräaikaistalletusten keräämiseen, vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:
 - a) Tarjoukset asetetaan tarjotun koron mukaan nousevaan järjestykseen tai tarjotun hinnan mukaan laskevaan järjestykseen.

- b) Tarjoukset, joissa korkotaso on alin (hinta korkein), hyväksytään ensin, ja sen jälkeen hyväksytään koron mukaan määräytyvässä järjestyksessä tarjoukset, joissa korkotaso on korkeampi (hinta alempi), kunnes kerättävä likviditeetti on käytetty kokonaan.
 - c) Jos marginaalikorkoa vastaavien tarjousten (alin hyväksyty hinta) yhteismäärä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, tämä määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaalikorkoisten (alin hyväksyty hinta) tarjousten yhteismäärään liitteen III taulukon 2 mukaisesti.
 - d) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuissa jaettu nimellisarvo pyöristetään lähimpään 100 000 euron kerrannaiseen.
2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksyty tarjouksen tekijälle kohdistetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

40 artikla

Likviditeettiä lisäävien vaihtuvakorkoisten valuuttaswap-huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä lisäävässä vaihtuvakorkoisessa valuuttaswap-huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:
 - a) Tarjoukset asetetaan swap-pisteiden mukaan nousevaan järjestykseen swap-pisteen etumerkki huomioon ottaen.
 - b) Tarjouksen etumerkki riippuu siitä, onko ulkomaan valuutan ja euron välinen korkoero positiivinen vai negatiivinen. Swapin maturiteetin ajan
 - i) swap-pistetarjous on positiivinen, eli euron termiinikurssi on korkeampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on korkeampi kuin vastaava eurokorko; ja
 - ii) swap-pistetarjous on negatiivinen, eli euron termiinikurssi on matalampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on matalampi kuin vastaava eurokorko.
 - c) Ensin hyväksytään ne tarjoukset, joissa on alimmat swap-pisteet, ja tarjoukset, joissa swap-pisteet ovat tätä korkeammat, hyväksytään swap-pisteiden suuruuden mukaan määräytyvässä järjestyksessä, kunnes koko kiinteä valuutan määrä on jaettu.
 - d) Jos ylimmän hyväksyttävän swap-pisteen eli marginaalishwap-pisteen mukaisten tarjousten yhteenlaskettu määrä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän, määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan jaettavan määrän suhteessa marginaalishwap-pisteen mukaisten tarjousten kokonaismäärään liitteen III taulukon 3 mukaisesti.
 - e) Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.
2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksyty tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

41 artikla

Likviditeettiä vähentävien vaihtuvakorkoisten valuuttaswap-huutokauppojen jako-osuudet

1. Likviditeettiä vähentävässä vaihtuvakorkoisessa valuuttaswap-huutokaupassa vastapuolten tarjoukset käsitellään seuraavasti:
 - a) Tarjoukset asetetaan swap-pisteiden mukaan laskevaan järjestykseen swap-pisteen etumerkki huomioon ottaen.
 - b) Tarjouksen etumerkki riippuu siitä, onko ulkomaan valuutan ja euron välinen korkoero positiivinen vai negatiivinen. Swapin maturiteetin ajan
 - i) swap-pistetarjous on positiivinen, eli euron termiinikurssi on korkeampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on korkeampi kuin vastaava eurokorko; ja
 - ii) swap-pistetarjous on negatiivinen, eli euron termiinikurssi on matalampi kuin avistakurssi, jos ulkomaan valuutan korko on matalampi kuin vastaava eurokorko.

- c) Ensin hyväksytään korkeimman swap-pistetarjouksen mukaiset tarjoukset, ja sen jälkeen hyväksytään tätä alemmat tarjoukset swap-pisteiden suuruuden mukaan määräytyvässä järjestyksessä, kunnes
- i) koko kiinteä valuutan määrä on kokonaisuudessaan käytetty; ja
 - ii) alimman hyväksytyyn swap-pisteen eli marginaalishwap-pisteen mukaisten tarjousten yhteenlaskettu määrä ylittää jäljellä olevan jaettavan määrän.
- d) Jäljellä oleva määrä jaetaan tarjousten kesken jäljellä olevan määrän suhteessa marginaalishwap-pisteen mukaisten tarjousten kokonaismäärään liitteen III taulukon 3 mukaisesti. Kullekin vastapuolelle jaettava määrä pyöristetään lähimpään euroon.
2. EKP voi päättää, että kullekin hyväksytyyn tarjouksen tekijälle jaetaan jaettavissa oleva vähimmäismäärä.

42 artikla

Vaihtuvakorkoisten huutokauppanettelyjen huutokauppatyyppi

Vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa eurojärjestelmä voi käyttää joko yksikorkoista (hollantilainen) tai monikorkoista (amerikkalainen) huutokauppanettelyä.

4 alajakso

Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

43 artikla

Huutokauppojen tuloksista ilmoittaminen

1. EKP ilmoittaa julkisesti huutokaupan tuloksesta ja jako-osuuksia koskevasta päätöksestään sähköisten markkinatietojärjestelmien ja EKP:n verkkosivujen kautta. Lisäksi kansalliset keskuspankit voivat ilmoittaa huutokaupan jako-osuuksia koskevasta EKP:n päätöksestä kansallisten markkinatietojärjestelmien kautta ja suoraan vastapuolille, jos se katsotaan tarpeelliseksi.
2. Huutokaupan tulosta koskevaan julkiseen ilmoitukseen sisällytettävät tiedot on täsmennetty liitteessä IV.
3. Jos likviditeetin jakamista koskeva päätös sisältää virheellistä tietoa, joka liittyy mihin tahansa 1 kohdassa tarkoitettuihin, huutokaupan tulosta koskevassa julkisessa ilmoituksessa oleviin tietoihin, EKP voi ryhtyä tarpeelliseksi katsomiinsa toimiin virheellisten tietojen korjaamiseksi.
4. Kun jako-osuuksia koskevasta EKP:n päätöksestä on ilmoitettu julkisesti 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kansalliset keskuspankit vahvistavat jako-osuuksia koskevat yksilölliset tulokset suoraan vastapuolille niin, että kukin vastapuoli saa yksilöllisen ja selvän vahvistuksen menestymisestään huutokaupassa ja sille jaetusta tarkasta määrästä.

3 jakso

Kahdenväliset kaupat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioissa

44 artikla

Katsaus kahdenvälisiin menettelyihin

1. Eurojärjestelmä voi toteuttaa seuraavia avomarkkinaoperaatioita kahdenvälisinä menettelyinä:
 - a) hienosäätöoperaatiot (käänteisoperaatiot, valuuttaswapit tai määräaikaistalletusten kerääminen); tai
 - b) rakenteelliset operaatiot (suorat kaupat).
2. Kahdenvälisiä menettelyjä voidaan toteuttaa kyseessä olevasta transaktiosta riippuen ottamalla suoraan yhteyttä vastapuoliin 45 artiklassa tarkoitettulla tavalla tai arvopaperipörssien ja markkinavälittäjien kautta 46 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

*45 artikla***Kahdenväliset menettelyt, jotka toteutetaan ottamalla suoraan yhteyttä vastapuoliin**

1. Suorien kauppojen muodossa toteutettavat kahdenväliset menettelyt hienosäätöoperaatioissa ja rakenteellisissa operaatioissa voidaan toteuttaa ottamalla suoraan yhteyttä vastapuoliin.
2. Kansalliset keskuspankit ottavat suoraan yhteyttä yhteen tai useampaan laitokseen, jotka on valittu 57 artiklassa määriteltyjen kelpoisuusvaatimusten mukaisesti. Kansalliset keskuspankit noudattavat EKP:n ohjeita päättäessään, tekevätkö ne transaktioita näiden laitosten kanssa.
3. Sanotun vaikuttamatta 2 kohdan soveltamiseen, EKP:n neuvosto voi päättää, että poikkeuksellisissa olosuhteissa EKP tai yksi tai useampi kansallinen keskuspankki EKP:n toimintayksikköinä toteuttavat hienosäätöoperaatioita tai rakenteellisia operaatioita kahdenvälisinä menettelyinä tehtävien suorien kauppojen muodossa. Tällaisissa tapauksissa näitä operaatioita koskevia menettelyjä mukautetaan vastaavasti. EKP päättää, tekeekö se transaktioita niiden laitosten kanssa, joihin on otettu yhteyttä suoraan.

*46 artikla***Kahdenväliset menettelyt, jotka toteutetaan arvopaperipörssien tai markkinavälittäjien kautta**

1. Sanotun vaikuttamatta 45 artiklan soveltamiseen, suorien kauppojen muodossa toteutettavia kahdenvälisiä menettelyjä voidaan rakenteellisissa operaatioissa toteuttaa arvopaperipörssien ja markkinavälittäjien kautta.
2. Jäljempänä 57 artiklassa säädettyllä tavalla vastapuolten joukkoa ei rajoiteta.
3. Menettelyjä sopeutetaan transaktion kohteena olevia velkainstrumentteja koskevia markkinakonventioita vastaavasti.

*47 artikla***Kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavista operaatioista ilmoittaminen**

1. Hienosäätöoperaatioista tai rakenteellisista operaatioista, jotka toteutetaan kahdenvälisinä menettelyinä suorina kauppoina, ei ilmoiteta julkisesti etukäteen, ellei EKP päättää toisin.
2. EKP voi päättää olla ilmoittamatta tällaisten kahdenvälisten kauppojen tuloksia julkisesti.

*48 artikla***Kahdenvälisten menettelyjen kaupankäyntipäivät**

1. EKP voi päättää tehdä hienosäätöoperaatioita kahdenvälisinä menettelyinä minä tahansa eurojärjestelmän pankkipäivinä. Operaatioihin osallistuvat vain sellaisten jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joissa kaupanteko-, suoritus- ja takaisinmaksupäivä ovat kansallisen keskuspankin pankkipäiviä.
2. Kahdenvälisinä menettelyinä suorien kauppojen muodossa toteutettavia rakenteellisia operaatioita toteutetaan ja selvitetään yleensä vain sellaisina päivinä, jotka ovat kansallisen keskuspankin pankkipäiviä kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

*2 LUKU***Eurojärjestelmän rahapoliittisissa operaatioissa käytettävät selvitysmenettelyt***49 artikla***Katsaus selvitysmenettelyihin**

1. Avomarkkinaoperaatioihin osallistumiseen tai maksuvalmiusjärjestelmän käyttämiseen liittyvät maksutoimeksiannot hoidetaan vastapuolten kansallisissa keskuspankeissa olevien tilien kautta tai TARGET2-järjestelmään osallistuvien pankkien tilien kautta.
2. Likviditeettiä lisääviin avomarkkinaoperaatioihin osallistumiseen tai maksuvalmiusjärjestelmän käyttämiseen liittyvät maksutoimeksiannot kirjataan vasta sillä hetkellä, kun operaatioissa vakuutena käytettävät vakuuskelpoiset omaisuuserät siirretään lopullisesti, tai sen jälkeen. Tätä varten vastapuolten on
 - a) talletettava vakuuskelpoisia omaisuuseriä ennakoon kansalliseen keskuspankkiin; tai

b) tehtävä vakuuskelpoisten omaisuuserien siirto kansallisen keskuspankin kanssa suoritus maksua vastaan -periaatteella.

50 artikla

Avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii hoitamaan avomarkkinaoperaatioihin liittyvät maksut ja toimitukset samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, kaikkien niiden vastapuolten kanssa, jotka ovat toimittaneet riittävästi vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi. Toiminnallisten rajoitusten ja teknisten ominaisuuksien (esim. arvopaperikaupan selvitysjärjestelmiin liittyen) takia avomarkkinaoperaatioiden maksujen ajoituksessa voi kuitenkin olla päivänsisäisiä eroja jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
2. Viitteelliset suorituspäivät on esitetty taulukossa 8.

Taulukko 8

Eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden viitteelliset maksujen suorituspäivät (*)

Rahapolitiikan väline	Vakiohuutokauppoina toteutettujen avomarkkinaoperaatioiden maksujen suorituspäivä	Pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä kauppoina toteutettujen avomarkkinaoperaatioiden maksujen suorituspäivä
Käänteisoperaatiot	T + 1	T
Suorat kaupat	Vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovellettavan markkinakäytännön mukaan	
EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku	T + 2	—
Valuuttaswapit	T, T + 1 tai T + 2	
Määräaikaistalletusten kerääminen	T	

(*) Maksujen suorituspäivää koskevilla merkinnöillä tarkoitetaan eurojärjestelmän pankkipäiviä. T tarkoittaa kaupantekopäivää.

51 artikla

Vakiohuutokauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii suorittamaan vakiohuutokauppoina toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksut ensimmäisenä sellaisena kaupantekopäivää seuraavana päivänä, jona TARGET2 ja kaikki asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat avoinna.
2. Perusrahoitusoperaatioiden ja säännömukaisten pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden suorituspäivät on määritetty etukäteen eurojärjestelmän säännöllisten huutokauppojen viitteellisen kalenterin mukaisesti. Jos maksujen normaali suorituspäivä osuu kansalliseksi vapaapäiväksi, EKP voi käyttää muuta suorituspäivää, myös maksua ja toimitusta saman päivän arvolla. Eurojärjestelmä pyrkii varmistamaan, että perusrahoitusoperaatioiden ja pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden maksujen suoritus aika on sama kuin aikaisemman, maturiteetiltaan vastaavan operaation takaisinmaksupäivä.
3. EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuihin liittyvät maksut ja toimitukset tehdään toisena sellaisena kaupantekopäivää seuraavana päivänä, jona TARGET2-järjestelmä ja kaikki asianomaiset arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät ovat avoinna.

52 artikla

Pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksu ja toimitus

1. Eurojärjestelmä pyrkii suorittamaan pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavien avomarkkinaoperaatioiden maksut kaupantekopäivänä. Muut suorituspäivät ovat mahdollisia erityisesti suorissa kaupoissa ja valuuttaswapeissa.
2. Kahdenvälisinä menettelyinä suorien kauppojen muodossa toteutettavien hienosäätöoperaatioiden ja rakenteellisten operaatioiden maksut suoritetaan hajautetusti kansallisten keskuspankkien välityksellä.

53 artikla

Maksua ja toimitusta sekä pankkipäivän lopetusta koskevat muut säännökset

1. Maksuun ja toimitukseen liittyviä täydentäviä säännöksiä voidaan antaa kansallisten keskuspankkien tai EKP:n soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä yksittäisen rahapolitiikan välineen osalta, sanotun vaikuttamatta tässä luvussa oleviin vaatimuksiin.
2. Pankkipäivän lopetukseen liittyviä menettelyjä on käsitelty tarkemmin TARGET2-järjestelmään liittyvissä asiakirjoissa.

54 artikla

Varantotalletukset ja varantovelvoitteen ylittävät talletukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastapuolen kansallisessa keskuspankissa olevaa selvitystilää voidaan käyttää varantotilinä. Selvitystileillä olevia varantotalletuksia voidaan käyttää päivän mittaan tapahtumien selvitykseen ja suorituksiin. Kunkin vastapuolen päivittäisen varannon määrä on sama kuin sen varantotilin saldo päivän päättyessä. Tätä artiklaa sovellettaessa varantotilillä on sama merkitys kuin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9).
2. Asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 edellytetyn varantovelvoitteen ylittävien varantotalletusten korko on nolla prosenttia tai talletusmahdollisuuden korko sen mukaan, kumpi koroista on alempi.

KOLMAS OSA

HYVÄKSYTTÄVÄT VASTAPUOLET

55 artikla

Kelpoisuusvaatimukset eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistumiseksi

Ellei 57 artiklassa toisin säädetä, eurojärjestelmä antaa ainoastaan tässä artiklassa kuvatut kriteerit täyttävälle laitoksille oikeuden osallistua eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin.

- a) Niihin sovelletaan eurojärjestelmän vähimmäisvarantovaatimuksia EKP:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisesti, eikä niille ole myönnetty vapautusta eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisista vaatimuksista asetuksen (EY) N:o 2531/98 ja asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) nojalla.
- b) Niiden rahoitusaseman on oltava vakaa.
- c) Niihin soveltuu jokin seuraavista:
 - i) ne ovat unionin/ETA:n toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman yhdenmukaistetun valvonnan piirissä ainakin jossakin muodossa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;
 - ii) ne ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja julkisessa omistuksessa olevia luottolaitoksia, jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten harjoittaman valvonnan tasoisessa valvonnassa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti;
 - iii) ne ovat laitoksia, jotka ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten yhdenmukaistamattomassa mutta unionin/ETA:n yhdenmukaistetun valvonnan tasoisessa valvonnassa direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti, esimerkiksi kotipaikkaansa ETA:n ulkopuolella pitävien laitosten sivukonttoreita jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro.
- d) Niiden on täytettävä kaikki kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määritetyt operatiiviset vaatimukset kyseessä olevan instrumentin tai operaation osalta.

56 artikla

Oikeus osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin ja käyttää maksuvalmiusjärjestelmää

1. Laitoksilla, jotka täyttävät 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset, on oikeus osallistua seuraaviin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:
 - a) maksuvalmiusjärjestelmä;
 - b) vakiohuutokauppoina toteutettavat avomarkkinaoperaatiot.

2. Oikeus käyttää maksuvalmiusjärjestelmää tai osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin annetaan vain 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset täyttävälle laitoksille niiden kotimaan kansallisen keskuspankin kautta.
3. Jos 55 artiklan mukaiset kelpoisuusvaatimukset täyttävä laitos on sijoittautunut (esim. pääkonttorin tai sivukonttorin välityksellä) useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, kullakin 55 artiklan kelpoisuusvaatimukset täyttävällä yksiköllä on oikeus käyttää maksuvalmiusjärjestelmää tai osallistua vakiohuutokauppoina toteutettaviin avomarkkinaoperaatioihin kotimaansa kansallisen keskuspankin kautta.
4. Vakiohuutokauppoina toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten annettavat tarjoukset ja maksuvalmiusjärjestelmän käyttöä koskevat pyynnöt toimitetaan ainoastaan yhden yksikön kautta kussakin jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, eli joko pääkonttorin tai nimetyn sivukonttorin kautta.

57 artikla

Vastapuolten valinta pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten

1. Vastapuolet valitaan pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavia avomarkkinaoperaatioita varten 2–4 kohdan mukaisesti.
2. Vastapuolten joukkoa ei rajoiteta rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan kahdenvälisinä menettelyinä suorien kauppohen muodossa. Rakenteellisissa operaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina suorien kauppohen muodossa, sovelletaan 57 artiklan 3 kohdan b alakohdassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia.
3. Vastapuolet valitaan seuraavasti pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa:
 - a) Rahapoliittisten valuuttaswapien muodossa pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavissa hienosäätöoperaatioissa vastapuolten joukko on sama kuin niiden yhteisöjen joukko, jotka on valittu eurojärjestelmän valuuttainterventioita varten ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Vastapuolten ei tarvitse täyttää 55 artiklassa täsmennettyjä kelpoisuusvaatimuksia hienosäätöoperaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä rahapoliittisten valuuttaswapien muodossa. Eurojärjestelmän valuuttainterventioihin valittavien vastapuolten valintakriteerit perustuvat varovaisuuden ja tehokkuuden periaatteisiin liitteessä V täsmennetyllä tavalla. Rahapoliittisia valuuttaswapeja toteuttaessaan kansalliset keskuspankit voivat hallita yksittäisiin vastapuoliin liittyviä riskejä limiitteihin perustuvalla järjestelmällä.
 - b) Käänteisoperaatioiden tai määräaikaistalletusten keräämisen muodossa tehtävissä hienosäätöoperaatioissa, jotka toteutetaan pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä, kukin kansallinen keskuspankki valitsee yksittäistä transaktiota varten vastapuolten joukon niistä laitoksista, jotka täyttävät 55 artiklassa täsmennetyt kelpoisuusvaatimukset ja jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Valinta perustuu ensisijaisesti asianomaisen laitoksen toimintaan rahamarkkinoilla. Kansallinen keskuspankki voi soveltaa myös muita kriteerejä, kuten kaupankäyntiyksikön tehokkuutta ja tarjouspotentiaalia.
4. Jos EKP:n neuvosto päättää 45 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että EKP tekee itse tai yhden tai useamman kansallisen keskuspankin välityksellä kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavia hienosäätöoperaatioita, EKP valitsee vastapuolensa vuorojärjestelmällä vastapuolista, jotka täyttävät kelpoisuusvaatimukset pikahuutokauppoihin ja kahdenvälisiin menettelyihin osallistumiseksi.
5. Sanotun vaikuttamatta 1–4 kohdan soveltamiseen, pikahuutokauppoina tai kahdenvälisinä menettelyinä toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa voidaan käyttää myös 2–4 kohtaa laajempaa vastapuolten joukkoa, jos EKP:n neuvosto näin päättää.

NELJÄS OSA

VAKUUSKELPOISET OMAISUUSERÄT

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

58 artikla

Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoiset omaisuuserät ja hyväksytyt vakuusmenettelyt

1. Eurojärjestelmä soveltaa yhteisiä käytäntöjä eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin näiden suuntaviivojen mukaisesti.

2. Jotta vastapuolet voisivat osallistua eurojärjestelmän luotto-operaatioihin, niiden on toimitettava eurojärjestelmälle vakuudeksi vakuuskelpoisia omaisuuseriä näitä operaatioita varten. Ottaen huomioon, että päivänsisäinen luotto lasketaan eurojärjestelmän luotto-operaatioihin, vastapuolten päivänsisäisen luoton vakuudeksi toimittamien vakuuksien on myös vastattava näissä suuntaviivoissa säädettyjä kelpoisuusvaatimuksia, kuten suuntaviivoissa EKP/2012/27 mainitaan.

3. Vastapuolet toimittavat vakuuskelpoisia omaisuuseriä siten, että

a) omistusoikeus siirtyy, jolloin oikeudellisesti on kyse takaisinostosopimuksesta; tai

b) luodaan vakuusoikeus eli tehdään asianomaisia omaisuuseriä koskeva panttaus, vakuusluovutus tai kiinnitys, jolloin oikeudellisesti kyse on vakuudellisesta luotosta;

kummassakin tapauksessa vakuus luovutetaan sellaisten kansallisten sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla, jotka kotimaan kansallinen keskuspankki on laatinut ja dokumentoinut.

4. Kun vastapuolet toimittavat vakuuskelpoisia omaisuuseriä vakuudeksi, kotimaan kansallinen keskuspankki edellyttää, että vakuuskelpoiset omaisuuserät joko korvamerkitään tai lisätään vakuussammioon riippuen sen käyttämästä vakuushallintajärjestelmästä.

5. Jälkimarkkinakelpoisten ja ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien välillä ei tehdä eroa niiden laadun suhteen tai sen suhteen, miten ne soveltuvat vakuudeksi eurojärjestelmän erityyppisiin luotto-operaatioihin.

6. Sanotun rajoittamatta 2 kohdan mukaista vastapuolten velvoitetta toimittaa eurojärjestelmälle vakuudeksi kelpaavia omaisuuseriä, eurojärjestelmä voi pyynnöstä antaa vastapuolille neuvoja jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta, jos ne on jo laskettu liikkeeseen, tai ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta, jos niiden toimittamista vakuudeksi on esitetty. Eurojärjestelmä ei anna neuvoja tätä aikaisemmin.

59 artikla

Yleistä vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovellettavasta eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikosta

1. Yhtenä kelpoisuusvaatimuksena omaisuuserien on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määritellyt hyvän luottokelpoisuuden vaatimukset.

2. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa säädetään menettelyistä, säännöistä ja menetelmistä, joiden avulla varmistetaan vakuuskelpoisia omaisuuseriä koskevan eurojärjestelmän hyvän luottokelpoisuuden vaatimuksen säilyminen ja se, että vakuuskelpoiset omaisuuserät täyttävät eurojärjestelmän määrittelemät luottokelpoisuusvaatimukset.

3. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa eurojärjestelmä määrittelee luottokelpoisuusvaatimukset luottoluokkina, joiden asteikko määritetään maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien (PD) perusteella vuoden aikajänteellä, seuraavasti.

a) Eurojärjestelmän mukaan maksukyvyttömyyden enintään 0,10 prosentin todennäköisyys vuoden aikajänteellä vastaa luottoluokan 2 mukaista luottokelpoisuusvaatimusta ja maksukyvyttömyyden enintään 0,40 prosentin todennäköisyys vuoden aikajänteellä luottoluokan 3 mukaista luottokelpoisuusvaatimusta; arviointi uusitaan säännöllisin väliajoin.

b) Kaikkien eurojärjestelmän luotto-operaatioissa käytettävien vakuuskelpoisten omaisuuserien on oltava vähintään luottoluokkaa 3 vastaavan luottokelpoisuusvaatimuksen mukaisia. Eurojärjestelmä soveltaa täydentäviä luottokelpoisuusvaatimuksia tiettyihin omaisuuseriin neljännen osan II ja III osaston mukaisesti.

4. Lisätietoja luottoluokista on EKP:n verkkosivuilla julkaistavassa eurojärjestelmän yhdenmukaistetussa luokitusasteikossa, joka sisältää asteikkovertailun hyväksytyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten (ECAI) ja kolmansien osapuolten tarjoamien luottoluokitusvälinepalvelujen (RT) tuottamiin luottokelpoisuusarviointeihin.

5. Luottokelpoisuusvaatimuksia arvioidessaan eurojärjestelmä ottaa huomioon sellaisten luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien, jotka kuuluvat johonkin neljännen osan V osastossa mainituista neljästä lähteestä, tuottamat luottoluokitus tiedot.

6. Tietyn omaisuuserän luottokelpoisuutta arvioidessaan eurojärjestelmä voi ottaa huomioon institutionaaliset kriteerit ja piirteet, joilla omaisuuserien haltijoille taataan vastaavanlainen suoja, kuten takaukset. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden ratkaista minkä tahansa merkitykselliseksi katsomansa tiedon perusteella, täyttävätkö liikkeeseenlasku, liikkeeseenlaskija, velallinen tai takaaja eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset varmistaakseen, että eurojärjestelmän oikeudet on riittävästi turvattu.

7. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa sovelletaan direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaista maksukyvyttömyyden määritelmää.

II OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUUSERIEN VAKUUSKELPOISUUSVAATIMUKSET JA LUOTTOKELPOISUUSVAATIMUKSET

1 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

60 artikla

Kaikkia jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat vakuuskelpoisuusvaatimukset

Jotta jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, niiden on oltava velkainstrumentteja, jotka täyttävät 1 jaksossa määritellyt kelpoisuusvaatimukset; poikkeuksena tähän ovat tietyt 2 jaksossa mainitut jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien erityiset tyypit.

61 artikla

Vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien lista ja raportointisäännöt

1. EKP julkaisee verkkosivuillaan ajantasaisen, jokaisena arkipäivänä päivitettävän listan vakuudeksi kelpaavista jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä verkkosivuillaan kuvattujen menetelmien mukaisesti. Jäljempänä 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvioitavia omaisuuseriä ei julkaista vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listalla.
2. Pääsääntöisesti tietyn jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän raportoi EKP:lle sen maan kansallinen keskuspankki, jossa kyseinen jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä on hyväksytty kaupankäynnin kohteeksi.

1 jakso

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien yleiset kelpoisuusvaatimukset

62 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien lainapääoma

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niillä on oltava lopulliseen lunastamiseensa saakka
 - a) kiinteä ja ei-ehdollinen lainapääoma; tai
 - b) ei-ehdollinen lainapääoma, joka on sidottu vakiomääräisesti ainoastaan yhteen euroalueen inflaatioindeksiin tiettyinä ajankohtana ja joka ei sisällä muita monimutkaisia rakenteita.
2. Velkainstrumentit, joiden lainapääoma on sidottu vain yhteen euroalueen inflaatioindeksiin tiettyinä ajankohtana, hyväksytään myös edellyttäen, että instrumentin korko on rakenteeltaan 63 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan neljännen luetelmakohdan mukainen ja sidottu samaan euroalueen inflaatioindeksiin.
3. Omaisuuserät, joihin liittyy optiotodistuksia (warrantti) tai muita vastaavia oikeuksia, eivät ole vakuuskelpoisia.

63 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien hyväksytyt korkorakenteet

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden korkorakenteen on oltava jokin seuraavista lopulliseen lunastukseen saakka:
 - a) kiinteä korko, nollakorko tai moniportainen korko, jonka asetantakaudet ja kuponkiarvot on määritelty etukäteen ja josta ei voi aiheutua negatiivista kassavirtaa; tai

- b) vaihtuva korko, josta ei voi aiheutua negatiivista kassavirtaa ja jolla on seuraava rakenne: kuponkikorko = (viitekorko * l) ± x, niin että $f \leq$ kuponkikorko \leq c, jossa:
- i) viitekorko on ainoastaan yksi seuraavista tietyinä ajankohtana:
 - euromääräinen rahamarkkinakorko (esim. EURIBOR, LIBOR tai vastaava indeksi);
 - vakiomaturiteetin swap-korko (esim. CMS, EISDA, EUSA);
 - jonkin euroalueen valtion liikkeeseen laskeman, maturiteetiltaan enintään yhden vuoden velkakirjan tuotto tai useaan tällaiseen velkakirjaan perustuva indeksi;
 - euroalueen inflaatioindeksi; ja
 - ii) f (alaraja), c (yläraja), l (vipuvaikutus/velkavivun vähentäminen) ja x (marginaali), jos määriteltyjä, ovat joko kiinteitä liikkeeseenlaskun yhteydessä määriteltyjä lukuja tai voivat muuttua ajan kuluessa ainoastaan liikkeeseenlaskun yhteydessä määritellyllä tavalla, ja jossa f ja c on kumpikin suurempi tai yhtä suuri kuin nolla ja l suurempi kuin nolla omaisuuserän koko juoksuajan. Vaihtuvissa koroissa, joiden viitekorkona on inflaatioindeksi, l on yhtä suuri kuin yksi.
2. Velkainstrumentit, joilla on edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vaihtuva korko, eivät ole vakuuskelpoisia, jos milloin tahansa korkokaavaa sovellettaessa kuponkikoron arvo on negatiivinen.
3. Muut kuin edellä 1 ja 2 kohdan mukaiset korkorakenteet eivät ole hyväksyttäviä, eivät myöskään tapaukset, joissa ainoastaan tuottorakenteen osa, kuten preemio, ei vastaa vaatimuksia.
4. Jos korko on tyypiltään joko kiinteä tai vaihtuva moniportainen korko, tätä artiklaa sovellettaessa asianomaisen korkorakenteen arvioinnin tulee perustua omaisuuserän koko juoksuaikaan, ottaen huomioon sekä kulunut että tuleva ajanjakso.
5. Hyväksyttäviin korkorakenteisiin ei saa liittyä liikkeeseenlaskijan oikeutta muuttaa korkoehtoja, eli liikkeeseenlaskijan päätöksistä johtuvat korkorakenteen muutokset eivät ole sallittuja omaisuuserän juoksuaikana, ottaen huomioon sekä kuluneen että tulevan ajanjakson.

64 artikla

Ei huonompaa etuoikeutta jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin

Vakuuskelpoisten velkainstrumenttien etuoikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla huonompi saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemien muiden velkainstrumenttien haltijoiden etuoikeuksiin nähden.

65 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien valuutta

Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

66 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskupaikka

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskun tulee tapahtua ETA:ssa keskuspankin tai sellaisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän kautta, joka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarvointikehikon mukaisesti, ellei 2 kohdasta johdu muuta.
 2. Jos jälkimarkkinakelpoisen instrumentin liikkeeseenlaskija tai takaaja on yritys, jolla ei ole hyväksytyä ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta, liikkeeseenlaskupaikan on oltava euroalueella.
 3. Kansainvälisten arvopaperikeskusten Euroclear Bankin ja Clearstream Banking Luxembourgin kautta liikkeeseen laskettujen kansainvälisten velkainstrumenttien on vastattava seuraavia kriteerejä soveltuvin osin.
- a) Maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina olevat kansainväliset velkapaperit (international debt securities in global bearer form) on laskettava liikkeeseen NGN-muodossa (new global note) ja talletettava yhteisenä säilyttäjänä toimivaan kansainväliseen arvopaperikeskukseen tai muuhun arvopaperikeskukseen, joka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarvointikehikon mukaisesti. Tästä poiketen edellä sanottua ei sovelleta maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina oleviin kansainvälisiin velkapapereihin, jotka on laskettu liikkeeseen CGN-muodossa (classical global note) ennen 1 päivää tammikuuta 2007, eikä useassa erässä samalla ISIN-koodilla liikkeeseen laskettuihin eriin riippumatta tällaisten erien liikkeeseenlaskupäivästä.

- b) Kansainvälisten velkapaperien, jotka on laskettu liikkeeseen maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina (global registered form), liikkeeseenlaskussa on noudatettava kansainvälisten velkapaperien uutta säilytysstruktuuria. Tästä poiketen edellä sanottua ei sovelleta maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina ennen 1 päivää lokakuuta 2010 liikkeeseen laskettuihin kansainvälisiin velkapapereihin.
- c) Yhtenä velkapaperina (individual note) olevat kansainväliset velkapaperit eivät ole vakuuskelpoisia, ellei niitä ole sellaisina laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää lokakuuta 2010.

67 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien maksu- ja toimitusmenettelyt

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden tulee olla siirrettävissä arvo-osuusmuodossa ja niitä tulee säilyttää ja ne tulee toimittaa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, kansallisessa keskuspankissa olevan tilin kautta tai arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän kautta, jonka eurojärjestelmä on hyväksynyt eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaisesti niin, että vakuuden asettamisenmenettelyyn ja realisointiin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lakia, jonka rahayksikkö on euro.
2. Jos arvopaperikeskus/arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, jossa omaisuuserä on laskettu liikkeeseen, ei ole sama kuin arvopaperikeskus/arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä, jossa sitä säilytetään, vakuuskelpoisuutta varten näiden kahden välillä on oltava linkki, joka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon nojalla 150 artiklan mukaisesti.

68 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien hyväksytyt markkinat

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on oltava instrumentteja, jotka on hyväksytty kaupankäynnin kohteeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU⁽¹⁾ määritellyillä säännellyillä markkinoilla tai tietyillä hyväksyttävillä ei-säännellyillä markkinoilla.
2. EKP julkaisee luettelon hyväksytyistä ei-säännellyistä markkinapaikoista verkkosivuillaan ja päivittää sitä vähintään kerran vuodessa.
3. Ei-säänneltyjä markkinapaikkoja koskeva eurojärjestelmän arviointi perustuu seuraaviin markkinapaikoille asetettuihin turvallisuuden, avoimuuden ja helppopääsyyisyyden vaatimuksiin:
 - a) Turvallisuudella tarkoitetaan varmuutta transaktioiden suhteen, erityisesti transaktioiden pätevyuden ja täytäntöönpanokelpoisuuden suhteen.
 - b) Avoimuudella tarkoitetaan esteetöntä tiedonsaantia markkinoiden menettelytapa- ja toimintasäännöistä, omaisuuserien ominaisuuksista rahoitusinstrumentteina, hinnanmuodostuksesta, kauppohennoista ja määristä, kuten noteerauksista, koroista, kaupankäyntimääristä ja liikkeessä olevista määristä.
 - c) Helppopääsyyisyydellä tarkoitetaan eurojärjestelmän edellytyksiä osallistua ja päästä markkinoille. Markkinat katsotaan helppopääsyyisiksi, jos niiden menettelytapa- ja toimintasäännöt mahdollistavat sen, että eurojärjestelmä voi tarvittaessa hankkia tietoa ja toteuttaa transaktioita markkinoilla vakuushallinnan tarpeita varten.
4. Ei-säänneltyjen markkinoiden hyväksyntä määritetään yksinomaan eurojärjestelmän vakuushallinnan toiminnan kannalta, eikä sitä tule pitää eurojärjestelmän arviona markkinoiden laadusta sinänsä.

69 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien liikkeeseenlaskijan tai takaajan tyyppi

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskijan tai takaajan on oltava keskuspankki, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa, tai julkisyhteisö, valtiosidonnainen laitos, luottolaitos, rahoituslaitos, yritys, kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio.
2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa täsmennettyjen pankkien ja organisaatioiden lisäksi eurojärjestelmä voi hyväksyä näiden suuntaviivojen soveltamista varten kansainväliseksi kehityspankiksi tai kansainväliseksi organisaatioksi minkä tahansa yhteisön seuraaviin kriteereihin perustuvan arvion perusteella:
 - a) se on organisaatio, jolla on kansalliset rajat ylittävä maailmanlaajuinen tai alueellinen tehtävä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

- b) sitä rahoitetaan pääasiassa kansallisten hallitusten tai kansallisiin hallituksiin liittyvien organisaatioiden tai yhteisöjen suorittamien maksuain;
- c) yhteisön tarkoitusperät noudattavat unionin politiikkalinjauksia.

70 artikla

Liikkeeseenlaskijan tai takaajan sijoittautumispaikka

1. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden liikkeeseenlaskijan tulee olla sijoittautunut ETA:han tai ETA:n ulkopuoliseen G10-maahan, ellei 3–6 kohdan poikkeuksista johdu muuta.
2. Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden takaajien tulee olla ETA:han sijoittautuneita, paitsi jos velkainstrumentit täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin ja jollei 3 ja 4 kohdassa säädetystä poikkeuksista johdu muuta. Mahdollisuudesta käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokitusta tiettyjen velkainstrumenttien luottokelpoisuuden toteamiseksi säädetään 84 artiklassa.
3. Liikkeeseenlaskijan tai takaajan tulee olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on velkainstrumenteista, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana olevalle yritykselle ei ole olemassa hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta.
4. Sellaisten velkainstrumenttien osalta, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen organisaatio, sijoittautumispaikkaa koskevaa kriteeriä ei sovelleta, ja kyseiset instrumentit ovat vakuuskelpoisia liikkeeseenlaskijan tai takaajan sijoittautumispaikasta riippumatta.
5. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijan tulee olla ETA:han sijoittautunut 74 artiklan mukaisesti.
6. Velkainstrumentit, joiden liikkeeseenlaskija on sijoittautunut ETA:n ulkopuoliseen G10-maahan, katsotaan vakuuskelpoisiksi vain, jos eurojärjestelmä on varmistunut siitä, että sen oikeuksien suoja on asianmukaisesti kyseisen ETA:n ulkopuolisen G10-maan lainsäädännön nojalla riittävä. Tätä varten asianomaiselle kansalliselle keskuspankille on toimitettava oikeudellinen arvio, jonka muodon ja sisällön eurojärjestelmän on hyväksyttävä, ennen kuin kyseinen velkainstrumentti voidaan katsoa vakuuskelpoiseksi.

71 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimukset

Jotta velkainstrumentit olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä 2 luvussa täsmennetyt luottokelpoisuusvaatimukset, ellei muualla toisin säädetä.

2 jakso

Eräitä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

1 alajakso

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

72 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat kelpoisuusvaatimukset

Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, niiden on oltava 1 jaksossa säädettyjen, kaikkentyyppisiä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevien yleisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta 62 artiklassa säädettyjä lainapääomaa koskevia vaatimuksia. Lisäksi omaisuusvakuudellisten arvopapereiden on oltava tässä alajaksossa säädettyjen erityisten kelpoisuusvaatimusten mukaisia.

73 artikla

Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien homogeenisuus ja koostumus

1. Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit olisivat vakuuskelpoisia, kaikkien niiden vakuussammiossa olevien kassavirtaa tuottavien omaisuuserien on oltava homogeenisia, eli niiden tiedot on voitava raportoida asianomaisen olemassa olevan lainakohtaisen tietojenantolomakemallin mukaisesti. Olemassa olevat tietojenantolomakemallit koskevat seuraavan tyyppisiä omaisuuseriä:

- a) asuntolainat;

- b) liikekiinteistölainat;
 - c) pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyt lainat;
 - d) autolainat;
 - e) kulutusluotot;
 - f) leasing-saamiset;
 - g) luottokorttisaamiset.
2. Eurojärjestelmä voi vastapuolen toimittamien tietojen perusteella arvioida, ettei omaisuusvakuudellinen arvopaperi ole homogeeninen.
3. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit eivät saa sisältää kassavirtaa tuottavia omaisuuseriä, jotka ovat peräisin suoraan omaisuuserät liikkeeseen laskevalta erillisyhtiöltä.
4. Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät eivät saa koostua – kokonaan tai osittain, tosiasiallisesti tai mahdollisesti – muiden omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokista (tranches). Tämä kriteeri ei sulje pois omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden liikkeeseenlasku rakentuu kahdelle erillisyhtiölle ja joissa ”todellisen myynnin” kriteeri täyttyy näiden erillisyhtiöiden osalta niin, että jälkimmäisen erillisyhtiön liikkeeseen laskemien velkainstrumenttien vakuutena on suoraan tai välillisesti alkuperäinen vakuussammio ja kaikki kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä johtuvat kassavirrat siirretään ensimmäisestä erillisyhtiöstä toiseen.
5. Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät eivät saa koostua – kokonaan tai osittain, tosiasiallisesti tai mahdollisesti – luottoriskin vaihtolainoista (credit-linked notes), swapeista tai muista johdannaisinstrumenteista, synteettisistä arvopapereista tai muista vastaavista saamisista. Tämä rajoitus ei koske omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevissa transaktioissa käytettäviä swapeja, joiden tarkoituksena on ainoastaan riskeiltä suojautuminen.
6. Sanotun vaikuttamatta tässä alajaksossa mainittuihin kelpoisuusvaatimuksiin, liikekiinteistölainavakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevat kassavirtaa tuottavat omaisuuserät eivät saa sisältää lainoja, jotka ovat strukturoituja, syndikoiduja tai vipulainoja minä tahansa ajankohtana. Tätä kriteeriä sovellettaessa ’strukturoidulla lainalla’ tarkoitetaan rakennetta, johon liittyy etuoikeusluokkia, ’syndikoidulla lainalla’ tarkoitetaan lainaa, jonka on myöntänyt lainanantajien ryhmä rahoittajasyndikaattina ja ’vipulainalla’ tarkoitetaan yritykselle, jonka velkaantumistaso on jo huomattava, myönnettyä lainaa buy-out tai muun yritysosaston rahoittamiseksi, kun laina käytetään velallisenä olevan yrityksen osakkeiden ostamiseen.
7. Jos omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevat kassavirtaa tuottavat omaisuuserät muodostuvat leasing-saamisista, joihin liittyy jäännösarvoa, tällaiset omaisuusvakuudelliset arvopaperit, jotka olivat vakuuskelpoisten omaisuuserien listalla 1 päivänä toukokuuta 2015, säilyttävät vakuuskelpoisuutensa 31 päivään elokuuta 2015 saakka.

74 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita ja kassavirtaa tuottavia omaisuuseriä koskevat maantieteelliset rajoitukset

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden tulee olla Euroopan talousalueelle (ETA) sijoittautuneita erillisyhtiöitä.
2. Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien tulee olla peräisin ETA:han sijoittautuneelta alullepanijalta ja myyty erillisyhtiölle alullepanijalta tai ETA:han sijoittautuneen välittäjän kautta.
3. Kiinnityksen hoitaja (mortgage trustee) tai saamisten hoitaja (receivables trustee) katsotaan välittäjäksi 2 kohtaa sovellettaessa. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit, jotka olivat vakuudeksi kelpaavien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listalla 1 päivänä toukokuuta 2015 ja jotka eivät vastaa 2 kohdan vaatimuksia kiinnityksen tai saamisten hoitajan sijoittautumispaikan suhteen, säilyttävät vakuuskelpoisuutensa 1 päivään toukokuuta 2016 saakka edellyttäen, että kaikki muut kelpoisuusvaatimukset täyttyvät.
4. Kassavirtaa tuottavien omaisuuserien velallisten ja velkojien tulee olla ETA:han sijoittautuneita, tai jos ne ovat luonnollisia henkilöitä, niiden kotipaikan tulee olla ETA:ssa. Liitännäisten arvopapereiden tulee sijaita ETA:ssa, ja kassavirtaa tuottaviin omaisuuseriin sovellettavan lain tulee olla jonkin ETA-maan laki.

75 artikla

Erillisyyhtiön suorittama kassavirtaa tuottavien omaisuuserien hankinta

1. Erillisyyhtiön suorittamaan kassavirtaa tuottavien omaisuuserien hankintaan on sovellettava jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.
2. Erillisyyhtiön on tullut hankkia kassavirtaa tuottavat omaisuuserät alullepanijalta tai välittäjältä 74 artiklan 2 kohdan mukaisesti tavalla, jota eurojärjestelmä pitää "todellisenä myyntinä", joka on täytäntöönpanokelpoinen kolmansiiin osapuoliin nähden ja jonka myötä omaisuuserät ovat alullepanijan ja tämän velkojien sekä välittäjän ja tämän velkojien ulottumattomissa, myös silloin kun alullepanija tai välittäjä on maksukyvytön.

76 artikla

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden peräyttämistä koskevien sääntöjen arviointi

1. Omaisuusvakuudelliset arvopaperit voidaan katsoa vakuuskelpoisiksi vain, jos eurojärjestelmä on varmistanut, että sen oikeudet ovat asianmukaisella tavalla suojattuja, kun otetaan huomioon sellaiset kyseisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan maan lainsäädäntöön kuuluvat peräyttämistä koskevat säännöt, joita eurojärjestelmä pitää olennaisina. Ennen kuin omaisuusvakuudelliset arvopaperit voidaan katsoa vakuuskelpoisiksi, eurojärjestelmä voi tätä varten vaatia
 - a) riippumatonta oikeudellista arviota, jonka muodon ja sisällön eurojärjestelmä voi hyväksyä ja jossa selvitetään asianomaisen maan soveltuvat peräyttämistä koskevat säännöt; ja/tai
 - b) muita asiakirjoja, kuten todistusta siirtäjän vakavaraisuudesta kriittiseltä ajanjaksolta eli tietyltä ajanjaksolta, jonka kuluessa selvitysmies voi kumota kassavirtaa tuottavien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden myynnin.
2. Niihin peräyttämistä koskeviin sääntöihin, joiden eurojärjestelmä katsoo olevan vakavia eikä näin ollen hyväksyttäviä, luetaan
 - a) säännöt, joiden mukaan selvitysmies voi kumota omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevien kassavirtaa tuottavien omaisuuserien myynnin yksinomaan sillä perusteella, että myynti on tapahtunut 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kriittisen ajanjakson aikana ennen myyjän maksukyvyttömyyden toteamista; tai
 - b) säännöt, joiden mukaan siirronsaaja voi estää kumoamisen ainoastaan pystyessään näyttämään, ettei se ollut tietoinen myyjän maksukyvyttömyydestä myynnin tapahtuessa.

Tätä kriteeriä sovellettaessa myyjä voi olla alullepanija tai välittäjä soveltuvin osin.

77 artikla

Hyväksyttävät omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokat

1. Vakuuskelpoisiksi hyväksytään ainoastaan omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusluokat tai niiden alaluokat, jotka eivät ole saman liikkeeselaskun muita etuoikeusluokkia huonompia omaisuusvakuudellisen arvopaperin voimassaoloaikana.
2. Etuoikeusluokan tai sen alaluokan etuoikeuden ei katsota olevan saman lainan muiden etuoikeusluokkien tai alaluokkien etuoikeutta huonompi, jos maksujen etuoikeusjärjestys täytäntöönpanon tapahtuessa ja soveltuvin osin nopeutetun takaisinmaksun tapahtuessa on tarjousesitteen mukaan sellainen, ettei millään muulla etuoikeusluokalla tai alaluokalla ole oikeutta saada maksua eli pääomaa ja korkoja ennen kyseistä etuoikeusluokkaa tai alaluokkaa, eli sille näin ollen aiheutuu tappiota viimeisenä strukturoidun lainan etuoikeusluokista tai alaluokista.

78 artikla

Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainakohtaisten tietojen saatavuus

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevien, kassavirtaa tuottavien omaisuuserien sammioista on toimitettava kattavat ja yhdenmukaiset lainakohtaiset tiedot noudattaen liitteessä VIII kuvattuja menettelyjä ja siinä vaadittua tietojen laadun pistemäärää. Vakuuskelpoisuutta arvioidessaan eurojärjestelmä ottaa huomioon a) tietojen toimittamisen laiminlyönnit ja b) merkityksellisten tietojen puuttumisen toistuvuuden lainakohtaisia tietoja koskevista yksittäisistä kentistä.

2. Liitteessä VIII määritellyistä, lainakohtaisia tietoja koskevista vaadituista pistemääristä riippumatta eurojärjestelmä voi liitteen VIII mukaan sovellettavan siirtymäajan päätyttyä tapauskohtaisesti hyväksyä vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden tulos on vaadittua tietojen laadun pistemäärää (A1) matalampi, edellyttäen, että on esitetty pätevä syy sille, miksi vaadittua pistemäärää ei ole saavutettu. Kunkin pätevän syyn osalta eurojärjestelmä täsmentää suurimman mahdollisen sallitun poikkeaman ja aikajänteen, siten kuin EKP:n verkkosivuilla tarkemmin määritellään. Poikkeaman aikajänne osoittaa ajan, jonka kuluessa omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevien tietojen laadun tulee parantua.

79 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat tietopyynnot

Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää harkintansa mukaan liikkeeseenlaskijalta, alullepanijalta ja/tai järjestäjältä tai muilta merkityksellisiksi katsomiltaan kolmansilta osapuolilta sellaisia selvityksiä ja/tai oikeudellisia vahvistuksia, joita se pitää tarpeellisina omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuuskelpoisuuden arvioimiseksi tai jotka liittyvät lainakohtaisten tietojen toimittamiseen. Jos kolmas osapuoli ei noudata yksittäistä pyyntöä, eurojärjestelmä voi päättää olla hyväksymättä omaisuusvakuudellisia arvopapereita vakuudeksi tai päättää niiden vakuuskelpoisuuden keskeyttämisestä.

2 alajakso

Erityiset kelpoisuusvaatimukset katetuille joukkolainoille, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

80 artikla

Kelpoisuusvaatimukset katetuille joukkolainoille, joiden vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita

1. Jos katettujen joukkolainojen vakuutena on omaisuusvakuudellisia arvopapereita, katetun joukkolainan vakuussammiossa saa olla ainoastaan kaikki seuraavat ehdot täyttäviä omaisuusvakuudellisia arvopapereita:

- a) Katettujen joukkolainan vakuutena olevien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuussammiossa olevat kassavirtaa tuottavat omaisuuserät ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d–f alakohdassa säädettyjen kriteerien mukaisia.
- b) Kassavirtaa tuottavat omaisuuserät ovat peräisin yhteisöstä, jolla on läheinen sidos katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijaan 138 artiklassa kuvatulla tavalla.
- c) Niitä käytetään teknisenä välineenä vakuudellisten asunto- tai kiinteistölainojen siirtämiseksi alullepanijayhteisöltä kyseisen joukkolainan vakuussammioon.

2. Jollei 4 kohdasta johdu muuta, kansalliset keskuspankit varmentavat seuraavin toimenpitein, ettei katettujen joukkolainojen omaisuusvakuudellisista arvopapereista koostuva vakuussammio sisällä muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita.

- a) Kansalliset keskuspankit pyytävät neljännesvuosittain liikkeeseenlaskijalta todistuksen ja vakuutuksen siitä, ettei katettujen joukkolainojen omaisuusvakuudellisista arvopapereista koostuva vakuussammio sisällä muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita. Kansallisen keskuspankin pyynnössä edellytetään, että liikkeeseenlaskijan antamassa todistuksessa on oltava toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkin näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus.
- b) Kansalliset keskuspankit pyytävät vuosittain liikkeeseenlaskijalta jälkikäteen ulkopuolisten tilintarkastajien tai vakuussammion valvojien antaman vahvistuksen, jossa vakuutetaan, ettei katettujen joukkolainojen omaisuusvakuudellisista arvopapereista koostuvassa vakuussammiossa ole seurantajakson aikana ollut muita kuin 1 kohdan mukaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita.

3. Jos liikkeeseenlaskija laiminlyö yksittäisen pyynnön noudattamisen tai jos eurojärjestelmä katsoo, että vahvistus on sisällöltään virheellinen tai riittämätön eikä sen perusteella ole mahdollista varmentaa, että katettujen joukkolainojen omaisuusvakuudellisista arvopapereista koostuva vakuussammio vastaa 1 kohdan mukaisia kriteerejä, eurojärjestelmä päättää olla hyväksymättä katettuja joukkolainoja vakuudeksi tai päättää niiden vakuuskelpoisuuden keskeyttämisestä.

4. Jos sovellettavassa lainsäädännössä tai tarjousesitteessä suljetaan pois muiden kuin 1 kohdassa olevat vaatimukset täyttävien omaisuusvakuudellisten arvopapereiden sisällyttäminen vakuussammioon, 2 kohdan mukaista varmennusta ei vaadita.

5. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa, läheisen sidoksen olemassaolo määritetään hetkellä, jona omaisuusvakuudellisten arvopapereiden etuoikeusasemaltaan parhaat osuudet siirretään katetun joukkolainan vakuussammioon.

3 alajakso

Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat erityiset kelpoisuusvaatimukset

81 artikla

Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. EKP:n liikkeeseen laskemat velkasitoumukset ja jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, kansallisten keskuspankkien omassa maassaan ennen euron käyttöönottoa liikkeeseen laskemat velkasitoumukset ovat vakuuskelpoisia eurojärjestelmän luotto-operaatioissa.
2. Eurojärjestelmän liikkeeseen laskemiin velkasitoumuksiin ei sovelleta tässä luvussa säädettyjä kriteerejä.

2 LUKU

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

82 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

1. Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien tulee 59 artiklassa säädettyjen yleisten sääntöjen ja 84 artiklassa säädettyjen erityisten sääntöjen lisäksi täyttää seuraavat luottokelpoisuusvaatimukset, jotta ne kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa:
 - a) Omaisuusvakuudellisia arvopapereita lukuun ottamatta kaikilla jälkimarkkinakelpoisilla omaisuuserillä on oltava vähintään yhden hyväksytyyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottokelpoisuusarviointi, joka on julkisen luottoluokituksen muodossa ja vastaa vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 3.
 - b) Omaisuusvakuudellisilla arvopapereilla on oltava vähintään kahden hyväksytyyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottokelpoisuusarviointi, ja kunkin luokituslaitoksen arvioinnin on oltava julkisen luottoluokituksen muodossa sekä vastattava vähintään eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luottoluokitusasteikon luokkaa 2.
2. Eurojärjestelmä voi pyytää tarpeelliseksi katsomiaan selvityksiä 1 kohdassa tarkoitetuista julkisista luottoluokituksista.

83 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuuden arvioinnissa käytettävät ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten tyypit

Arvioitaessa jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimuksen täyttymistä, käytetään seuraavia hyväksytyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia.

- a) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuluokitus: tällä luokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskulle antamaa luokitusta tai, jos kyseinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luokitusta liikkeeseenlaskulle, sellaiselle ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antamaa luokitusta, jonka puitteissa omaisuuserä on laskettu liikkeeseen. Hyväksytyyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antama luokitus on hyväksyttävissä vain, jos se koskee kyseistä omaisuuserää eikä kyseinen luottoluokituslaitos ole antanut liikkeeseenlaskulle muuta luokitusta. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskuille antamissa luottoluokituksissa ei tehdä eroa omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskulle tai ohjelmalle tai liikkeeseenlaskusarjalle antama luottoluokitus on hyväksyttävä maturiteetista riippumatta.
- b) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijaluokitus: tällä luokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamaa luokitusta. Ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijalle antamissa luokituksissa eurojärjestelmä tekee luokituksen hyväksyttävyyden osalta eron omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella. Toisistaan erotetaan i) lyhytaikaiset omaisuuserät eli omaisuuserät, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 390 päivää, ja ii) pitkäaikaiset omaisuuserät eli omaisuuserät, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 390 päivää. Lyhytaikaisille omaisuuserille hyväksytään ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamat lyhyen ja pitkän aikavälin luokitukset. Pitkäaikaisille omaisuuserille hyväksytään ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen liikkeeseenlaskijalle antamat pitkän aikavälin luokitukset.

- c) Ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokitus: tällä luokituksella tarkoitetaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajalle antamaa luokitusta, jos takaus täyttää IV osastossa esitetyt vaatimukset. Ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokituksissa eurojärjestelmä ei tee eroa omaisuuserän alkuperäisen maturiteetin perusteella. Ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajalle antamat pitkän aikavälin luokitukset hyväksytään.

84 artikla

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten valintajärjestys jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä arvioitaessa

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta eurojärjestelmä ottaa seuraavien sääntöjen mukaisesti huomioon ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset, jotka määrittävät, vastaako omaisuuserä luottokelpoisuusvaatimuksia:

- a) Muihin jälkimarkkinakelpoiisiin omaisuuseriin kuin keskushallintojen, alueellisten tai paikallisten viranomaisten, valtiosidonnaisten laitosten, kansainvälisten kehityspankkien tai kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemiin omaisuuseriin ja omaisuusvakuudellisia arvopapereihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- Eurojärjestelmä ottaa ensisijaisesti huomioon ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskulle antamat luottoluokitukset ja toissijaisesti ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijalle tai takaajalle antamat luottoluokitukset. Rajoittamatta tämän valintasäännön soveltamista luokituksen taso määritetään lisäksi siten, että ainakin yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
 - Jos samalle liikkeeseenlaskulle on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia luokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan. Jos liikkeeseenlaskua koskeva paras luottoluokitus jää alle eurojärjestelmän jälkimarkkinakelpoiisiin omaisuuseriin soveltaman luottokelpoisuuden alarajan, omaisuuserä ei ole vakuuskelpoinen siinäkään tapauksessa, että sillä on IV osaston mukainen hyväksyttävä takaus.
 - Jos liikkeeseenlaskulle ei ole saatavilla ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta, eurojärjestelmä voi käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskija- tai takaajaluokitusta. Jos samalle liikkeeseenlaskulle on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskija- ja/tai takaajaluokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan.
- b) Keskushallintojen, alueellisten tai paikallisten viranomaisten, valtiosidonnaisten laitosten, kansainvälisten kehityspankkien tai kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemiin jälkimarkkinakelpoiisiin omaisuuseriin sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- Ainakin yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Eurojärjestelmä käyttää tässä tapauksessa ainoastaan liikkeeseenlaskijalle tai takaajalle annettuja ulkoisten luottoluokituslaitosten luokituksia.
 - Jos on saatavissa useita ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskija- ja takaajaluokituksia, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan.
 - Valtiosidonnaisten laitosten liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja ei arvioida tässä kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti, vaan niitä arvioidaan a kohdan mukaisesti.
- c) Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- Ainakin kahden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksen on vastattava eurojärjestelmän soveltamia luottokelpoisuusvaatimuksia 82 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Eurojärjestelmä käyttää tässä tapauksessa ainoastaan ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskuluokituksia.
 - Jos ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia liikkeeseenlaskuluokituksia on saatavissa useampi kuin kaksi, eurojärjestelmä ottaa huomioon luokituksista parhaan ja toiseksi parhaan.

85 artikla

Usean liikkeeseenlaskijan arvopaperit

Jos jälkimarkkinakelpoisella omaisuuserällä on useampi kuin yksi liikkeeseenlaskija, soveltuva ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama liikkeeseenlaskijaluokitus määritetään kunkin liikkeeseenlaskijan potentiaalisen vastuun mukaan seuraavasti:

- Jos kukin liikkeeseenlaskija on yhteisvastuullisesti vastuussa kaikkien muiden liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseenlaskua tai soveltuvin osin ohjelmaa tai liikkeeseenlaskusarjaa koskevista velvoitteista, huomioon otetaan ulkoisten luottoluokituslaitosten kaikille asiaankuuluville liikkeeseenlaskijoille antamien parhaiden luokitusten korkein liikkeeseenlaskija-luokitus; tai
- jos yksikin liikkeeseenlaskija ei ole yhteisvastuullisesti vastuussa kaikkien muiden liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseenlaskua tai soveltuvin osin ohjelmaa tai liikkeeseenlaskusarjaa koskevista velvoitteista, huomioon otetaan ulkoisten luottoluokituslaitosten kaikille kyseisille liikkeeseenlaskijoille antamien parhaiden luokitusten matalin liikkeeseenlaskijaluokitus.

86 artikla

Muut kuin euromääräiset luokitukset

Ulkoisten luottoluokituslaitosten liikkeeseenlaskijaluokituksissa ulkomaan valuutan määräiset luokitukset ovat hyväksyttävissä. Jos omaisuuserä on liikkeeseenlaskijan kotimaan valuutan määräinen, myös paikallisen valuutan määräinen luokitus on hyväksyttävä.

87 artikla

Luottokelpoisuusvaatimukset jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille, jos hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta

1. Jos liikkeeseenlaskulla, liikkeeseenlaskijalla tai takaajalla ei ole 84 artiklan a tai b kohdan mukaan soveltuvaa hyväksytyyn luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta, eurojärjestelmä muodostaa jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin (omaisuusvakuudelliset arvopaperit pois lukien) sovellettavan viitteellisen luottoluokituksen 2 ja 3 kohdassa täsmennettyjen sääntöjen mukaisesti. Viitteellisen luokituksen tulee olla vähintään eurojärjestelmän asettamien luottokelpoisuusvaatimusten mukainen.

2. Jos velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijana tai takaajana on jäsenvaltio, jonka rahayksikkö on euro, aluehallinto tai paikallisviranomaisen taikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos (jäljempänä 'vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos'), eurojärjestelmä muodostaa luottoluokituksen seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) Jos liikkeeseenlaskijana tai takaajana on aluehallinto, paikallisviranomaisen tai vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jota toimivaltaisten viranomaisten mukaan käsitellään pääomavaatimusten osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan, 116 artiklan 1 kohdan ja 116 artiklan 4 kohdan nojalla vastaavasti kuin valtiota, jonka lainkäyttöalueella ne sijaitsevat, näiden yksiköiden liikkeeseen laskemat tai takaamat velkainstrumentit luokitellaan luottoluokkaan, joka vastaa hyväksytyyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa parasta luottoluokitusta valtiolle, jonka lainkäyttöalueella kyseiset yksiköt sijaitsevat.
- b) Jos liikkeeseenlaskijana tai takaajana on aluehallinto, paikallisviranomaisen tai vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jota toimivaltaisten viranomaisten mukaan käsitellään pääomavaatimusten osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 1 kohdan ja 116 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavasti kuin luottolaitoksia, näiden yksiköiden liikkeeseen laskemat tai takaamat velkainstrumentit luokitellaan luottoluokkaan, joka on yhden luokan alempi kuin paras luottoluokitus, jonka hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut valtiolle, jonka lainkäyttöalueella kyseiset yksiköt sijaitsevat.
- c) Jos liikkeeseenlaskijat tai takaajat ovat vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia, joita ei ole mainittu edellä a tai b kohdassa, viitteellistä luottoluokitusta ei sovelleta ja näitä yhteisöjä tai laitoksia kohdellaan samoin kuin yksityisen sektorin yksiköitä.

3. Jos velkainstrumentin liikkeeseenlaskijana tai takaajana on jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut yritys, eurojärjestelmä arvioi luottokelpoisuusvaatimusten täyttymisen niiden luottokelpoisuuden arviointia koskevien sääntöjen mukaan, joita sovelletaan lainasaamisiin III osaston 2 kohdan mukaan. Omaisuuseriä, joiden luottokelpoisuus on arvioitu tässä kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti, ei julkaista vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien listalla.

Taulukko 9

Viitteelliset luottoluokitukset liikkeeseenlaskijoille tai takaajille, joilla ei ole ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta

	Liikkeeseenlaskijoiden ja takaajien luokittelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla	Vastaavaan luokkaan kuuluville liikkeeseenlaskijoille tai takaajille eurojärjestelmän luottokelpoisuusarviointin kehikossa johdettu viitteellinen luottoluokitus
Luokka 1	Aluehallinto, paikallisviranomaiset ja vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettut julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, joita toimivaltaisten viranomaisten mukaan voidaan käsitellä pääomavaatimusten osalta kuten valtiota	Luottoluokitus, joka on sama kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolla antama luottoluokitus

	Liikkeeseenlaskijoiden ja takaajien luokittelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla	Vastaavaan luokkaan kuuluville liikkeeseenlaskijoille tai takaajille eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnin kehikossa johdettu viitteellinen luottoluokitus
Luokka 2	Alue- ja paikallishallintoon kuuluvat yhteisöt sekä vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset, joita toimivaltaisten rahoitusvalvontaviranomaisten mukaan voidaan käsitellä pääomavaatimusten osalta kuten luottolaitoksia	Luottoluokitus, joka on yhden luokan (*) alempi kuin ulkoisen luottoluokituslaitoksen yksikön sijaintivaltiolle antama luottoluokitus
Luokka 3	Vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen muuten julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset	Käsitellään kuten yksityisen sektorin liikkeeseenlaskijoita tai velallisia

(*) Tietoa luottoluokituksista on julkaistu EKP:n verkkosivuilla.

88 artikla

Täydentävät luottokelpoisuusvaatimukset omaisuusvakuudellisille arvopapereille

1. Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden luottokelpoisuuden arviointi perustuu julkiseen liikkeeseenlaskuluokitukseen, joka on perusteltu julkisesti saatavilla olevassa luottoluokitusraportissa eli liikkeeseenlaskuraportissa. Julkisen luottoluokitusraportin tulee sisältää muun muassa kattava rakenteellinen ja oikeudellinen analyysi, yksityiskohtainen arvio vakuussammista sekä analyysit transaktion osapuolista ja mahdollisista muista transaktioon liittyvistä erityispiirteistä.

2. Edellä 1 kohdassa olevan vaatimuksen lisäksi edellytetään, että hyväksytyt ulkoiset luottoluokituslaitokset julkaisevat säännöllisesti valvontaraportteja omaisuusvakuudellisista arvopapereista. Nämä raportit on julkaistava viimeistään neljä viikkoa omaisuusvakuudellisten arvopapereiden kuponginmaksupäivämäärän jälkeen. Näiden raporttien viitepäivämääränä on oltava viimeisin kuponginmaksupäivämäärä, lukuun ottamatta omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joista maksetaan korko kuukausittain; tällöin valvontaraportti on julkaistava vähintään neljännesvuosittain. Valvontaraporttien tulee sisältää ainakin keskeiset transaktiotiedot, kuten tiedot vakuussammion koostumuksesta, transaktion osapuolista ja pääomarakenteesta sekä tunnuslukutiedot.

III OSASTO

EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUUSERIEN VAKUUSKELPOISUUSVAATIMUKSET JA LUOTTOKELPOISUUSVAATIMUKSET

1 LUKU

Ei-jälkimerkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuusvaatimukset

1 jakso

Lainasaamisten vakuuskelpoisuusvaatimukset

89 artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien tyyppi

- Vakuuskelpoisten omaisuuserien on oltava lainasaamisia, jotka ovat vastapuolten velallisten velkasitoumuksia.
- Lainasaamistyytit, joita lyhennetään, eli pääomaa ja korkoja maksetaan takaisin ennalta sovitun aikataulun mukaisesti, samoin kuin luottolimiittistä nostetut luotot, ovat vakuuskelpoisia lainasaamistyyttejä.
- Sekkitililuotot, remburssit ja nostamattomat luottolimiitit, kuten nostamattomat valmiusluottolimiitit, jotka oikeuttavat luoton käyttöön mutta eivät sinällään ole lainasaamisia, eivät ole vakuuskelpoisia lainasaamisia.
- Syndikoidun lainan osuudet ovat yksi lainasaamisten vakuuskelpoisista tyypeistä. Tässä jaksossa syndikoidun lainan osuudella tarkoitetaan lainasaamista, jossa lainantaja osallistuu rahoittajasyndikaatin muodossa olevan lainantajien ryhmän lainantoon.
- Lainasaamiset, jotka on myönnetty muuna kuin lainantajan ja -ottajan välisinä peruslainoina, voivat olla vakuuskelpoisia. Tietyistä leasing- tai factoring-rakenteista johtuvat saamiset voivat olla vakuuskelpoisia, jos ne ovat tyypiltään lainasaamisia. Factoring-saamiset ovat vakuuskelpoisia omaisuuseriä vain silloin, kun kyse on tosiasiaa lainaamisesta eikä muista saamisista, kuten kauppahintasaatavasta.

*90 artikla***Lainasaamisten pääoma ja korko**

Jotta lainasaamiset olisivat vakuuskelpoisia, niiden on täytettävä lopulliseen lunastukseen saakka seuraavat ehdot:

- a) niillä on kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma; ja
- b) niillä on sellainen korko, josta ei voi aiheutua negatiivista kassavirtaa ja joka on jokin seuraavista:
 - i) nollakorko;
 - ii) kiinteä korko;
 - iii) vaihtuva korko, eli korko, joka on sidottu toiseen viitekorkoon tai inflaatioon.

*91 artikla***Ei huonompaa etuoikeutta**

Lainasaamisten tuottama oikeus pääomaan ja/tai korkoon ei saa olla etuoikeudeltaan huonompi kuin a) saman velallisen muiden vakuudettomien velkasitoumusten haltijoiden oikeudet, mukaan lukien saman syndikoidun lainan muut osuudet tai aliosuudet ja b) saman liikkeeseenlaskijan muiden velkainstrumenttien haltijoiden oikeudet.

*92 artikla***Lainasaamia koskevat luottokelpoisuusvaatimukset**

Lainasaamisten luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella. Asianomaisen velallisen tai takaajan on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, siten kuin ne määritellään neljännen osan III osaston 2 luvun mukaisissa lainasaamia koskeissa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon säännöissä.

*93 artikla***Lainasaamisten vähimmäiskoko**

Kotimaisessa käytössä lainasaamisten tulee olla vähintään kotimaan kansallisen keskuspankin määrittelemän vähimmäiskoon suuruisia hetkellä, jona vastapuoli toimittaa ne vakuudeksi. Kun käytetään toisessa maassa olevia lainasaamia, sovelletaan 500 000 euron vähimmäiskokoa.

*94 artikla***Lainasaamisten rahayksikkö**

Lainasaamisten on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.

*95 artikla***Velallisen tai takaajan tyyppi**

1. Vakuuskelpoisten lainasaamisten velallisten ja takaajien on oltava yrityksiä, julkisyhteisöjä, kansainvälisiä kehityspankkeja tai kansainvälisiä organisaatioita. Tätä artiklaa sovellettaessa eurojärjestelmä voi määritellä velallisen tai takaajan kansainväliseksi kehityspankiksi tai kansainväliseksi organisaatioksi samalla tavoin kuin 69 artiklan 2 kohdassa on kuvattu.

2. Jos lainasaamisella on useampi kuin yksi velallinen, kunkin velallisen on vastattava yhteisvastuullisesti koko lainan takaisinmaksusta.

*96 artikla***Velallisen tai takaajan sijaintipaikka**

1. Lainasaamisen velallisen tulee olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro.

2. Lainasaamisen takaajan tulee myös olla sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, paitsi jos takausta ei tarvita ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi, koska velallisella on riittävä luottoluokitus.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan sääntöjä ei sovelleta velallisena olevaan tai takaajana toimivaan kansainväliseen kehityspankkiin tai kansainväliseen organisaatioon, vaan ne ovat hyväksyttäviä velallisia tai takaajia niiden sijoittautumispaikasta riippumatta.

97 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

Lainasaamissopimukseen sekä vastapuolen ja kotimaan kansallisen keskuspankin väliseen sopimukseen, jolla lainasaaminen otetaan käyttöön vakuutena, on sovellettava sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka rahayksikkö on euro. Lisäksi seuraaviin sovellettavien lakien määrä ei saa olla yhteensä enempää kuin kaksi:

- a) vastapuoli
- b) velkoja
- c) velallinen
- d) mahdollinen takaaja
- e) lainasaamissopimus
- f) vastapuolen ja kotimaan kansallisen keskuspankin välinen sopimus, jolla lainasaaminen otetaan käyttöön vakuutena.

98 artikla

Käsittelyssä noudatettavat menettelyt

Lainasaamisia käsitellään niiden eurojärjestelmän menettelyjen mukaan, joista säädetään soveltuissa kansallisten keskuspankkien kansallisissa asiakirjoissa.

99 artikla

Lainasaamisia koskevat oikeudelliset lisävaatimukset

1. Jotta voidaan varmistaa vakuusoikeus lainasaamisiin ja mahdollisuus niiden realisoimiseksi nopeasti vastapuolen laiminlyödessä velvoitteitaan, lainasaamisille on asetettu oikeudellisia lisävaatimuksia. Nämä vaatimukset koskevat seuraavia seikkoja:

- a) lainasaamisten olemassaolon todentaminen
- b) ilmoitus velalliselle lainasaamisten käytöstä vakuutena tai lainasaamisten vakuuskäytön rekisteröinti
- c) ei rajoituksia lainasaamisten vakuuskäyttöön liittyen
- d) ei rajoituksia lainasaamisten realisointiin liittyen
- e) ei rajoituksia pankkisalaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyen.

2. Näiden oikeudellisten lisävaatimusten sisältö selostetaan 100–105 artiklassa. Tarkempia tietoja kansallisten lakien erityispiirteistä annetaan kansallisten keskuspankkien soveltamissa kansallisissa asiakirjoissa.

100 artikla

Lainasaamisten toimitusmenettelyjen tarkastus

Kansallinen keskuspankki, valvoja tai ulkopuolinen tilintarkastaja tarkastaa kertaluonteisesti menettelyt, joilla vastapuoli toimittaa eurojärjestelmälle tietoja lainasaamisista.

101 artikla

Lainasaamisten olemassaolon todentaminen

1. Kansalliset keskuspankit todentavat vähintään seuraavin toimin vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten olemassaolon:
 - a) Ne vaativat vastapuolilta vähintään neljännesvuosittain kirjallisen vahvistuksen, jossa vastapuolet vahvistavat
 - i) lainasaamisten olemassaolon (tämä vahvistus voidaan korvata tarkistamalla tiedot keskitetyistä luottorekistereistä, mikäli sellaisia on olemassa);
 - ii) että lainasaamiset täyttävät eurojärjestelmän soveltamat kelpoisuusvaatimukset;
 - iii) että lainasaamisia ei käytetä samanaikaisesti vakuutena kolmansien osapuolten hyväksi ja että vastapuoli ei anna tällaista lainasaamista vakuudeksi millekään kolmannelle osapuolelle;
 - iv) ilmoittavansa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille viimeistään seuraavana pankkipäivänä kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat olennaisesti vastapuolen ja kyseisen kansallisen keskuspankin väliseen sopimussuhteeseen, erityisesti lainan ennenaikaisesta, osittaisesta tai täydellisestä takaisinmaksusta, luottoluokituksen alenemisesta ja olennaisista muutoksista lainan ehtoissa.
 - b) Kansallinen keskuspankki, asianomainen keskitetty luottorekisteri, toimivaltainen pankkivalvontaviranomainen tai ulkopuolinen tilintarkastaja tarkastaa ajoittain, joko fyysisten asiakirjojen avulla tai paikan päällä, vastapuolten kirjallisten vahvistusten laadun ja todenperäisyyden. Kuhunkin lainasaamiseen liittyvän tietojen tarkastuksen tulee kattaa vähintään ominaisuudet, jotka määrittävät lainasaamisten olemassaolon ja vakuuskelpoisuuden. Niiden vastapuolten osalta, joilla on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukainen hyväksytty sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB) tehdään lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointia koskevia lisätarkastuksia, jotka liittyvät eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettävien lainasaamisten velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien tarkastuksiin.
2. Kansallisten keskuspankkien, valvojen, ulkopuolisten tilintarkastajien tai keskitettyjen luottorekistereiden 100 artiklan tai tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti suorittamia tarkastuksia varten tarkastuksen tekijöille annetaan valtuutus näiden tarkastusten tekemiseen tarpeen mukaan sopimukseen perustuen tai soveltuvien kansallisten vaatimusten mukaisesti.

102 artikla

Lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen pätevyys

Lainasaamisten vakuudeksi toimittamista koskevan sopimuksen tulee olla soveltuvan kansallisen lain mukaisesti pätevä vastapuolen ja asianomaisen kansallisen keskuspankin välillä. Vastapuolen ja/tai siirronsaajan on, soveltuvin osin, täytettävä kaikki oikeudelliset muodollisuudet, jotka varmistavat sopimuksen pätevyuden ja lainasaamisten toimituksen vakuudeksi.

103 artikla

Vakuuksien toimituksen tehokkuus kolmansiin osapuoliin nähden

1. Lainasaamisten käyttöönottoa vakuutena koskevan sopimuksen tulee olla soveltuvan kansallisen lain mukaisesti pätevä kolmansiin osapuoliin nähden. Vastapuolen ja/tai siirtäjän, soveltuvin osin, on täytettävä kaikki tarpeelliset muodollisuudet vakuuskäytön pätevyuden varmistamiseksi.
2. Velalliselle tehtävään ilmoitukseen sovelletaan jäljempänä esitettyä, sovellettavasta kansallisesta laista riippuen.
 - a) Jos lainasaamisten vakuudeksi toimittaminen edellyttää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä, jotta järjestely olisi kaikin puolin tehokas suhteessa kolmansiin osapuoliin ja erityisesti jotta kotimaan kansallisen keskuspankin etuoikeusasema olisi turvattu suhteessa muihin velkoihin, tällaiset ilmoitukseen tai rekisteröintiin liittyvät vaatimukset on täytettävä etukäteen tai sillä hetkellä, kun lainasaaminen toimitetaan vakuudeksi.
 - b) Jos lainasaamisten vakuudeksi toimittaminen ei edellytä etukäteen (*ex ante*) tehtävää ilmoitusta velalliselle tai julkista rekisteröintiä edellä a alakohdan mukaisesti, kuten soveltuviissa kansallisissa asiakirjoissa on määritelty, lainasaamisten vakuuskäytöstä on ilmoitettava velalliselle jälkikäteen (*ex post*). Jälkikäteen tehtävä siirtoilmoitus velalliselle tarkoittaa, että vastapuoli tai kotimaan kansallinen keskuspankki ilmoittaa soveltuvien kansallisten asiakirjojen mukaisesti velalliselle, että lainasaaminen on toimitettu vakuudeksi kansallisen keskuspankin hyväksi; ilmoitus tehdään heti laiminlyönnin tai vastaavan luottotapahtuman jälkeen, kuten soveltuviissa kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin määritellään.

- c) Kansalliset keskuspankit voivat vaatia, että ilmoitus tai julkinen rekisteröinti tehdään etukäteen tai vakuudeksi ottamisen hetkellä, vaikka näitä muodollisuuksia ei välttämättä vaadittaisi a kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- d) Kun kyse on haltijainstrumenttien muodossa olevista lainasaamisista, kotimaan kansallinen keskuspankki voi vaatia, että tällaiset haltijainstrumentit siirretään fyysisesti kansalliselle keskuspankille tai kolmannelle osapuolelle ennen niiden vakuudeksi toimittamista tai vakuudeksi toimittamisen yhteydessä. Edellä a ja b kohdassa määriteltyjä ilmoittamista koskevia vaatimuksia ei sovelleta haltijainstrumenttien muodossa oleviin lainasaamisiin.
3. Edellä on kuvattu vain vähimmäisvaatimukset. Kansalliset keskuspankit voivat päättää edellyttää ennakoilmoitusta tai rekisteröintiä myös muissa kuin edellä esitetyissä tilanteissa, haltijainstrumentit mukaan lukien.

104 artikla

Ei lainasaamisten vakuudeksi toimittamista ja realisointia koskevia rajoituksia

1. Lainasaamisten on oltava täysin siirtokelpoisia ja ne on rajoituksetta voitava toimittaa vakuudeksi eurojärjestelmän hyväksi. Lainasaamissopimukseen tai muuhun vastapuolen ja velallisen väliseen sopimusjärjestelyyn ei saa sisältyä minkäänlaisia vakuuskäyttöä rajoittavia ehtoja, ellei kansallisessa laissa säädetä, että tällaisilla sopimusperusteisillä rajoituksilla ei ole vaikutusta vakuuden toimittamiselle eurojärjestelmään.
2. Sen paremmin lainasaamissopimuksessa kuin muissakaan vastapuolen ja velallisen välisissä sopimuksissa ei tulisi olla minkäänlaisia rajoittavia ehtoja eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettävän lainasaamisen realisoinnin suhteen, kuten vaatimuksia, jotka koskevat realisoinnin muotoa, ajoitusta tai muita realisointiin liittyviä seikkoja.
3. Edellä 1 ja 2 kohdasta riippumatta lainasaamisen realisointia koskevana rajoituksena ei pidetä ehtoa, jolla rajoitetaan syndikoitua lainaa koskevan osuuden luovutusta pankeille, rahoituslaitoksille tai yhteisöille, jotka säännöllisesti osallistuvat lainojen, arvopapereiden tai muiden rahoitusvarojen luomiseen tai hankkimiseen taikka niihin sijoittamiseen tai jotka on perustettu mainittua tarkoitusta varten.
4. Edellä 1 ja 2 kohdasta riippumatta maksujen keräämisestä ja jakamisesta sekä lainan hallinnoinnista vastaavan lainanvälittäjän olemassaoloa ei katsota syndikoitua lainaa koskevan osuuden vakuuskäytön tai realisoinnin rajoitukseksi, edellyttäen että a) lainanvälittäjä on unionissa sijaitseva luottolaitos ja b) asianomaisen syndikaatin jäsenen ja lainanvälittäjän palvelusuhde voidaan siirtää syndikoitua lainaa koskevan osuuden rinnalla tai osana sitä.

105 artikla

Ei pankkialaisuuteen tai luottamuksellisuuteen liittyviä rajoituksia

Vastapuolella ja velallisella on oltava sopimus siitä, että velallinen antaa ehdottoman suostumuksensa sellaisten lainasaamista ja velallista koskevien tietojen luovuttamiseen vastapuolelta eurojärjestelmälle, joita kotimaan kansallinen keskuspankki tarvitsee voidakseen varmistaa vakuusoikeuden lainasaamisiin ja mahdollisuuden niiden realisoinniksi nopeasti vastapuolen laiminlyödessä veloitteitaan. Tämän vaatimuksen noudattaminen ei ole tarpeen, jos näiden tietojen luovutus ilman rajoituksia on taattu soveltuvassa kansallisessa lainsäädännössä, kuten kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa kuvataan.

2 jakso

Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

106 artikla

Määräaikaistalletuksia koskevat kelpoisuusvaatimukset

Edellä 12 artiklassa kuvatut, vastapuolen tekemät määräaikaistalletukset ovat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuuskelpoisia omaisuuseriä.

3 jakso

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

107 artikla

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat kelpoisuusvaatimukset

1. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien tulee olla velkasitoumuksia tai vekseleitä, joiden vakuutena on joukko asuntolainoja mutta joissa ei ole kyse varsinaisesta arvopaperistamisesta. Vakuussammiossa olevat omaisuuserät on voitava korvata toisilla, ja kotimaan kansallisen keskuspankin etuoikeus on turvattava asianmukaisella järjestelyllä muihin velkoihin nähden, lukuun ottamatta tapauksia, jotka ovat järjestelyn ulkopuolella poliittisista syistä.
2. Asuntolainavakuudellisilla vähittäismarkkinavelkainstrumenteilla tulee olla kiinteä, ei-ehdollinen lainapääoma ja sellainen korko, josta ei voi aiheutua negatiivista kassavirtaa.
3. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien on oltava eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisia, siten kuin ne määritellään neljännen osan III osaston 2 luvun mukaisissa asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja koskevissa eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnin kehikkoon sisältyvissä säännöissä.
4. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden on oltava luottolaitoksia, jotka ovat vastapuolia ja sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro.
5. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien on oltava euromääräisiä tai jonkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, aikaisemman rahayksikön määräisiä.
6. Asuntolainavakuudellisen vähittäismarkkinavelkainstrumentin liikkeeseenlaskijan on annettava vähintään kuukausittain oma varmennus, jonka mukaan vakuussammion muodostavat asuntolainat vastaavat kotimaan kansallisen keskuspankin vahvistamissa kansallisissa järjestelyissä määriteltyjä kelpoisuusvaatimuksia, joihin luottoluokitus perustuu.
7. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien vakuudeksi toimittamista, käyttöä ja käsittelyä koskeviin menettelyihin sovelletaan eurojärjestelmän menettelyjä, sellaisina kuin ne on täsmennetty kotimaan kansallisen keskuspankin kansallisissa asiakirjoissa.

2 LUKU

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

108 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset ei-jälkimarkkinakelpoisille omaisuuserille

Ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vakuuskelpoisuutta arvioitaessa sovelletaan seuraavia luottokelpoisuusvaatimuksia.

- a) Lainasaamisten luottokelpoisuus arvioidaan velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden perusteella, ja sen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 3.
- b) Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien (RMBD) luottoluokituksen on vähintään vastattava eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luokkaa 2.

1 jakso

Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset lainasaamisille

109 artikla

Lainasaamisten luottokelpoisuuden arviointia koskevat yleiset säännöt

1. Eurojärjestelmä arvioi lainasaamisten luottokelpoisuuden luottokelpoisuusarvion perusteella, jonka on antanut velalliselle tai takaajalle vastapuolen 110 artiklan mukaisesti valitsema luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä tai -lähde.
2. Vastapuolten on ilmoitettava asianomaiselle keskuspankille seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten luottotapahtumista, mukaan lukien maksuviivästykset, jotka ovat tulleet sen tietoon, ja vastapuolen on asianomaisen kansallisen keskuspankin vaatimuksesta vedettävä kyseiset lainasaamiset pois vakuuskäytöstä tai korvattava ne toisilla vakuuksilla.
3. Vastapuolten vastuulla on varmistaa, että niillä on käytössään kaikkein viimeisin saatavilla oleva ajantasainen luottokelpoisuusarvio, jonka niiden valitsema luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä tai -lähde on antanut vakuutena käytettyjen lainasaamisten velallisille tai takaajille.

110 artikla

Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen valinta

1. Lainasaamisia vakuudeksi toimittavien vastapuolen on valittava yksi luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä niistä neljästä luottokelpoisuuden arviointilähteestä, jotka eurojärjestelmä on hyväksynyt neljännen osan V osastossa esitettyjen yleisten hyväksymisvaatimusten mukaisesti. Ulkoiset luottoluokituslaitokset lähteekseen valinnut vastapuoli saa hyödyntää kaikkien hyväksytyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten luokituksia.
2. Sen lisäksi mitä 1 kohdassa säädetään, kansallinen keskuspankki voi perustellusta pyynnöstä myöntää vastapuolelle oikeuden hyödyntää useampaa kuin yhtä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä, kun perusteena on "ensisijaisen" luottokelpoisuuden arviointilähteen tai -järjestelmän riittämätön kattavuus.
3. Jos vastapuolella on oikeus hyödyntää useampaa kuin yhtä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä, edellytetään, että "ensisijaisesta" järjestelmästä tai lähteestä saadaan suurin osa vakuudeksi toimitettujen lainasaamisten velallisten luottokelpoisuusarvioista. Jos velallisella tai takaajalla on tämän ensisijaisen järjestelmän tai lähteen luottoluokitus, velallisen tai takaajan luottokelpoisuus ja aliarvostus määritetään ainoastaan tämän luottokelpoisuusarvion perusteella.
4. Vastapuolen on käytettävä valitsemaansa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä vähintään 12 kuukauden pituisen ajanjakson.
5. Edellä 4 kohdassa täsmennetyin ajanjakson jälkeen vastapuoli voi toimittaa perustellun pyynnön kotimaansa kansalliselle keskuspankille aiemmin valitsemansa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän tai -lähteen vaihtamiseksi.
6. Tietyissä tapauksissa, erityisesti silloin kun vastapuoli on ottamassa käyttöön sisäisten luottoluokitusten menetelmäänsä tai aloittamassa lainasaamisten vakuuskäyttöä, kansallinen keskuspankki voi erityisistä syistä, perustellun pyynnön saatuaan, myöntää vastapuolelle poikkeuksen 4 kohdan mukaisesta 12 kuukauden pituisesta ajanjaksoa koskevasta rajoituksesta ja myöntää vastapuolelle luvan vaihtaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää tai -lähdettä kyseisen ajanjakson aikana.
7. Jos vastapuoli on valinnut ulkoisten luottoluokituslaitosten luottokelpoisuusarviot lähteekseen, se voi käyttää tällaisten laitosten antamia velallisten tai takaajien luottoluokituksia. Jos samalle lainasaamiselle on saatavissa useiden ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia velallis- tai takaajaluokituksia, käytetään parasta saatavissa olevaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta.

111 artikla

Luottoluokitukset lainasaamisille, joiden velallisena tai takaajana on julkisyhteisö tai yritys

1. Eurojärjestelmä arvioi sellaisten lainasaamisten luottokelpoisuuden, joissa velallisena tai takaajana on julkisyhteisö, seuraavien sääntöjen mukaisesti ja seuraavassa järjestyksessä.
 - a) Jos saatavissa on vastapuolen valitseman järjestelmän tai lähteen luottoluokitus, eurojärjestelmä käyttää kyseistä luokitusta todetakseen, täyttääkö velkojana tai takaajana oleva julkisyhteisö 108 artiklan mukaiset ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset.
 - b) Jos a kohdassa tarkoitettua luottoluokitusta ei ole saatavissa, eurojärjestelmä käyttää luottoluokitusta, jonka on antanut hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos velallisena tai takaajana olevalle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle.
 - c) Jos a tai b kohdan mukaista luottoluokitusta ei ole saatavilla, asianomaiseen velallisena tai takaajana olevaan julkisyhteisöön tai julkisoikeudelliseen laitokseen sovelletaan 87 artiklan mukaista jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavaa menettelyä.
2. Eurojärjestelmä arvioi seuraavasti niiden lainasaamisten luottokelpoisuuden, joissa velallisena tai takaajana on yritys: vastapuolen valitseman järjestelmän tai lähteen antaman luottoluokituksen on täytettävä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, kuten 108 artiklassa säädetään.

2 jakso

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevat eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset

112 artikla

Asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) koskevien eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten määrittely

Edellä 108 artiklassa säädettyjen luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi kotimaan kansallinen keskuspankki arvioi asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien luottokelpoisuuden perustuen kyseisellä lainkäyttöalueella sovellettavaan, kansallisissa asiakirjoissa täsmennettyyn luottokelpoisuuden arviointimenettelyyn.

IV OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISILLE JA EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISILLE OMAISUSERILLE ANNETUT TAKAUKSET

113 artikla

Takauksiin sovellettavat vaatimukset

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten täytyminen voidaan todeta takaajille annettujen luottoluokitusten perusteella 82–84 artiklan mukaisesti, kun kyse on jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, ja 108 artiklan mukaisesti, kun kyse on lainasaamisista.
2. Eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimusten mukaisten takaajien myöntämien takausten on täytettävä tässä osastossa esitetyt vaatimukset.
3. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa takaaja arvioidaan erikseen luottoluokituksensa perusteella, ja sen on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset.

114 artikla

Takauksen ominaispiirteet

1. Takaajan on takauksen ehtojen mukaisesti annettava ehdoton, peruuttamaton ja vaadittaessa maksettava takaus liikkeeseenlaskijan tai velallisen velvoitteista, jotka liittyvät pääoman, koron tai muiden sellaisten maksujen suorittamiseen, jotka erääntyvät maksettaviksi jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän tai lainasaamisen perusteella, kunnes jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä tai lainasaaminen on kokonaan maksettu. Tässä yhteydessä ei vaadita, että takauksen tulisi liittyä nimenomaisesti jälkimarkkinakelpoiseen omaisuuserään tai lainasaamiseen, vaan se voi koskea ainoastaan liikkeeseenlaskijaa tai velallista edellyttäen, että asianomainen jälkimarkkinakelpoinen omaisuuserä tai lainasaaminen kuuluu takauksen piiriin.
2. Takauksen on oltava vaadittaessa maksettava (first demand) riippumatta takauksen kohteena olevasta jälkimarkkinakelpoisesta omaisuuserästä tai lainasaamisesta. Veronkanton oikeutettujen julkisyhteisöjen antamien takausten on oltava vaadittaessa maksettavia tai niissä on muutoin todettava, että maksu suoritetaan heti ja täsmällisesti laiminlyönnin toteamisen jälkeen.
3. Takauksen on oltava oikeudellisesti pätevä, sitova ja täytäntöönpanokelpoinen takaajaa vastaan.
4. Takaukseen on sovellettava jonkin jäsenvaltion lakia.
5. Jos takaajana on muu kuin veronkanton oikeutettu julkisyhteisö, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille on toimitettava takauksen oikeudellista pätevyyttä, sitovaa vaikutusta ja täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva, muodoltaan ja sisällöltään eurojärjestelmälle hyväksyttävä oikeudellinen vahvistus, ennen kuin takauksen kohteena olevat jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät tai lainasaamiset voidaan katsoa vakuuskelpoiksi. Oikeudellisessa vahvistuksessa on todettava myös, ettei takaus ole henkilökohtainen ja että vain jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän haltija tai lainasaamisen velkoja voi panna sen täytäntöön. Jos takaaja on sijoittautunut muulle lainkäyttöalueelle kuin sille, jonka lakia takaukseen sovelletaan, oikeudellisessa vahvistuksessa on todettava myös, että takaus on pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen sen lainkäyttöalueen lain mukaan, johon takaaja on sijoittautunut. Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien tapauksessa vastapuolen on toimitettava oikeudellinen vahvistus tarkastettavaksi sille kansalliselle keskuspankille, joka raportoi takauksen kohteena olevan omaisuuserän sisällyttäväksi vakuuskelpoisten omaisuuserien listalle. Lainasaamisten osalta lainasaamisten toimittamista vakuudeksi esittävän vastapuolen on toimitettava oikeudellinen vahvistus tarkastettavaksi sen lainkäyttöalueen kansalliselle keskuspankille, jonka lakia lainasaamiseen sovelletaan. Täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva vaatimus riippuu maksukyvyttömyyttä tai konkurssia koskevasta lainsäädännöstä, yleisistä kohtuullisuusperiaatteista ja muista vastaavista laeista ja periaatteista, joita sovelletaan takaajaan ja jotka yleisesti vaikuttavat velkojen oikeuksiin takaajaan nähden.

115 artikla

Ei huonompaa etuoikeutta takaajan velvoitteiden suhteen

Takaukseen perustuvien takaajan velvoitteiden on oltava vähintään yhdenvertaisia (*pari passu*) ja samassa suhteessa (*pro rata*) takaajan kaikkiin muihin vakuudettomiin sitoumuksiin nähden.

116 artikla

Takaajia koskevat luottokelpoisuusvaatimukset

Takaajan on täytettävä eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset, jotka täsmennetään 82–84 artiklassa jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien takaajia koskevissa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikkoon sisältyvissä säännöissä tai 108 artiklan mukaisissa lainasaamisten takaajia koskevissa säännöissä.

117 artikla

Takaajan tyyppi

Takaajan tulee olla

- a) jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien osalta 69 artiklan mukaisesti: keskuspankki, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa, tai julkisyhteisö, valtiosidonnainen laitos, luottolaitos, rahoituslaitos, yritys, kansainvälinen kehitys pankki tai kansainvälinen organisaatio; tai
- b) lainasaamisten osalta 95 artiklan mukaisesti: yritys, julkisyhteisö, kansainvälinen kehitys pankki tai kansainvälinen organisaatio.

118 artikla

Takaajan sijoittautumispaikka

1. Takaajan tulee olla sijoittautunut
 - a) 70 artiklan mukaisesti ETA:han, jos kyse on jälkimarkkinakelpoisista omaisuuseristä, paitsi jos yksittäinen velkainstrumentti täyttää luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin. Mahdollisuutta käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen takaajaluokitusta jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavien luottokelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi käsitellään 84 artiklassa;
 - b) 70 artiklan mukaisesti jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on velkainstrumenteista, joiden takaajana on yritys ja joille ei ole olemassa hyväksytyä ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa liikkeeseenlaskun, liikkeeseenlaskijan tai takaajan luottoluokitusta;
 - c) 96 artiklan mukaisesti jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, jos kyse on lainasaamisista, paitsi jos ei-jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät täyttävät luottokelpoisuusvaatimukset ilman takaustakin. Mahdollisuutta käyttää takaajasta tehtyä luottokelpoisuusarviota lainasaamisten luottokelpoisuudelle asetettujen vaatimusten täyttämiseksi käsitellään 108 artiklassa.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 70 ja 96 artiklan mukaisesti kansainväliset kehitys pankit ja kansainväliset organisaatiot hyväksytään takaajiksi sijoittautumispaikastaan riippumatta.

V OSASTO

EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHIKKO VAKUUSKELPOISILLE OMAISUUSERILLE

119 artikla

Hyväksytyt luottokelpoisuuden arviointilähteet ja -järjestelmät

1. Luottokelpoisuutta koskevien tietojen, joihin eurojärjestelmä perustaa arvionsa omaisuuserien vakuuskelpoisuudesta eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, tulee olla peräisin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmästä, joka kuuluu johonkin seuraavista neljästä lähteestä:
 - a) ulkoiset luottoluokituslaitokset;
 - b) kansallisten keskuspankkien omat luottokelpoisuuden arviointijärjestelmät;

- c) vastapuolten sisäisten luottoluokitusten menetelmät;
- d) kolmansien osapuolten luottoluokitusvälinepalveluiden tuottajat.
2. Kuhunkin 1 kohdassa mainittuun luottokelpoisuuden arviointilähteeseen voi kuulua useita järjestelmiä. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien on täytettävä tässä osastossa säädetyt hyväksymisvaatimukset. Luettelo hyväksytyistä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä eli ulkoisista luottoluokituslaitoksista, kansallisten keskuspankkien omista luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä ja luottoluokitusvälinepalveluista julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.
3. Kaikkiin hyväksytyihin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiin sovelletaan 126 artiklan mukaista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon määriteltyä seurantaprosessia.
4. Eurojärjestelmä julkaisee tietoja luotto-operaatioidensa riskienhallintaan hyväksymistään luottokelpoisuuden arviointijärjestelmistä mutta ei ota vastuuta hyväksytyjä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiä koskevasta arvioistaan.
5. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä voidaan sulkea eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa hyväksytyjen järjestelmien ulkopuolelle, jos sen käytössä rikotaan arviointikehikkoon sisältyviä sääntöjä ja menettelytapoja.

120 artikla

Yleiset vaatimukset ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksymiseksi luottokelpoisuuden arviointilähteeksi

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa ulkoisille luottoluokituslaitoksille asetetaan seuraavat yleiset hyväksymisvaatimukset:
- a) Ulkoisilla luottoluokituslaitoksilla on oltava Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen rekisteröinti tai sertifiointi asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.
- b) Ulkoisten luottoluokituslaitosten tulee täyttää tietyt toiminnalliset vaatimukset ja tarjota riittävän kattavia luokituspalveluja, jotta voidaan varmistaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon toteuttamisen tehokkuus. Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö edellyttää erityisesti, että näitä arviointeja koskevat tiedot ovat eurojärjestelmän saatavilla samoin kuin tiedot arvioiden vertaamiseksi ja suhteuttamiseksi eurojärjestelmän luottokelpoisuusarvioinnissa käytettäviin luottoluokkiin sekä luottokelpoisuusarvioinnin laadun seuraamiseksi 126 artiklan mukaisesti.
2. Eurojärjestelmällä on oikeus päättää, hyväksyykö se ulkoisen luottoluokituslaitoksen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon tarkoituksiin, ottaen muiden seikkojen ohella huomioon arviointikehikkoon sisältyvät laadun seurannan kriteerit ja säännöt.
3. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos toimittaa eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaiset laadun seurantatiedot noudattaen 126 artiklaa, sen on samassa yhteydessä toimitettava ulkoisen luottoluokituslaitoksen toimitusjohtajan tai tämän valtuuttaman, sisäisestä tarkastuksesta tai compliance-toiminnosta vastaavan henkilön allekirjoittama todistus, jossa vahvistetaan seurantaa varten toimitettujen tietojen tarkkuus ja oikeellisuus.

121 artikla

Kansallisten keskuspankkien omien luottokelpoisuuden arviointijärjestelmien yleiset hyväksymisvaatimukset ja toimintamenettelyt

1. Kansallinen keskuspankki voi käyttää luottokelpoisuuden arviointiin omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmäänsä. Kansallisen keskuspankin päätös ottaa käyttöön oma sisäinen luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä edellyttää eurojärjestelmän hyväksymismenettelyä.
2. Sisäisellä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmällä voi tehdä luottokelpoisuuden arviointeja etukäteen tai vastapuolen nimenomaisesta pyynnöstä kun omaisuuserää on esitetty vakuudeksi omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille.
3. Kun omaisuuserä, jonka velallisen tai takaajan luottokelpoisuus on arvioitava, on 2 kohdan mukaisesti esitetty vakuudeksi omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tämä keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle joko omaisuuserän vakuuskelpoisuudesta tai luottokelpoisuusarvion tekemiseen tarvittavasta ajasta. Jos sisäisessä luottokelpoisuuden arviointijärjestelmässä rajoitutaan arvioimaan vain tiettyntyyppisiä velallisia tai takaajia, tai jos luottoriskin arvioimiseksi tarpeellisia tietoja tai dataa ei saada, kyseinen kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastapuolelle asiasta viipymättä. Kummassakaan tapauksessa asianomaista velallista tai takaajaa ei hyväksytä, elleivät omaisuuserät täytä luottokelpoisuusvaatimuksia jonkin sellaisen vaihtoehdoisen luottokelpoisuuden

arviointilähteen tai -järjestelmän mukaan, jota vastapuolella on 110 artiklan mukaan oikeus käyttää. Jos vakuutena olevat omaisuuserät menettävät vakuuskelpoisuutensa velallisen tai takaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, omaisuuserät on poistettava niin pian kuin mahdollista. Koska arvioitavien yritysten ja omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävän kansallisen keskuspankin välillä ei ole sopimussuhdetta, eikä yrityksillä ole lakiin perustuvaa velvollisuutta antaa ei-julkisia tietoja omaa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmää käyttävälle kansalliselle keskuspankille, tietojen toimittaminen tapahtuu vapaaehtoisuuden pohjalta.

4. Maissa, joissa asuntolainavakuudellisia vähittäismarkkinavelkainstrumentteja (RMBD) käytetään vakuutena eurojärjestelmän luotto-operaatioissa, kotimaan kansallisen keskuspankin tulee ottaa käyttöön eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaiset luottokelpoisuuden arviointimenettelyt tämänytyypisiä omaisuuseriä varten. Tällaisten menettelyjen käyttö edellyttää eurojärjestelmän hyväksymismenettelyä ja vuotuista laadun seurantaprosessia 126 artiklassa täsmennetyllä tavalla.

122 artikla

Sisäisten luottoluokitusten menetelmien yleiset hyväksymisvaatimukset

1. Vastapuolen on tehtävä hakemus kotimaansa kansalliselle keskuspankille saadakseen sisäisten luottoluokitusten menetelmälleen eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisen hyväksynnän.
2. Edellä 1 kohdassa oleva vaatimus koskee kaikkia vastapuolia, jotka suunnittelevat sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöä, olivatpa ne emoyhtiöitä, tytäryhtiöitä tai sivukonttoreita ja riippumatta siitä, hyväksyykö niiden sisäisen luottoluokitusmenetelmän saman maan toimivaltainen viranomainen emoyhtiöiden ja mahdollisesti tytäryhtiöiden osalta, vai emoyhtiön kotivaltion toimivaltainen viranomainen sivukonttoreiden ja mahdollisesti tytäryhtiöiden osalta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun vastapuolen hakemukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot ja asiakirjat, jotka on tarvittaessa käännettävä kotimaan kansallisen keskuspankin työkielille:
 - a) kopio toimivaltaisen valvontaviranomaisten päätöksestä, jolla hyväksytään vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttäminen vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvässä laskennassa konsolidoidusti tai ei-konsolidoidusti ja josta käyvät ilmi mahdolliset hyväksymisen ehdot;
 - b) kopio viimeisimmästä toimivaltaisen viranomaisen suorittamasta vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmän arvioinnista;
 - c) tiedot toimivaltaisen viranomaisten mahdollisesti suosittelemista tai vaatimista muutoksista vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmään sekä muutosten toteuttamisen määräaika;
 - d) tiedot siitä, miten menetelmässä määritetään velallisten maksukyvyttömyyden todennäköisyys, sekä menetelmän luottoluokat ja niihin liittyvät maksukyvyttömyyden todennäköisyydet vuoden aikajänteellä, jotta voidaan määritellä, minkä tasoiset luokitukset hyväksytään;
 - e) kopio viimeisimmästä vakavaraisuussäännösten kolmannen pilarin (markkinakuri) mukaisista tiedoista, jotka vastapuolten on julkaistava säännöllisin väliajoin markkinakuria koskevien vaatimusten mukaisesti Basel III-sääntelyn, direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla;
 - f) toimivaltaisen viranomaisen ja ulkopuolisen tilintarkastajan nimet ja osoitteet;
 - g) historiatiedot maksukyvyttömyyden toteutumisprosentista vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmän kussakin luottoluokassa hakemusta edeltäviltä viideltä viimeisimmältä kalenterivuodelta. Jos toimivaltainen viranomainen on antanut hyväksyntänsä sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttämiseen vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvässä laskennassa näiden kalenterivuosien aikana, tietojen tulee kattaa aika, josta lähtien menetelmä hyväksyttiin vakavaraisuusvaatimusten laskentaa varten. Maksukyvyttömyyden toteutumisprosentteja kussakin luottoluokassa koskevien vuositasoisten historiatietojen sekä muiden mahdollisten tietojen on vastattava 126 artiklan laadun seurantaprosessia koskevia säännöksiä, ikään kuin näitä säännöksiä olisi sovellettu sisäisten luottoluokitusten menetelmään jokaisen jakson aikana;
 - h) tiedot, joita edellytetään 126 artiklan mukaista laadun seurantaa varten samalla tavalla kuin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehityksen mukaisesti jo hyväksytyiltä sisäisten luottoluokitusten menetelmiltä vaaditaan; tiedot on oltava kuluvalta vuodelta hakemuksen jättämishetken mukaan.
4. Vastapuolelta ei vaadita 3 kohdan a–c alakohdassa lueteltujen tietojen toimittamista, jos toimivaltainen viranomainen on toimittanut nämä tiedot suoraan kotimaan kansalliselle keskuspankille sen pyynnöstä.
5. Vastapuolen 1 kohdan mukaisesti tekemässä hakemuksessa tulee olla vastapuolen toimitus- tai talusjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkun näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus.

123 artikla

Sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavien vastapuolten raportointivelvoitteet

1. Vastapuolet ilmoittavat kotimaan kansalliselle keskuspankille 122 artiklan 3 kohdan b–f alakohdassa tarkoitettut tiedot vuosittain tai kansallisen keskuspankin pyytäessä niitä, ellei toimivaltainen viranomainen toimita kyseisiä tietoja suoraan kotimaan kansalliselle keskuspankille sen pyynnöstä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa vuositiedoissa tulee olla vastapuolen toimitus- tai talousjohtajan tai muun vastaavassa asemassa olevan johtajan tai jonkun näistä valtuuttaman henkilön allekirjoitus. Eurojärjestelmä toimittaa kopion kirjeestä vastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle ja tarvittaessa ulkopuoliselle tilintarkastajalle.
3. Kansalliset keskuspankit suorittavat, osana sisäisten luottoluokitusten menetelmien säännöllistä seuranta, vastapuolten toimittamien tilastotietojen tarkastuksia paikan päällä (on-site) ja muutoin (off-site) vuosittaista laadun seurantaprosessia varten. Näiden tarkastusten tavoitteena on tarkistaa, että tarkasteltavaa seurantajoukkoa koskevat tiedot ovat oikein, täsmälliset ja täydelliset.
4. Vastapuolten on noudatettava kaikkia toiminnallisia kriteerejä, jotka on määritelty kotimaan kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä, mukaan lukien säännökset, joissa määritellään
 - a) *ad hoc* -tarkastukset koskien menettelyjä, joita noudatetaan ilmoitettaessa lainasaamisten ominaisuuksia kotimaan kansalliselle keskuspankille;
 - b) kotimaan kansallisen keskuspankin (tai vaihtoehtoisesti toimivaltaisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan) vuosittain tekemät tarkastukset, joiden avulla määritetään liitteessä IX tarkoitettujen seurantajoukkojen tarkkuus ja oikeellisuus;
 - c) vaatimus toimittaa vakuuskelpoisuuden muutoksia koskevat tiedot viimeistään seuraavan pankkipäivän kuluessa ja poistaa asianomaiset lainasaamiset tarvittaessa välittömästi;
 - d) vaatimus ilmoittaa kotimaan kansalliselle keskuspankille seikoista tai olosuhteista, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöön eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyjä tarkoituksia varten tai tapaan, jolla sisäisten luottoluokitusten menetelmä johtaa vakuuskelpoisuuden toteamiseen, mukaan lukien sellaiset merkittävät muutokset vastapuolen sisäisten luottoluokitusten menetelmässä, jotka voivat vaikuttaa sisäisten luottoluokitusten menetelmän luottoluokkien tai maksukyvyttömyyden todennäköisyyden vastaavuuteen eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon nähden.

124 artikla

Yleiset vaatimukset hyväksyttäessä kolmansien osapuolten luottoluokitusvälinepalvelujen tarjoajia luottoluokitusjärjestelmiksi

1. Kolmansien osapuolten luottoluokitusvälinepalveluiden tarjoajien lähteellä tarkoitetaan yhteisöjä, jotka arvioivat velallisten luottokelpoisuuden käyttämällä ensisijaisesti kvantitatiivisia malleja systemaattisella ja mekaanisella tavalla tukeutumalla arvioissaan muun muassa tarkastettuihin tilinpäätöstietoihin ja joiden luottoluokituksia ei ole tarkoitettu yleisesti julkaistaviksi.
2. Luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajan, joka haluaa osallistua luottokelpoisuuden arviointiin eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisesti, tulee toimittaa hakemus asianomaiselle kansalliselle keskuspankille käyttäen EKP:n verkkosivuilla olevaa lomaketta, johon on liitettävä kyseisessä lomakkeessa määritellyt asiakirjat.
3. Jos vastapuoli haluaa käyttää eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaisesti jotakin tiettyä kolmannen osapuolen luottoluokitusvälinepalvelua, jota eurojärjestelmä ei ole hyväksynyt, vastapuolen tulee toimittaa hakemus kotimaansa kansalliselle keskuspankille käyttäen EKP:n verkkosivuilla olevaa lomaketta, johon on liitettävä siinä edellytetyt asiakirjat.
4. Eurojärjestelmä päättää 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettujen hakemusten johdosta, hyväksyykö se luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajan arvioituaan eurojärjestelmän asettamien hyväksymisvaatimusten täyttymisen, sellaisina kuin ne on julkaistu EKP:n verkkosivuilla.
5. Luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajaa käyttävien vastapuolten on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajalle vastapuolen tiedossa olevista luottotapahtumista, jotka voivat merkitä luottokelpoisuuden heikkenemistä, mukaan lukien vakuudeksi toimitettujen vakuuskelpoisten omaisuususerien velallisten maksuviivästykset.

125 artikla

Kolmansien osapuolten luottoluokitusvälinepalvelujen tarjoajia koskevat raportointivelvoitteet

1. Luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajan on toimitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille vaaditut tiedot eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksessä määriteltyä laadun seuranta varten sekä samassa yhteydessä toimitusjohtajan tai tämän valtuuttaman, luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajan sisäisestä tarkastuksesta tai compliance-toiminnosta vastaavan henkilön allekirjoittama todistus, jossa vahvistetaan seuranta varten toimitettujen tietojen tarkkuus ja oikeellisuus.
2. Luottoluokitusvälinepalvelun tarjoajan tulee säilyttää tarkasteltuja velallisten seurantajoukkoja ja maksukyvyttömyystapauksia koskevat tiedot viiden vuoden ajan.

126 artikla

Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määritelty arviointijärjestelmien laadun seuranta

1. Kaikkiin hyväksytyihin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmiin sovelletaan vuosittain liitteen IX mukaista eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikossa määriteltyä laadun seuranta, jonka tarkoituksena on varmistaa, että luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän antamien luottokelpoisuuden arviointien suhde eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon säilyy oikeana ja että eri järjestelmien ja lähteiden luottokelpoisuutta koskevat arviot ovat keskenään vertailukelpoisia.
2. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää arvioiden laadun seurannan kannalta tarpeellisia lisätietoja.
3. Laadun seuranta voi johtaa korjauksiin siinä tavassa, jolla luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän antamat luottokelpoisuusarviointia koskevat tiedot suhteutetaan eurojärjestelmän yhdenmukaistettuun luokitusasteikkoon.
4. Eurojärjestelmä voi päättää luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän hylkäämisestä väliaikaisesti tai kokonaan laadun seurantaprosessin tuloksen perusteella.
5. Luottokelpoisuuden arviointijärjestelmä voidaan sulkea eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen mukaisesti hyväksytyjen järjestelmien ulkopuolelle, jos arviointikehykseen sisältyviä laadun seuranta koskevia sääntöjä on rikottu.

VI OSASTO

JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN JA EI-JÄLKIMARKKINAKELPOISTEN OMAISUSERIEN RISKIENHALLINTA- JA ARVOSTUSKEHIKKO

127 artikla

Riskienhallinta- ja arvostuskehikon tarkoitus

1. Eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitettuihin vakuuskelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan 128 artiklan 1 kohdassa säädettyjä riskienhallintamenetelmiä, joiden tarkoituksena on suojata eurojärjestelmää taloudellisten menetysten riskiltä vastapuolen laiminlyöntitilanteen johdosta.
2. Eurojärjestelmä voi tarvittaessa milloin tahansa soveltaa 128 artiklan 2 kohdassa kuvattuja muita riskienhallintamenetelmiä varmistaa, että eurojärjestelmän riskit on riittävästi katettu EKP:n perussäännön 18.1 artiklan edellyttämällä tavalla. Muita riskienhallintamenetelmiä voidaan myös tarvittaessa soveltaa yksittäisten vastapuolten tasolla eurojärjestelmän riskien kattamiseksi.
3. Kaikkien eurojärjestelmän soveltamien riskienhallintamenetelmien tulee varmistaa yhdenmukaiset, läpinäkyvät ja tasapuoliset olosuhteet kaikentyyppisten vakuuskelpoisten omaisuuserien vakuuskäytölle jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

128 artikla

Riskienhallintamenetelmät

1. Eurojärjestelmä soveltaa vakuuskelpoisiin omaisuuseriin seuraavia riskienhallintamenetelmiä:
 - a) markkina-arvon aliarvostus;

b) vaihtelumarginaali (marking to market):

eurojärjestelmä edellyttää, että likviditeettiä lisäävissä käänteisoperaatioissa vakuutena käytettävien omaisuuserien aliarvostuksella korjattu markkina-arvo säilyy vaaditulla tasolla jatkuvasti. Jos päivittäin mitattava vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo laskee alle tietyn tason, kotimaan kansallinen keskuspankki tekee vakuuksien muutospyyntöön ja vaatii vastapuolta toimittamaan vakuudeksi lisää omaisuuseriä tai rahaa. Jos vastaavasti vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo ylittää uudelleenarvostuksen seurauksena tietyn tason, kansallinen keskuspankki voi palauttaa vakuustarpeen ylittävät omaisuuserät tai rahan;

c) sellaisten kattamattomien velkainstrumenttien käytön rajoittaminen, joiden liikkeeseenlaskijana on luottolaitos tai mikä tahansa muu yhteisö, johon tällä luottolaitoksella on 138 artiklassa tarkoitettu läheinen sidos;

d) hinnanalennus arvonmäärityksessä.

2. Eurojärjestelmä voi soveltaa seuraavia täydentäviä riskienhallintamenetelmiä:

a) alkumarginaalit, mikä tarkoittaa, että vastapuolten on toimitettava vakuuskelpoisia omaisuuseriä vähintään määrä, joka vastaa eurojärjestelmän myöntämän likviditeetin arvon ja alkumarginaalin summaa;

b) liikkeeseenlaskija-, velallis- tai takaajakohtaiset limiitit:

eurojärjestelmä voi 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kattamattomiin velkainstrumentteihin sovellettavien rajoitusten lisäksi asettaa myös liikkeeseenlaskija-, velallis- tai takaajakohtaisia limiittejä;

c) markkina-arvon lisäaliarvostus;

d) täydentävät takaukset eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset täyttäviltä takaajilta, jotta tietyt omaisuuserät voitaisiin hyväksyä;

e) tiettyjen omaisuuserien sulkeminen eurojärjestelmän luotto-operaatioissa käytettävien vakuuksien ulkopuolelle.

1 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

129 artikla

Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavien riskienhallintamenetelmien määrittäminen

1. Sovellettavien riskienhallintamenetelmien määrittämiseksi vakuuskelpoiset jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät luokitellaan yhteen seuraavista viidestä aliarvostusluokasta liikkeeseenlaskijan ja/tai omaisuuserän tyyppin perusteella ja taulukossa 10 kuvatulla tavalla:

a) valtion liikkeeseen laskemat velkasitoumukset, EKP:n velkasitoumukset ja kansallisten keskuspankkien omassa jäsenvaltiossaan, jonka rahayksikkö on euro, ennen euron käyttöönottoa liikkeeseen laskemat velkasitoumukset kuuluvat aliarvostusluokkaan I;

b) alue- ja paikallishallinnon, eurojärjestelmän valtiosidonnaisiksi laitoksiksi luokittelemien yhteisöjen, kansainvälisten kehityspankkien ja kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat velkainstrumentit sekä katetut jumbolainat kuuluvat aliarvostusluokkaan II;

c) perinteiset katetut joukkolainat, muut katetut joukkolainat sekä yritysten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit kuuluvat aliarvostusluokkaan III;

d) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten kuin luottolaitosten liikkeeseen laskemat kattamattomat velkainstrumentit kuuluvat aliarvostusluokkaan IV;

e) omaisuusvakuudelliset arvopaperit kuuluvat aliarvostusluokkaan V riippumatta liikkeeseenlaskijan luokituksesta.

2. Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien aliarvostusluokat esitetään yhteenvedona taulukossa 10 ottaen huomioon liikkeeseenlaskijan luokituksen.

Taulukko 10

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien aliarvostusluokat

Luokka I	Luokka II	Luokka III	Luokka IV	Luokka V
Valtion liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Paikallis- ja aluehallinnon liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Perinteiset katetut joukkolainat ja muut katetut joukkolainat	Kattamattomat luottolaitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Omaisuusvakuudelliset arvopaperit
EKP:n velkasitoumukset	Eurojärjestelmän valtioidonnoiksi laitoiksi luokittelemien yhteisöjen liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Yritysten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	Kattamattomat muiden rahoituslaitosten kuin luottolaitosten liikkeeseen laskemat velkainstrumentit	
Kansallisten keskuspankkien omassa jäsenvaltiossaan ennen euron käyttöönottoa liikkeeseen laskemat velkasitoumukset	Kansainvälisten kehitys pankkien ja kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat velkainstrumentit			
	Katetut jumbolainat			

130 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien markkina-arvon aliarvostus

1. Jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta, joka tehdään vähentämällä tietty prosenttiosuus kyseessä olevan omaisuuserän markkina-arvosta. Liitteen X mukainen, aliarvostusluokkiin I–IV sisältyviin velkainstrumentteihin sovellettava erityinen markkina-arvon aliarvostus riippuu joistakin tai kaikista seuraavista tekijöistä:

- jäljellä oleva maturiteetti;
- korkorakenne;
- luottokelpoisuusluokka;
- 129 artiklan mukaisesti määritetty aliarvostusluokka.

2. Luokkaan V kuuluviin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettava aliarvostus on 10 prosenttia maturiteetista ja korkorakenteesta riippumatta.

3. Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, katettuihin joukkolainoihin ja luottolaitosten liikkeeseen laskemiin kattamattomiin velkainstrumentteihin, joihin sovelletaan teoreettista arvostusta 134 artiklassa kuvattujen sääntöjen mukaisesti, sovelletaan lisäaliarvostusta, joka tehdään 5 prosentin suuruisena hinnanalennuksena arvonmäärityksessä.

4. Omassa vakuuskäytössä oleviin katettuihin joukkolainoihin sovelletaan lisäaliarvostusta, joka tehdään hinnanalennuksena arvonmäärityksessä vähentämällä suoraan yksittäisen velkainstrumentin koko liikkeeseenlaskun arvosta a) 8 prosenttia, jos kyse on omassa käytössä olevista, luottoluokkiin 1 ja 2 kuuluvista katetuista joukkolainoista, ja b) 12 prosenttia, jos kyse on omassa käytössä olevista, luottoluokkaan 3 kuuluvista katetuista joukkolainoista. Tätä kohtaa sovellettaessa "omassa käytössä olevilla katetuilla joukkolainoilla" tarkoitetaan katettuja joukkovelkakirjalainoja, joiden liikkeeseenlaskija on vastapuoli tai siihen läheisesti sidoksissa olevat yhteisöt ja joiden liikkeessä olevasta nimellis-määrästä yli 75 prosenttia kyseinen vastapuoli ja/tai siihen läheisesti sidoksissa olevat yhteisöt ovat toimittaneet vakuudeksi. Tätä kohtaa sovellettaessa 'läheinen sidos' määritellään 138 artiklan mukaisesti. Tätä hinnanalennusta arvonmäärityksessä sovelletaan kaikkiin vastapuoliin, jotka toimittavat kyseisiä katettuja joukkolainoja vakuudeksi.

5. Aliarvostusluokkiin I–IV kuuluviin vaihtuvarkoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan samaa markkina-arvon aliarvostusta kuin kiinteäkorkoisiin jälkimarkkinakelpoisiin instrumentteihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on nolasta yhteen vuotta, siinä aliarvostusluokassa ja luottokelpoisuusluokassa, johon omaisuuserä kuuluu. Tätä artiklaa sovellettaessa kuponkimaksut, joissa koronasetantakausi on pidempi kuin yksi vuosi, katsotaan kiinteäkorkoiksi maksuiksi, ja sovellettavan aliarvostuksen määrittämiseksi käytettävä maturiteetti on jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän jäljellä oleva maturiteetti.

6. Luokkaan I–IV kuuluviin useantyyppisiä koronmaksuja sisältäviin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta, joka riippuu ainoastaan instrumentin jäljellä olevista koronmaksuista. Tällaisiin instrumentteihin sovellettava markkina-arvon aliarvostus vastaa jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin, joiden jäljellä oleva maturiteetti ja luottokelpoisuusluokka on sama, soveltuva suurinta aliarvostusta, kun otetaan huomioon kaikkien jäljellä olevat koronmaksut.
7. Kiinteäkorkoisiin velkainstrumentteihin sovellettavaa markkina-arvon aliarvostusta sovelletaan myös velkainstrumentteihin, joiden korko on sidottu inflaatioindeksoituihin velkainstrumentteihin.
8. Markkina-arvon aliarvostusta ei sovelleta likviditeettiä vähentävissä operaatioissa.

2 LUKU

Ei-jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

131 artikla

Lainasaamisiin sovellettavien riskienhallintamenetelmien määrittäminen

1. Yksittäisiin lainasaamisiin, joiden koronmaksu on kiinteä, ja lainasaamisiin, joiden koronmaksu on sidottu inflaatioon, sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta, joka määritetään jäljellä olevan maturiteetin, luottokelpoisuusluokan ja kansallisen keskuspankin soveltaman arvostusmenetelmän mukaan liitteessä X kuvatulla tavalla.
2. Yksittäisiin vaihtuvakorkoisiin lainasaamisiin sovelletaan samaa markkina-arvon aliarvostusta, jota sovelletaan kiinteäkorkoisiin lainasaamisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on nollassa yhteen vuotta, joiden luottokelpoisuusluokka on vastaava ja joihin kansallinen keskuspankki soveltaa samaa arvostusmenetelmää. Tätä artiklaa sovellettaessa korko katsotaan vaihtuvaksi, jos se on sidottu viitekorkoon ja jos sitä vastaava koronasetantakausi ei ole yhtä vuotta pidempi. Koronmaksut, joiden koronasetantakausi on pidempi kuin yksi vuosi, katsotaan kiinteäkorkoisiksi maksuiksi, ja aliarvostus määräytyy lainasaamisen jäljellä olevan maturiteetin mukaan.
3. Useantyyppisiä koronmaksuja sisältäviin lainasaamisiin sovelletaan markkina-arvon aliarvostusta, jossa otetaan huomioon vain lainasaamisen jäljellä olevat koronmaksut. Jos lainasaamisen jäljellä olevana juoksuaikana on useamman tyyppisiä koronmaksuja, jäljellä olevat koronmaksut katsotaan kiinteäkorkoisiksi maksuiksi, ja aliarvostus määräytyy lainasaamisen jäljellä olevan maturiteetin mukaan.

132 artikla

Asuntolainavakuudellisiin vähittäismarkkinavelkainstrumentteihin (RMBD) sovellettavat riskienhallintamenetelmät

Ei-jälkimarkkinakelpoisiin asuntovakuudellisiin velkainstrumentteihin sovelletaan 39,5 prosentin suuruista markkina-arvon aliarvostusta.

133 artikla

Määräaikaistalletuksiin sovellettavat riskienhallintamenetelmät

Vastaavasti kuin mitä 130 artiklassa on säädetty jälkimarkkinakelpoista omaisuuseristä likviditeettiä vähentävissä operaatioissa, määräaikaistalletuksiin ei sovelleta markkina-arvon aliarvostusta.

3 LUKU

Jälkimarkkinakelpoisia ja ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

134 artikla

Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien arvostussäännöt

Kansallinen keskuspankki soveltaa käänteisoperaatioina toteutettavissa avomarkkinaoperaatioissa vakuutena käytettävien omaisuuserien arvonmäärityksessä seuraavia sääntöjä:

- a) Eurojärjestelmä määrittää kullekin vakuuskelpoiselle jälkimarkkinakelpoiselle omaisuuserälle edustavimman hinnan, jota käytetään markkina-arvon laskemiseen.
- b) Jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien arvo lasketaan arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavimman hinnan perusteella. Ellei tietylle omaisuuserälle ole saatavissa edustavaa hintaa, eurojärjestelmä määrittää omaisuuserälle teoreettisen hinnan.

- c) Jälkimarkkinakelpoisen omaisuuserän markkina-arvon ja teoreettisen arvon laskennassa luetaan mukaan kertynyt korko.
- d) Omaisuuserästä eurojärjestelmän luotto-operaation voimassaoloaikana saatua tuottoa, esimerkiksi omaisuuserään liittyviä kuponkimaksuja, saatetaan kansallisten oikeusjärjestelmien ja toimintatapojen erojen takia käsitellä eri tavoin kansallisissa keskuspankeissa. Jos tuotto siirretään vastapuolelle, kotimaan kansallinen keskuspankki varmistaa ennen sen siirtoa, että operaatiot pysyvät täysimääräisesti katettuina riittävällä määrällä vakuuskelpoisia omaisuuseriä. Kansalliset keskuspankit pyrkivät varmistamaan, että tuoton käsittelyn taloudellinen vaikutus on sama kuin tilanteessa, jossa tuotto siirretään vastapuolelle maksupäivänä.

135 artikla

Ei-jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevat arvostussäännöt

Eurojärjestelmä arvostaa ei-jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät joko teoreettisen hinnan perusteella tai jäljellä olevan lainapääoman mukaan.

136 artikla

Vakuuksien muutospyyntöt

1. Kansalliset keskuspankit arvostavat päivittäin eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi toimitetut omaisuuserät 134 ja 135 artiklassa täsmennettyjen arvostussääntöjen mukaisesti. Kolmikantapalveluja käytettäessä päivittäinen arvostusmenettely delegoidaan asianomaiselle kolmikanta-agentille, joka tekee arvostuksen asianomaisen kansallisen keskuspankin sille antamien tietojen perusteella.
2. Jos arvostuksen ja aliarvostuksen jälkeen vakuudeksi toimitetut omaisuuserät eivät vastaa kyseiselle päivälle laskettua vakuusvaatimusta, on tehtävä vakuuksien muutospyyntö. Jos vastapuolen vakuudeksi toimittamien vakuuskelpoisten omaisuuserien arvo uudelleenarvostuksen jälkeen ylittää määrän, jonka vastapuoli on velkaa ja johon on lisätty vaihtelumarginaali, kansallinen keskuspankki voi palauttaa ylimääräiset omaisuuserät tai rahan, jonka vastapuoli on toimittanut vakuuksien muutospyyntön johdosta.
3. Vakuuksien muutospyyntöjen vähentämiseksi kansallinen keskuspankki voi soveltaa kynnysarvoa, joka on 0,5 prosenttia myönnetyn likviditeetin määrästä. Kansalliset keskuspankit voivat sovellettavasta kansallisesta laista riippuen vaatia, että vastapuoli vakuuksien muutospyyntön johdosta toimittaa lisää omaisuuseriä tai maksaa lisää rahaa, jos vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien arvo laskee alemman kynnysarvon alapuolelle. Vastaavasti, jos vakuutena käytettyjen omaisuuserien arvo ylittää ylemmän kynnysarvon, kansallinen keskuspankki voi palauttaa vastapuolelle ylimääräiset omaisuuserät (tai vakuuksien muutospyyntöön vastaamiseksi toimitetun rahan).
4. Talletusmahdollisuuden korkoa sovelletaan myös vakuuksien muutospyyntön johdosta toimitettuun rahaan.

VII OSASTO

MUIDEN KUIN EUROMÄÄRÄISTEN VAKUUKSIEN HYVÄKSYMINEN POIKKEUSTILANTEISSA

137 artikla

Muiden kuin euromääräisten vakuuksien hyväksyminen poikkeustilanteissa

1. EKP:n neuvosto voi päättää hyväksyä vakuudeksi tiettyjä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä, jotka on laskenut liikkeeseen euroalueen ulkopuolinen G10-valtio kotimaansa valuutassa. EKP:n neuvoston tekemän päätöksen jälkeen vastapuolille ilmoitetaan sovellettavista
 - a) kelpoisuusvaatimuksista;
 - b) valintaa ja vakuudeksi toimittamista koskevista menettelyistä;
 - c) arvostusta koskevista lähteistä ja periaatteista;
 - d) riskienhallintamenetelmistä;
 - e) maksu- ja toimitusmenettelyistä.

2. Omaisuuseriin sovelletaan neljännen osan II osastossa täsmennettyjä jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä koskevia yleisiä kelpoisuusvaatimuksia, joista poiketen jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovelletaan seuraavaa:

- a) ne voidaan laskea liikkeeseen, niitä voidaan säilyttää ja ne voidaan toimittaa ETA:n ulkopuolella; ja
- b) ne voivat olla muun valuutan kuin euron määräisiä.

3. Vastapuolilla, jotka ovat ETA:n tai Sveitsin ulkopuolelle sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttoreita, ei ole oikeutta toimittaa vakuudeksi jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä tässä artikkelissa kuvatulla tavalla.

VIII OSASTO

VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

138 artikla

Vastapuolen ja vakuuskelpoisen omaisuuserän liikkeeseenlaskijan, velallisen tai takaajan välillä oleva läheinen sidos

1. Omaisuuserän vakuuskelpoisuudesta riippumatta vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena omaisuuseriä, joissa vastapuoli itse tai toinen yhteisö, johon sillä on läheinen sidos, on liikkeeseenlaskijana, velallisena tai takaajana.

2. 'Läheisellä sidoksella' tarkoitetaan seuraavia tilanteita, joissa vastapuoli ja toinen 1 kohdassa tarkoitettu toinen yhteisö on sidoksissa toisiinsa seuraavasti:

- a) vastapuoli omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia toisen yhteisön pääomasta;
- b) toinen yhteisö omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia vastapuolen pääomasta;
- c) kolmas osapuoli omistaa joko suoraan tai yhden tai useamman yrityksen kautta vähintään 20 prosenttia vastapuolen pääomasta ja vähintään 20 prosenttia tällaisen toisen yhteisön pääomasta.

Eurojärjestelmä soveltaa tutkii yksityiskohtaisesti läheisen sidoksen olemassaolon multi cédulas -joukkolainojen yhteydessä, eli se ottaa huomioon läheiset sidokset jokaisen vakuussammiossa olevan cédulas-joukkolainan liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä.

3. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta seuraaviin tilanteisiin:

- a) vastapuolen ja ETA:ssa olevan veronkanton oikeutetun julkisyhteisön välillä on läheinen sidos tai velkainstrumentilla on yhden tai useamman ETA:ssa sijaitsevan veronkanton oikeutetun julkisyhteisön takaus, joka vastaa 114 artikkelissa kuvattuja ominaisuuksia;
- b) kyseessä on katettu joukkolaina, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 ja 6 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- c) velkainstrumentit on suojattu erityisillä oikeudellisilla suojatoimilla, jotka ovat verrattavissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 kohdassa ja 129 artiklan 6 kohdassa vahvistetut vaatimukset täyttäviin katettuihin joukkolainoihin. Tällaiset erityiset oikeudelliset suojatoimet edellyttävät erityisesti tähän tarkoitukseen varattua vakuussammiota, jolla varmistetaan joukkolainan haltijoiden oikeuksien toteutuminen liikkeeseenlaskijan insolvenssitilanteessa. Eurojärjestelmä tekee oikeudellisten suojatoimenpiteiden olemassaoloa ja vertailukelpoisuutta koskevan tapauskohtaisen arvion, jossa vertailuarvona käytetään b kohdassa esitettyjä vaatimuksia ja jota varten pyydetään ulkopuolista oikeudellista arviota.

Esimerkkejä b kohdassa tarkoitettuihin katettuihin joukkolainoihin verrattavista velkainstrumenteista, jotka on suojattu erityisillä oikeudellisilla suojatoimilla, ovat

- i) ei-jälkimarkkinakelpoiset asuntolainavakuudelliset vähittäismarkkinavelkainstrumentit (RMBD); ja
- ii) multi cédulas -joukkolainat, jotka on laskettu liikkeeseen ennen näiden suuntaviivojen soveltamispäivää, jos vakuussammiossa olevat cédulas-joukkolainat ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1–3 ja 6 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

139 artikla

Vastapuolen tai siihen läheisesti sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemien takauksella suojattujen kattamattomien velkainstrumenttien käyttö

1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa kattamattomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskijana on vastapuoli itse tai mikä tahansa muu vastapuoleen 138 artiklassa vahvistetulla tavalla läheisesti sidoksissa oleva yhteisö ja joilla on yhden tai useamman veronkantoon oikeutetun ETA- julkisyhteisön täysi takaus, joko

- a) suoraan tai
- b) välillisesti siten, että ne on sisällytetty katettujen joukkolainojen vakuussammioon.

2. EKP:n neuvosto voi erityisissä tilanteissa päättää myöntää korkeintaan kolmen vuoden pituisia väliaikaisia poikkeuksia 1 kohdassa tarkoitetusta rajoituksesta. Poikkeusta pyytävän vastapuolen on liitettävä pyyntöönsä rahoitus-suunnitelma, josta käy ilmi miten kyseessä olevien omaisuuserien vakuuskäytöstä luovutaan viimeistään kolmen vuoden kuluessa poikkeuksen myöntämisestä. Tällainen poikkeus voidaan myöntää vain, jos yhden tai useamman ETA-valtion, aluehallinnon, paikallisviranomaisten tai muiden veronkantoon oikeutettujen julkisyhteisöjen antama takaus vastaa luonteeltaan 114 artiklassa takauksille asetettuja vaatimuksia.

140 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita ja valuuttasuojauksia koskevat läheiset sidokset

Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jos vastapuoli tai yhteisö, johon se on 138 artiklassa vahvistetulla tavalla läheisesti sidoksissa, antaa valuuttasuojauksen omaisuusvakuudelliselle arvopaperille tekemällä valuuttasuojaussopimuksen liikkeeseenlaskijan kanssa.

141 artikla

Luottolaitosten ja niihin läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia kattamattomia velkainstrumentteja koskevat rajoitukset

1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena kattamattomia velkainstrumentteja, joiden liikkeeseenlaskija on luottolaitos tai muu yhteisö, johon tällä luottolaitoksella on läheinen sidos, enempää kuin 5 prosenttia vastapuolen vakuudeksi toimittamien omaisuuserien kokonaisarvosta aliarvostuksen soveltamisen jälkeen. Mainittua 5 prosentin limiittiä ei sovelleta kummassakaan seuraavista tapauksista:

- a) tällaisten omaisuuserien arvo ei ylitä 50:tä miljoonaa euroa asiaankuuluvan aliarvostuksen soveltamisen jälkeen; tai
- b) tällaisten omaisuuserien takaajana on veronkantoon oikeutettu julkisyhteisö, ja takaus vastaa 114 artiklassa määriteltyjä ominaisuuksia.

2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa kattamattoman velkainstrumentin kahden tai useamman liikkeeseenlaskijan välinen läheinen sidos otetaan huomioon vasta vuoden kuluttua läheisen sidoksen muodostumisesta.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa 'läheisellä sidoksella' tarkoitetaan samaa kuin 138 artiklassa.

142 artikla

Omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskeva rahoitustuki

1. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi 1 päivästä marraskuuta 2015 lähtien omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jos vastapuoli tai yhteisö, johon sillä on läheinen sidos, antaa jäljempänä kuvattua rahoitustukea. Eurojärjestelmä ottaa huomioon kaksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevaa rahoitustukimuotoa, nimittäin vararahastot ja likviditeettisopimukset.

2. Vararahastojen muodossa olevassa rahoitustuessa vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi sellaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden yhteydessä seuraavat kolme ehtoa täyttyvät samanaikaisesti:

- a) vastapuolella on läheinen sidos omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion liikkeeseenlaskijan tilipankkiin tai -pankkeihin;

- b) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion vararahaston senhetkinen määrä on suurempi kuin 5 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion alkuperäisestä lainapääomasta kaikissa ylemmissä ja alemmissä etuoikeusluokissa;
- c) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion vararahaston senhetkinen määrä on suurempi kuin 25 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion senhetkisestä lainapääomasta alemmissä etuoikeusluokissa;
3. Likviditeettituen muodossa annettavassa rahoitustuessa vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi sellaisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden yhteydessä seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät samanaikaisesti:
- a) vastapuolella on läheinen sidos likviditeettituen antajaan; ja
- b) omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion likviditeettituen senhetkinen määrä on suurempi kuin 20 prosenttia omaisuusvakuudellisen arvopaperitransaktion alkuperäisestä lainapääomasta kaikissa ylemmissä ja alemmissä etuoikeusluokissa;
4. Läheisellä sidoksella tarkoitetaan tässä artiklassa samaa kuin 138 artiklan 2 kohdassa.

143 artikla

Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin liittyvää rahoitustukea koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä artiklassa olevia siirtymäsäännöksiä sovelletaan 191 artiklan mukaisesti, kunnes 142 artikla tulee voimaan.
2. Vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi omaisuusvakuudellisia arvopapereita, jos vastapuoli tai mikä tahansa yhteisö, johon sillä on 138 artiklassa määritelty läheinen sidos, antaa likviditeettitukea 20 prosenttia tai enemmän omaisuusvakuudellisen arvopaperin jäljellä olevasta lainamäärästä.
3. Tätä artiklaa sovellettaessa likviditeettituella tarkoitetaan mitä tahansa omaisuusvakuudelliseen arvopaperiin rakennettua ominaisuutta, jota voidaan käyttää transaktion juoksuaikana ilmenevän tilapäisesti puuttuvan kassavirran kattamiseen.

144 artikla

Vakuuskelpoisten omaisuuserien hyväksymättä jättäminen operationaalisista syistä

Riippumatta siitä, että omaisuuserä on vakuuskelpoinen, kansallinen keskuspankki voi operationaalisista syistä pyytää vastapuolta poistamaan omaisuuserät ennen kassavirran toteutumista, mukaan lukien pääoman ja koron maksu, kansallisissa asiakirjoissa tarkemmin määritellyllä tavalla.

145 artikla

Vakuuskelvottomista tai vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevien sääntöjen vastaisista omaisuuseristä ilmoittaminen ja niiden arvostaminen ja poistaminen

1. Jos vastapuoli on toimittanut vakuudeksi tai käyttänyt vakuutena omaisuuseriä, joiden vakuuskäyttöön sillä ei ole tai ei enää ole lupaa, mukaan lukien liikkeeseenlaskijan, velallisen tai takaajan identiteetin tai läheisen sidoksen vuoksi, sen tulee välittömästi ilmoittaa asiasta kotimaan kansalliselle keskuspankille.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut omaisuuserät arvostetaan nolnaan viimeistään seuraavana arvostuspäivänä, mikä voi aiheuttaa vakuuksien muutospyyntöä.
3. Vastapuolen, joka on toimittanut vakuudeksi tai käyttänyt vakuutena 1 kohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä, on poistettava tällaiset omaisuuserät niin pian kuin mahdollista.
4. Vastapuolen on toimitettava eurojärjestelmälle tarkat ja ajantasaiset tiedot vakuuden arvoon vaikuttavista seikoista.

146 artikla

Seuraamukset vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä

Tässä osastossa olevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrätään seuraamuksia soveltuvin osin 154–157 artiklan mukaan. Seuraamuksia sovelletaan riippumatta siitä, osallistuuko vastapuoli aktiivisesti rahapoliittisiin operaatioihin.

147 artikla

Tietojen luovutus eurojärjestelmässä

Rahapolitiikan täytäntöönpanoa varten – erityisesti valvottaessa vakuuskelpoisten omaisuuserien vakuuskäyttöä koskevien sääntöjen noudattamista – eurojärjestelmä jakaa sisäisesti pääomaomistuksia koskevia tietoja, jotka on saatu toimivaltaisilta viranomaisilta tätä tarkoitusta varten. Tietoihin sovelletaan toimivaltaisen viranomaisten soveltamia salassapitosääntöjä.

IX OSASTO

VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN RAJAT YLITTÄVÄ KÄYTTÖ

148 artikla

Yleiset periaatteet

1. Vastapuolet voivat käyttää toisessa euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä kaikkialla euroalueella eurojärjestelmän kaikentyyppisiä luotto-operaatioita varten.
2. Vastapuolet voivat toimittaa vakuudeksi toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä, lukuun ottamatta määräaikaistalletuksia, seuraavien ehtojen mukaisesti:
 - a) Jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät on toimitettava vakuudeksi i) hyväksytyjen linkkien kautta, eli käyttäen (150 artiklassa kuvatulla tavalla) ETA:ssa olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisiä linkkejä, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikossa; ii) käyttäen kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä; iii) käyttäen hyväksytyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin; ja
 - b) Lainasaamisten ja asuntolainavakuudellisten velkainstrumenttien (RMBD) vakuudeksi toimittamisessa on noudatettava kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin soveltuvia menettelyjä, sillä niitä ei voida siirtää arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien kautta.
3. Jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä voidaan käyttää kansallisen keskuspankin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevan tilin kautta, jos eurojärjestelmä on hyväksynyt tilin käytön.
4. De Nederlandsche Bankilla on lupa käyttää Euroclear Bankissa olevaa tiliään kyseisessä kansainvälisessä selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettujen eurobondien vakuustransaktioita varten. Banc Ceannais na hÉireannilla/Central Bank of Irelandilla on lupa avata vastaavanlainen tili Euroclear Bankissa. Tämän tilin kautta voidaan käyttää kaikkia Euroclear Bankissa säilytettäviä vakuuskelpoisia omaisuuseriä, mukaan lukien sellaiset vakuuskelpoiset omaisuuserät, jotka on siirretty Euroclear Bankiin hyväksytyjen linkkien välityksellä.
5. Vastapuolet tekevät vakuuskelpoisten omaisuuserien siirron sellaisissa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä olevien arvopaperiselvitystiliensä kautta, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaan.
6. Vastapuolet, joilla ei ole omaisuudensäilytystiliä kansallisessa keskuspankissa tai arvopaperiselvitystiliä eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaan hyväksytyssä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä, voivat hoitaa maksut ja suoritukset kirjeenvaihtajapankin arvopaperiselvitystilin tai omaisuudensäilytystilin kautta.

149 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli

1. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallissa (CCBM) rajat ylittävä yhteys syntyy kansallisten keskuspankkien välille. Kansalliset keskuspankit toimivat paikallisessa säilytys-, kolmikanta-agentti- tai selvitysjärjestelmässä hyväksytyjen jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien säilyttäjinä (jäljempänä 'kirjeenvaihtajat') toisilleen ja EKP:lle. Lainasaamiin ja asuntolainavakuudellisiin vähittäismarkkinavelkainstrumentteihin (RMBD) sovelletaan erityisiä menettelyjä kirjeenvaihtajakeskuspankkimallissa. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin yksityiskohdat ja soveltuvat menettelyt on kuvattu liitteessä VI sekä EKP:n verkkosivuilla julkaistussa esitteessä "Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli – menettelykuvaus eurojärjestelmän vastapuolille".
2. Kirjeenvaihtajakeskuspankkiin talletettuja arvopapereita käytetään vain eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuutena.

150 artikla

Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien väliset hyväksytyt linkit

1. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin lisäksi vastapuolet voivat käyttää jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien rajat ylittävään siirtoon linkkejä, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaan (jäljempänä 'hyväksytyt linkit').

2. Hyväksytyt linkit voidaan luoda ainoastaan sellaisten arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välille, jotka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaan, ja ne koostuvat sarjasta menettelyjä ja järjestelyjä arvopapereiden siirtämiseksi arvo-osuuksina.
3. Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välille sopimuksin ja teknisin järjestelyin perustettuja hyväksytyjä linkkejä on kahdentyyppisiä:
 - a) kahden arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän välinen suora linkki ilman välittäjää; ja
 - b) ketjutettu linkki, jossa kaksi arvopaperikaupan selvitysjärjestelmää, joiden välillä ei ole suoraa linkkiä, voi käyttää omaisuuserien selvityksessä tai vaihdossa välittäjänä kolmatta selvitysjärjestelmää.
4. Hyväksytyiksi voidaan katsoa vain linkit, jotka eurojärjestelmä on arvioinut ja hyväksynyt eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaisesti. EKP julkaisee hyväksytyjen linkkien ajantasaisen luettelon verkkosivuillaan.
5. Hyväksytyin linkin välityksellä omaisuuseriä voidaan käyttää sekä eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuutena että mihin tahansa muuhun vastapuolen valitsemaan tarkoitukseen.
6. Liitteessä VI on taulukko arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisten hyväksytyjen linkkien käytöstä.

151 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja hyväksytyt linkit

1. Vastapuolet voivat käyttää 150 artiklassa tarkoitettuja suoria ja ketjutettuja linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin vakuuskelpoisten jälkimarkkinakelpoisten arvopapereiden siirtämiseksi maasta toiseen.
2. Käyttäessään arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisiä hyväksytyjä linkkejä yhdistettynä kirjeenvaihtajakeskuspankkimalliin, vastapuolten tulee säilyttää yhdessä arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä (liikkeeseen laskeva selvitysjärjestelmä) liikkeeseen laskettuja arvopapereita toisessa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä (sijoittava selvitysjärjestelmä) olevalla tilillä suoraan tai säilyttäjän kautta. Kun kyse on hyväksytyistä ketjutetuista linkeistä, kolmas arvopaperikaupan selvitysjärjestelmä voi toimia välittävänä selvitysjärjestelmänä.
3. Edellä 2 kohdan mukaisesti vakuudeksi toimitetut omaisuuserät voivat olla sellaisessa euroalueeseen kuulumattomassa ETA:ssa sijaitsevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja, joka on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikon mukaisesti, edellyttäen, että liikkeeseen laskevan selvitysjärjestelmän ja sijoittavan selvitysjärjestelmän välinen linkki on hyväksytty eurojärjestelmän käyttäjäarviointikehikossa.
4. Liitteessä VI on taulukko kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin käytöstä yhdistettynä hyväksytyihin linkkeihin.

152 artikla

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja kolmikantavakuushallintapalvelut

1. Rajat ylittävät kolmikantavakuushallintapalvelut mahdollistavat sen, että vastapuoli voi lisätä tai vähentää kotimaan kansalliselle keskuspankille vakuuskäyttöön toimittamiensa vakuuksien määrää käyttämällä kolmikanta-agentin säilyttämiä vakuuksia.
2. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia (myös yhdessä hyväksytyjen linkkien kanssa) voidaan käyttää perustana kolmikantavakuushallintapalvelujen rajat ylittävälle käytölle. Kansallinen keskuspankki on mukana rajat ylittävien kolmikantavakuushallintapalvelujen toteutuksessa, jos kolmikantavakuushallintapalveluja tarjotaan eurojärjestelmän tarpeisiin rajat ylittävän käyttöön, toimien sellaisten kansallisten keskuspankkien kirjeenvaihtajana, joiden vastapuolet ovat pyytäneet rajat ylittävien kolmikantavakuushallintapalvelujen käyttöä eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten. Tämän kohdan mukaisen rajat ylittävän käytön helpottamiseksi asianomaisilla kolmikanta-agentteilla on oltava eurojärjestelmän hyväksyntä.
3. Liitteessä VI on taulukko kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin käytöstä yhdistettynä kolmikantavakuushallintapalveluihin.

VIIDES OSA

SEURAAMUKSET VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ*153 artikla***Seuraamukset vähimmäisvarantovelvoitteiden noudattamatta jättämisestä**

1. EKP määrää seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98, asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4), asetuksen (EY) N:o 2531/98 tai asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) nojalla laitoksille, jotka eivät noudata vähimmäisvarantojen soveltamiseen liittyvistä EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita. Seuraamukset sekä säännöt niiden soveltamiseksi määritellään näissä asetuksissa.
2. Sanotun vaikuttamatta 1 kohdan soveltamiseen, eurojärjestelmä voi myös tilapäisesti sulkea vastapuolen pois avomarkkinaoperaatioista, jos vähimmäisvarantovelvoitteiden rikkominen on vakava.

*154 artikla***Seuraamukset tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisestä**

1. Kansallinen keskuspankki määrää sopimus- tai sääntelyjärjestelyn nojalla soveltamiensa ehtojen mukaisesti yhden tai useamman seuraamuksen, jos vastapuoli jättää noudattamatta jotakin seuraavista velvoitteista:
 - a) jos kyse on käänteisoperaatioista ja rahapoliittisista valuuttasvapeista, velvollisuus koko operaation ajan huolehtia vakuuksien riittävydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset, tai jos kansallinen keskuspankki päättää operaation ennakkoaisesti sen jäljellä olevan maturiteetin osalta 15 artiklassa kuvatulla tavalla, suorittaa yksittäisen operaation jäljellä oleva määrä;
 - b) jos kyse on määräaikaistalletuksista, suorista kaupoista ja EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskuista, velvollisuus tehdä transaktion edellyttämät suoritukset 16 artiklassa kuvatulla tavalla;
 - c) jos kyse on vakuuskelpoisten omaisuuserien käytöstä, velvollisuus toimittaa vakuudeksi ja käyttää vakuutena ainoastaan vakuuskelpoisia omaisuuseriä sekä noudattaa vakuuskelpoisten omaisuuserien käyttöä koskevia, neljännen osan VIII osaston mukaisia sääntöjä;
 - d) jos kyse on pankkipäivän lopetukseen liittyvistä menettelyistä ja maksuvalmiusjärjestelmän käytön edellytyksistä, velvollisuus toimittaa riittävästi vakuuskelpoisia omaisuuseriä etukäteen vakuudeksi tapauksissa, joissa vastapuolen selvitystilillä TARGET2-järjestelmässä on jäljellä negatiivinen saldo pankkipäivän lopetukseen liittyvien menettelyjen päättämisen jälkeen, mikä katsotaan automaattisesti pyynnöksi käyttää maksuvalmiusjärjestelmää, kuten 19 artiklan 6 kohdassa säädetään.
2. Tämän artiklan nojalla voidaan määrätä
 - a) pelkkä taloudellinen sanktio tai
 - b) taloudellinen ja muu kuin taloudellinen sanktio.

*155 artikla***Taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi**

Jos vastapuoli jättää noudattamatta mitä tahansa 154 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, eurojärjestelmä määrää taloudellisen sanktion kussakin velvoitteiden laiminlyöntitapauksessa. Soveltuvat taloudelliset sanktiot lasketaan liitteen VII mukaisesti.

*156 artikla***Muut kuin taloudelliset sanktiot tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisestä**

1. Jos vastapuoli jättää noudattamatta jotakin 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista useammin kuin kahdesti 12 kuukauden pituisen jakson aikana ja jos kussakin tapauksessa
 - a) taloudellista sanktiota voitiin soveltaa;

- b) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;
- c) jokainen tapaus liittyi samantyyppiseen velvoitteiden laiminlyöntiin;

eurojärjestelmä sulkee vastapuolen tilapäisesti pois kolmannen laiminlyönnin sattuessa sekä kussakin seuraavassa samantyyppisen velvoitteen laiminlyöntiä koskevassa tapauksessa kyseisten 12 kuukauden aikana. Kahdentoista kuukauden pituinen ajanjakso lasketaan tapauksesta riippuen 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun velvoitteen ensimmäisen laiminlyönnin päivämäärästä.

2. Eurojärjestelmän 1 kohdan mukaisesti määräämää poissulkemista sovelletaan kaikkiin tuleviin avomarkkinaoperaatioihin, jotka ovat tyypiltään samoja kuin avomarkkinaoperaatio, josta 1 kohdan mukainen sanktio johtui.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti määrätyn poissulkemisen kesto määritetään liitteen VII mukaisesti.

4. Jos vastapuoli jättää noudattamatta 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita useammin kuin kahdesti 12 kuukauden pituisen jakson aikana ja jos kussakin laiminlyöntitapauksessa

- a) taloudellista sanktiota voitiin soveltaa;
- b) jokainen päätös taloudellisen sanktion määräämisestä annettiin tiedoksi vastapuolelle;
- c) jokainen noudattamatta jättäminen liittyi samantyyppiseen laiminlyöntiin,

eurojärjestelmä sulkee vastapuolen pois seuraavasta avomarkkinaoperaatiosta kolmannen laiminlyönnin tapahtuessa ja kussakin seuraavassa laiminlyöntitapauksessa kyseisten 12 kuukauden aikana. Kahdentoista kuukauden pituinen ajanjakso lasketaan 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen ensimmäisen laiminlyönnin päivämäärästä.

5. Poikkeustapauksissa eurojärjestelmä voi sulkea vastapuolen kolmen kuukauden ajaksi pois kaikista tulevista eurojärjestelmän rahapoliittisista operaatioista minkä tahansa 154 artiklan 1 kohdassa säädetyn velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi. Näissä tapauksissa eurojärjestelmä ottaa huomioon tapauksen vakavuuden ja erityisesti laiminlyöntiin liittyvät määrät sekä niiden toistuvuuden ja keston.

6. Eurojärjestelmän tämän artiklan nojalla määräämää tilapäistä poissulkemista sovelletaan muiden 155 artiklan mukaan sovellettavien taloudellisten sanktioiden lisäksi.

157 artikla

Muiden kuin taloudellisten sanktioiden soveltaminen sivukonttoreihin tiettyjen operationaalisten sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

Kun eurojärjestelmä sulkee vastapuolen tilapäisesti pois 156 artiklan 5 kohdan mukaisesti, poissulkemista voidaan soveltaa myös kyseisen vastapuolen sivukonttoreihin jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.

KUUDES OSA

HARKINNANVARAISET TOIMENPITEET

158 artikla

Harkinnanvaraiset toimenpiteet varovaisuussyistä tai velvoitteiden laiminlyöntitapauksessa

1. Eurojärjestelmä voi varovaisuussyistä ryhtyä mihin tahansa seuraavista toimenpiteistä:
 - a) se voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä tai rajoittaa osallistumista niihin kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla;
 - b) se voi myöntää vastapuolelle vapautuksen vähimmäisvarantovelvoitteista kotimaan kansallisen keskuspankin tai EKP:n soveltamien sopimus- tai sääntelyjärjestelyjen nojalla;

- c) se voi hylätä omaisuuserät, jotka tietty vastapuoli on toimittanut vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, rajoittaa omaisuuserien käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta minkä tahansa merkitykselliseksi katsomiensa tietojen perusteella, etenkin jos vakuuksien luottokelpoisuus näyttää olevan vahvasti yhteydessä niitä tarjoavan vastapuolen luottokelpoisuuteen.
2. Jos 1 kohdassa kuvatut harkinnanvaraiset toimenpiteet perustuvat vakauden valvontaan liittyviin tietoihin, eurojärjestelmä saa käyttää tällaisia vastapuolilta tai valvontaviranomaisilta saatuja tietoja yksinomaan eurojärjestelmän rahapolitiikan harjoittamista koskevaa tehtäväänsä varten ja sen edellyttämässä määrin.
3. Velvoitteiden laiminlyöntitapausten yhteydessä eurojärjestelmä voi tilapäisesti tai pysyvästi sulkea vastapuolen pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä tai rajoittaa niihin osallistumista, kun vastapuoli on kansallisen eurojärjestelmän soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyssä tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt velvoitteensa.
4. Kaikkia 1 ja 3 kohdan mukaisia harkinnanvaraisia toimenpiteitä sovelletaan suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisesti, ja eurojärjestelmä perustelee ne asianmukaisesti.

159 artikla

Luottokelpoisuuden arviointiin liittyvät eurojärjestelmän harkinnanvaraiset toimenpiteet

1. Eurojärjestelmä määrittää merkitykselliseksi katsomiensa tietojen perusteella täyttääkö liikkeeseenlasku, liikkeeseenlaskija, velallinen tai takaaja eurojärjestelmän luottokelpoisuusvaatimukset.
2. Eurojärjestelmä voi hylätä omaisuuserät, rajoittaa niiden vakuudeksi toimittamista tai käyttämistä vakuutena tai soveltaa lisäaliarvostusta 1 kohdassa mainituista syistä, jos tällainen päätös on tarpeen sen varmistamiseksi, että eurojärjestelmän riskit on riittävästi katettu.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun hylkäämisen perusteena ovat vakauden valvontaan liittyvät tiedot, eurojärjestelmä saa käyttää tällaisia vastapuolilta tai rahoitusvalvontaviranomaisilta saatuja tietoja yksinomaan eurojärjestelmän rahapolitiikan harjoittamista koskevaa tehtäväänsä varten ja sen edellyttämässä määrin.
4. Eurojärjestelmä voi sulkea seuraavat omaisuuserät vakuuskelpoisten omaisuuserien listan ulkopuolelle:
- a) omaisuuserät, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on yhteisö, jonka varat on jäädytetty ja/tai jonka varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan nojalla taikka jokin unionin jäsenvaltio; ja/tai
- b) omaisuuserät, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on yhteisö, jonka EKP:n neuvosto on päätöksellään sulkenut tilapäisesti tai kokonaan pois eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä.

SEITSEMÄS OSA

EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISIIN OPERAATIOIHIN LIITTYVÄT YHTEISIÄ OMINAISUUKSIA KOSKEVAT LISÄVÄHIMMÄISVAATIMUKSET

160 artikla

Eurojärjestelmän keskuspankkien ja vastapuolien välinen oikeussuhde

Eurojärjestelmä varmistaa, että 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vastapuoliin sovellettavat sopimus- tai sääntelyjärjestelyt vastaavat tämän seitsemännän osan säännöksiä.

1 LUKU

Kaikkiin rahapoliittisia operaatioita koskeviin järjestelyihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

161 artikla

Eurojärjestelmän rahapolitiikan toimeenpanokehikkoa koskevat muutokset

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, jolla varmistetaan mahdollisuus rahapolitiikan säännöstöä koskevien muutosten toimeenpanoon viipymättä.

2. Jokainen kansallinen keskuspankki sisällyttää sopimus- tai sääntelyjärjestelyihinsä ehdon, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitettut muutokset on annettava tiedoksi vastapuolille. Jokainen kansallinen keskuspankki varmistaa, että tällaisessa tiedoksiannossa ilmoitetaan selkeästi, mistä hetkestä lukien muutokset tulevat voimaan.

162 artikla

Maksujen rahayksikkö

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on vaadittava, että kaikkiin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin liittyvät maksut, rahapoliittisten valuuttaswapien ulkomaan valuutan määräisiä maksuja lukuun ottamatta, on suoritettava euroissa.

163 artikla

Sopimusten muoto

Jos on tarpeen, että sopimus kattaa kaikki transaktiot siten, että ne muodostavat yhden sopimussuhteen ja/tai että sopimus laaditaan puitesopimuksena, jonka nojalla kaikki avoimet operaatiot voidaan päättää ja sulkea tehokkaasti (nettoutus mukaan lukien) velvoitteiden laiminlyöntitapauksen johdosta, kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on oltava näitä järjestelyjä koskevat ehdot.

164 artikla

Lomakkeet ja tiedonsiirto- ja tietojenvaihtokeinot

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamilla sopimus- tai sääntelyjärjestelyillä varmistetaan, että keskuspankin ja vastapuolten välisessä suhteessa noudatetaan asianmukaisia ja yksiselitteisiä lomakkeiden käyttöön, mukaan lukien operaatioiden ehtojen vahvistus, tiedonsiirtoon sekä tietojenvaihdon keinoihin ja yksityiskohtiin liittyviä sääntöjä.

165 artikla

Velvoitteiden laiminlyöntitapaukset

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joissa säädetään vähintään velvoitteiden laiminlyönneistä, jotka eivät merkittävästi poikkea seuraavista:

- a) toimivaltainen tuomioistuin tai muu viranomainen tekee vastapuolta koskevan päätöksen selvitystilaan asettamisesta tai selvitysmiehen tai vastaavan nimittämisestä vastapuolelle tai muun vastaavan menettelyn aloittamisesta;
- b) toimivaltainen tuomioistuin tai muu viranomainen tekee vastapuolta koskevan päätöksen tervehdyttämismenettelyn tai sellaisen muun vastaavan menettelyn aloittamisesta, jolla pyritään suojaamaan vastapuolen taloudellista asemaa tai tervehdyttämään se ja välttämään edellä a kohdassa tarkoitetun päätöksen tekeminen;
- c) vastapuoli ilmoittaa kirjallisesti kyvyttömydestään maksaa velkansa kokonaan tai osittain tai täyttää rahapoliittisiin operaatioihin liittyvät velvoitteensa, tai vastapuoli tekee velkojien kanssa vapaaehtoisen sopimuksen tai järjestelyn, tai vastapuoli on tai se on katsottava insolventiksi tai kyvyttömäksi suorittamaan velkojaan;
- d) menettelyvaiheet, jotka toteutetaan ennen a tai b kohdan mukaista päätöstä;
- e) mikä tahansa vastapuolen antama vakuutus tai muu sopimusta edeltävä nimenomainen tai konkludenttinen ilmoitus, jonka vastapuolen katsotaan sovellettavan lain nojalla tehneen, on virheellinen tai totuudenvastainen;

- f) vastapuolen toimintansa harjoittamiseen saama lupa, joka perustuu joko a) direktiiviin 2013/36/EU ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 tai b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2004/39/EY⁽¹⁾, siten kuin ne on pantu täytäntöön asianomaisessa jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, on peruutettu väliaikaisesti tai pysyvästi;
- g) vastapuoli on erotettu määrääjäksi tai kokonaan jonkin sellaisen maksujärjestelmän tai järjestelyn jäsenyydestä, jonka kautta rahapoliittisiin operaatioihin kuuluvia maksuja suoritetaan, tai (valuuttaswapeja lukuun ottamatta) erotetaan määrääjäksi tai kokonaan jonkin sellaisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän jäsenyydestä, jota käytetään eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden selvitykseen ja suoritukseen;
- h) vastapuoleen kohdistetaan direktiivin 2013/36/EU 41 artiklan 1 kohdassa, 43 artiklan 1 kohdassa tai 44 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä;
- i) vastapuoli ei käänteisoperaatioiden yhteydessä noudata riskinhallintamenetelmiä koskevia ehtoja;
- j) vastapuoli laiminlyö käänteisoperaatioiden yhteydessä ostohinnan tai takaisinostohinnan maksamisen tai laiminlyö ostettujen tai takaisinostettujen omaisuuserien toimituksen, tai vastapuoli laiminlyö vakuudellisten lainojen yhteydessä omaisuuserien toimituksen tai luoton takaisinmaksun asianomaisina maksu- ja toimituspäivinä;
- k) vastapuoli laiminlyö rahapoliittisten valuuttaswapien ja määräaikaistalletusten yhteydessä euroina ilmaistun määrän maksun tai rahapoliittisten valuuttaswapien yhteydessä valuuttamääräisten summien maksun asianomaisina maksu- ja toimituspäivinä;
- l) kyse on vastapuoleen liittyvästä velvoitteiden laiminlyöntitapauksesta, joka ei olennaisesti eroa tässä artiklassa määritellyistä tilanteista ja joka koskee EKP:n tai jonkin kansallisen keskuspankin valuuttavarantojen tai omien varojen hallinnoimiseksi tehtyä sopimusta;
- m) vastapuoli jättää ilmoittamatta merkityksellisiä tietoja ja aiheuttaa tästä syystä vakavia seurauksia kotimaansa kansalliselle keskuspankille;
- n) vastapuoli jättää noudattamatta jotakin muuta, käänteisoperaatioihin ja valuuttaswapeihin liittyviin järjestelyihin perustuvaa velvoitettaan, eikä korjaa laiminlyöntiään – mikäli tilanne on korjattavissa – vakuudellisten transaktioiden osalta viimeistään 30 päivän kuluessa ja valuuttaswapien osalta viimeistään 10 päivän kuluessa siitä, kun kansallinen keskuspankki antoi vastapuolelle tiedoksi sitä koskevan vaatimuksen;
- o) kyse on vastapuoleen liittyvästä velvoitteiden laiminlyöntitilanteesta, joka koskee eurojärjestelmän toisen jäsenen kanssa rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi tehtyä sopimusta, jonka osalta tämä eurojärjestelmän toinen jäsen on käyttänyt oikeuttaan sulkea kaikki kyseisen sopimuksen mukaiset operaatiot velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi;
- p) vastapuolen varat on jäädytetty ja/tai sen varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan nojalla;
- q) vastapuolen varat on jäädytetty ja/tai sen varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt jäsenvaltio, jonka rahayksikkö on euro;
- r) vastapuolen kaikki varat tai merkittävä osa varoista on jäädyttämissä päätöksien, takavarikon, turvaamistoimen tai muun sellaisen menettelyn kohteena, jonka tarkoituksena on suojella yleistä etua tai vastapuolen velkojien oikeuksia;
- s) vastapuolen kaikki varat tai merkittävä osa sen varoista on luovutettu toiselle yhteisölle;
- t) ilmenee muu uhkaava tai käsillä oleva tapahtuma, joka saattaa vaarantaa niiden velvoitteiden täyttämisen, jotka sitovat kyseistä vastapuolta eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamiseksi tehdyn järjestelyn nojalla tai muiden sellaisten sääntöjen nojalla, joita sovelletaan vastapuolen ja jonkin kansallisen keskuspankin väliseen suhteeseen.

2. Edellä 1 kohdan a ja p alakohdassa tarkoitettuja tapahtumia ovat automaattisia; b, c ja q alakohdassa tarkoitettuja tapahtumia voivat olla automaattisia; d–o ja r–t alakohdassa tarkoitettuja tapahtumia eivät voi olla automaattisia, vaan ne ovat harkinnanvaraisia, eli ne saatetaan päätökseen ainoastaan laiminlyöntiä koskevan ilmoituksen tiedoksiannon jälkeen. Tällaisessa velvoitteiden laiminlyöntiä koskevassa ilmoituksessa voidaan antaa enintään kolmen pankkipäivän mittainen lisäaika, jonka kuluessa kyseinen tapaus voidaan oikaista. Harkinnanvaraisten velvoitteiden laiminlyöntitapauksien osalta kansalliset keskuspankit varmistavat, että harkintavallan käyttöä koskevissa säännöksissä määrätään yksiselitteisesti harkintavallan käytön vaikutuksista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

166 artikla

Velvoitteiden laiminlyöntitapausten johdosta ja varovaisuussyistä käytettävät keinot

1. Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joilla varmistetaan, että kansallisella keskuspankilla on velvoitteiden laiminlyöntitapausten johdosta tai varovaisuussyistä oikeus käyttää seuraavia keinoja:

- a) vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista;
- b) vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmästä;
- c) kaikki avoinna olevat sopimukset ja operaatiot päätetään;
- d) erääntymättömiä tai ehdollisia saamia vaaditaan suoritettaviksi nopeutetusti;
- e) vastapuolen kansallisessa keskuspankissa olevia talletuksia käytetään kyseiseltä vastapuolelta olevien saamisten kuittaamiseen;
- f) kyseistä vastapuolta kohtaan olevien velvoitteiden täyttäminen keskeytetään siihen saakka, kunnes vastapuolelta oleva saaminen on maksettu;

2. Jokainen kansallinen keskuspankki voi soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joissa annetaan kansalliselle keskuspankille oikeus velvoitteiden laiminlyöntitapausten johdosta käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen keinojen lisäksi mitä tahansa seuraavista keinoista:

- a) viivästyskoron vaatiminen; ja
- b) korvauksen vaatiminen niistä vahingoista, joita vastapuolen laiminlyönnistä on aiheutunut.

3. Jokainen kansallinen keskuspankki voi soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joissa annetaan kansalliselle keskuspankille varovaisuussyistä oikeus hylätä omaisuuserät, joita vastapuoli on toimittanut vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioita varten, rajoittaa niiden käyttöä tai soveltaa niihin lisäaliarvostusta.

4. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että kotimaan kansallinen keskuspankki on aina oikeudellisesti sellaisessa asemassa, että se voi ilman tarpeettomia viivästyksiä realisoida kaikki vakuutena olevat omaisuuserät siten, että ne kattavat myönnetyn luoton arvon, jos vastapuoli ei hoida velkasaldoaan viipymättä.

5. Toimenpiteiden yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi EKP:n neuvosto voi päättää käytettävistä keinoista, mukaan lukien siitä, että vastapuoli suljetaan tilapäisesti, osittain tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista tai maksuvalmiusjärjestelmästä.

167 artikla

Vastapuolten velvollisuus antaa tietoja

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että kansallinen keskuspankki voi eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden yhteydessä saada vastapuolilta kaikki tarvitsemansa tiedot.

168 artikla

Ilmoitukset ja muut tiedonannot

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä edellytetään, että kaikki ilmoitukset tai muut tiedonannot on annettava kirjallisesti ja/tai sähköisessä muodossa.

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään yksiselitteisesti siitä, miten ilmoitukset tai muut tiedonannot on annettava ja milloin ne tulevat voimaan. Ilmoitusten ja tiedonantojen voimaantuloa edeltävä ajanjakso ei saa olla niin pitkä, että se muuttaa järjestelyjen taloudellisia kokonaisvaikutuksia. Erityisesti vahvistukset annetaan ja tarkistetaan viipymättä.

169 artikla

Kolmansien osapuolten oikeudet

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että vastapuoli ei saa luovuttaa, siirtää toiselle tai uudistaa oikeuksiaan ja velvoitteitaan eikä muullakaan tavoin määrätä niistä ilman kotimaan kansallisen keskuspankin ennalta antamaa kirjallista lupaa.
2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että vain sopimussuhteessa olevalla tai kotimaan keskuspankilla sekä kyseisellä vastapuolella on transaktiosta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita. Näissä sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä sallitaan kuitenkin kansallisten keskuspankkien ja/tai EKP:n väliset suhteet,
 - a) jotka johtuvat vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävästä käytöstä ja
 - b) jotka ovat tarpeen välittäjän välityksellä toimivien vastapuolten kanssa toteutettuja operaatioita varten.

170 artikla

Sovellettava laki ja oikeuspaikka

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määrätään, että kyseisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sekä kaikkiin niiden nojalla tehtäviin transaktioihin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, johon kyseinen kansallinen keskuspankki on sijoittautunut ja jonka rahayksikkö on euro, lukuun ottamatta tilanteita, joissa vakuuskelpoisten omaisuuserien rajat ylittävä käyttö edellyttää muuta.
2. Riidat ratkaistaan saman jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, varsinaisissa tuomioistuimissa, sanotun vaikuttamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan.

171 artikla

Määräaikaistalletusten suorituspäivät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa talletusjärjestelyissä täsmennetään, että määräaikaistalletusten vastaanotto ja niiden takaisinmaksu toteutetaan niinä päivinä, jotka EKP on ilmoittanut talletusoperaatiota koskevassa ilmoituksessa.

2 LUKU

Takaisinostosopimuksiin ja vakuudellisiin lainasopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

172 artikla

Transaktion käänteissiirron päivämäärä

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että transaktion käänteissiirron päivämäärä, mukaan lukien vakuudellisen lainasopimuksen takaisinmaksupäivä, vahvistetaan, tapauksen mukaan, kuhunkin transaktioon ryhdyttäessä.

173 artikla

Pankkipäivät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä määritellään 2 artiklassa tarkoitettu 'pankkipäivä'.

174 artikla

Korot

1. Takaisinostosopimuksissa ostohinnan ja takaisinostohinnan välisen hinnaneron on vastattava sitä yhteenlaskettua määrää, joka saadaan sovellettaessa määritettyä korkoa ostohintaan ostopäivän ja takaisinostopäivän välisenä ajanjaksona.
2. Vakuudellisissa luotoissa korko lasketaan soveltaen määritettyä korkoprosenttia luoton määrään operaatioissa sovellettavan maturiteetin ajalta.
3. Käänteisoperaatioihin sovellettavan koron tulee olla yksinkertainen korko, joka perustuu todelliset päivät/360-laskukäytäntöön.

175 artikla

Muiden kuin euroina ilmaistujen määrien vaihtomekanismit

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimuksia tai sääntelyä, joissa varmistetaan, että säännöissä, jotka koskevat muiden kuin euroina ilmaistujen määrien vaihtamista euroiksi, täsmennetään, että käytettävä vaihtokurssi on EKP:n päivittäinen euron viitekurssi tai, jos viitekurssia ei ole käytettävissä, avistakurssi, jonka EKP on ilmoittanut sitä päivää edeltäneenä pankkipäivänä, jona kansallisen keskuspankin on määrä myydä euroja ja ostaa toista valuuttaa vaihdon suorittamiseksi.

3 LUKU

Yksinomaan takaisinostosopimuksiin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

176 artikla

Takaisinostosopimusten kohde

1. Takaisinostosopimuksia tehdessään jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joissa varmistetaan, että vakuuskelpoisten omaisuuserien myynti tapahtuu euroja vastaan ja että samanaikaisesti tehdään sopimus vastaavien omaisuuserien myymisestä takaisin euroja vastaan tietynä päivänä.
2. Jokainen kansallinen keskuspankki määrittelee 'vastaavat omaisuuserät' saman liikkeeseenlaskijan omaisuuseriksi, jotka ovat liikkeeseenlaskupäivästä riippumatta osa samaa liikkeeseenlaskua ja joiden laji, nimellisarvo, määrä ja kuvaus ovat samat kuin niillä omaisuuserillä, joihin niitä verrataan.
3. Jos omaisuuserät, joihin nähden vertailu tehdään 2 kohdan mukaisesti, on vaihdettu tai niiden nimellisarvoa on muutettu tai jos on tehty niitä koskeva muutospyyntö, vastaavuuden määritelmää on muutettava
 - a) vaihdon tapauksessa tarkoitamaan niitä omaisuuseriä, joihin omaisuuserät on vaihdettu;
 - b) omaisuuseriä koskevan muutospyyntönsä tapauksessa tarkoitamaan sellaisia omaisuuseriä, jotka vastaavat maksettuja omaisuuseriä, edellyttäen että myyjä on maksanut ostajalle muutospyyntönsä arvoa vastaavan määrän;
 - c) nimellisarvoltaan muutettujen omaisuuserien tapauksessa tarkoitamaan sellaisia omaisuuseriä, jotka vastaavat niitä omaisuuseriä, joiksi alkuperäiset omaisuuserät on muutettu nimellisarvoltaan, ja lisäksi tilanteen mukaan sellaista rahamäärää, joka vastaa mahdollista eroa omaisuuserien arvossa ennen nimellisarvon muuttamista ja sen jälkeen.

177 artikla

Takaisinostosopimuksia koskevat sulkemis- ja nettoutusjärjestelyt

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että velvoitteiden laiminlyöntitapauksissa kansallisella keskuspankilla on oikeus päättää ja sulkea kaikki avoimet takaisinostosopimukset.
2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy sellaisia nettoutusta koskevia määräyksiä, joilla pyritään saavuttamaan jäljempänä esitettyjä vastaavat taloudelliset vaikutukset.
 - a) Laiminlyöntitilanteen johdosta kunkin transaktion takaisinostopäivän katsotaan seuraavan välittömästi ja jommankumman seuraavan vaihtoehdon mukaisesti:
 - i) kaikki vastaavat omaisuuserät on välittömästi luovutettava siten, että osapuolten omaisuuserien luovuttamista ja takaisinostettujen arvopapereiden takaisinostohinnan maksamista koskevat velvoitteet suoritetaan vain jäljempänä b–d kohdassa esitetyn mukaisesti; tai
 - ii) takaisinosto-operaatio päätetään.
 - b) Kansallinen keskuspankki määrittää realisointiarvot takaisinostetuille omaisuuserille ja vastaaville siirrettäville omaisuuserille sekä kunkin osapuolen maksettavaksi tulevan takaisinostohinnan kaikkien operaatioiden osalta takaisinostopäivänä taloudellisesti järkevällä tavalla.

- c) Kansallinen keskuspankki laskee b kohdan perusteella, mitä kunkin osapuolen on maksettava toiselle osapuolelle takaisinostopäivänä. Osapuolen velat on kuitattava toiselta osapuolelta olevilla saamisilla, ja osapuoli, jonka saaminen on pienempi, maksaa ainoastaan nettosaldoon.
- d) Tämä nettosaldo erääntyy ja on maksettava seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa maksun suorittamista varten. Tätä laskelmaa tehtäessä kaikki muina valuuttoina kuin euroina ilmaistut määrät muutetaan euroiksi asianomaisena päivänä 175 artiklan mukaisesti lasketulla vaihtokurssilla.
3. Jokainen kansallinen keskuspankki määrittelee realisointiarvon 2 artiklan mukaisesti.

178 artikla

Riskienhallintamenetelmien noudattaminen

Mikäli kansallisten keskuspankkien soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä on vakuuden korvaamiseen liittyviä määräyksiä, niissä on varmistettava, että pakollisia riskienhallintamenetelmiä edelleen noudatetaan.

179 artikla

Käteismarginaalit

Mikäli kansallisten keskuspankkien soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy määräyksiä marginaalien maksamisesta tai palauttamisesta käteisenä, määrätään myös siitä, että kaikki muut veloitteet palauttaa tai maksaa marginaaleja täytetään ensin samansuuruiseen käteismäärään saakka, ottaen huomioon mahdolliset niihin liittyvät korot.

180 artikla

Takaisinostosopimukseen liittyvät muut säännökset

Rajoittamatta näiden suuntaviivojen säännösten soveltamista kansalliset keskuspankit voivat täsmentää takaisinostosopimukseen liittyviä lisäehtoja soveltamissaan sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä.

4 LUKU

Yksinomaan vakuudellisiin lainasopimukseen sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

181 artikla

Vakuuden antaminen ja realisointi

1. Kun kyse on likviditeetin myöntämisestä vakuudellisten lainojen muodossa, jokainen kansallinen keskuspankki ottaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissään huomioon lainkäyttöalueellaan sovellettavat erilaiset menettelyt ja muodollisuudet, jotka ovat tarpeen vakuuteen kohdistuvan vakuusoikeuden, kuten panttaus, luovutus ja kiinnitys, luomiseksi ja realisoimiseksi.
2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa vakuudellisia lainoja koskevissa järjestelyissä varmistetaan, että kansallinen keskuspankki voi laillisesti realisoida vakuudeksi annetut omaisuuserät ilman, että kyseisiin omaisuuseriin kohdistuu paremmalla etuoikeudella olevia saamisita. Kolmansilla osapuolilla, mukaan lukien selvitysviranomaisella insolvenssitapauksissa, ei saa olla mahdollisuutta puuttua asiaan ja vaatia tehokkaasti itselleen vakuudeksi annettuja arvopapereita tai mitään niihin liittyviä oikeuksia, ellei kyseessä ole petos.
3. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa vakuudellisia lainoja koskevissa järjestelyissä varmistetaan, että kansallisella keskuspankilla on 165 artiklassa tarkoitettujen veloitteiden laiminlyöntitilanteiden yhteydessä käytettävissään oikeudelliset keinot, joiden avulla se voi realisoida vakuudeksi annettujen omaisuuserien taloudellisen arvon. Tällaisen laiminlyöntitilanteen tulee myös kattaa tapaukset, joissa kansalliset keskuspankit voivat katsoa, ettei vastapuoli kykene täyttämään veloitteitaan takaisinostosopimusten osalta.

182 artikla

Päivänsisäisten operaatioiden pidentäminen yön yli

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyä, joiden perusteella vakuudellisten luottojärjestelyjen yhteydessä on mahdollista pidentää päivänsisäisiä operaatioita yön yli -operaatioiksi.

5 LUKU

Yksinomaan rahapoliittisiin valuuttaswapeihin sovellettavat yhteisiä ominaisuuksia koskevat lisävähimmäisvaatimukset

183 artikla

Samanaikainen avista- ja termiinimyynti- ja -ostosopimus

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että jokaiseen transaktioon sisältyy samanaikaisesti euron avista- ja termiinimyynti ja -osto muuta valuuttaa vastaan.

184 artikla

Maksujen siirron ajoitus ja toiminta

Jokainen kansallinen keskuspankki soveltaa sopimus- tai sääntelyjärjestelyjä, joihin sisältyy määräykset maksujen siirron ajoituksesta ja toimitustavasta. Termiinimyyntiin ja -oston päivämäärä vahvistetaan kunkin operaation tekohetkellä.

185 artikla

Tiettyjen käsitteiden määritelmät

Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- ja sääntelyjärjestelyissä määritellään valuutta, avistakurssi, termiinikurssi, siirtopäivä ja uudelleensiirtopäivä seuraavalla tavalla:

- a) 'valuutalla' tarkoitetaan mitä tahansa muuta laillista valuuttaa kuin euroa;
- b) 'avistakurssilla' tarkoitetaan tietyn operaation yhteydessä 175 artiklan mukaisesti laskettavaa vaihtokurssia, jota sovelletaan muunnettaessa euroina ilmaistu määrä siksi kyseiseen transaktioon liittyvässä valuutassa ilmaistuksi määräksi, jonka toinen osapuoli on velvollinen siirtämään toiselle siirtopäivänä euroina ilmaistun määrän maksua vastaan, ja kyseinen vaihtokurssi määritetään vahvistuksessa;
- c) 'termiinikurssilla' tarkoitetaan 175 artiklan mukaisesti laskettavaa vaihtokurssia, jota sovelletaan muunnettaessa euroina ilmaistu määrä siksi muuna valuuttana ilmaistuksi määräksi, jonka toinen osapuoli on velvollinen siirtämään toiselle uudelleensiirtopäivänä euroina ilmaistun määrän maksua vastaan, ja kyseinen vaihtokurssi määritetään vahvistuksessa ja yksilöidään kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä;
- d) 'valuuttamääräisellä uudelleensiirtosummalla' tarkoitetaan sitä valuuttamääräistä summaa, jota euroina ilmaistun määrän ostaminen uudelleensiirtopäivänä edellyttää;
- e) 'siirtopäivällä' tarkoitetaan minkä tahansa operaation yhteydessä päivää ja tarvittaessa kyseisen päivän kellonaikaa, jona toisen osapuolen suorittama euromääräinen siirto toiselle osapuolelle tulee voimaan, eli päivää ja tarvittaessa kellonaikaa kyseisenä päivänä, jona osapuolet ovat sopineet euromääräisen siirron tapahtuvan;
- f) 'uudelleensiirtopäivällä' tarkoitetaan minkä tahansa operaation yhteydessä päivää ja tarvittaessa kyseisen päivän kellonaikaa, jona toisen osapuolen on suoritettava euromääräinen uudelleensiirto toiselle osapuolelle.

186 artikla

Valuuttaswapeja koskevat sulkemis- ja nettoutusjärjestelyt

1. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamissa sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä varmistetaan, että laiminlyönnin johdosta kansallisella keskuspankilla on oikeus päättää ja sulkea kaikki avoimet transaktiot.

2. Jokaisen kansallisen keskuspankin soveltamiin sopimus- tai sääntelyjärjestelyihin sisältyy sellaisia nettoutusta koskevia määräyksiä, joilla pyritään saavuttamaan jäljempänä esitettyjä vastaavat taloudelliset vaikutukset.
- a) Laiminlyöntitapauksen johdosta jokaisen operaation on katsottava päättyneen, ja kansallinen keskuspankki vahvistaa euron korvausarvot ja valuuttamääräiset uudelleensiirtosummat sillä perusteella, että korvausarvot ovat määriä, jotka olisivat tarpeen, jotta kansallisella keskuspankillla säilyisi niiden maksujen taloudellinen vastine, joita muuten olisi edellytetty.
- b) Kansallinen keskuspankki laskee näin saatujen määrien perusteella, mitä kunkin osapuolen on maksettava toiselle osapuolelle uudelleensiirtopäivänä. Osapuolen velat muunnetaan 175 artiklan mukaisesti tarvittaessa euroiksi ja kuitataan toiselle osapuolelle olevilla saamisilla. Osapuolen, jonka saaminen on pienempi, on maksettava ainoastaan nettosaldo. Tämä nettosaldo erääntyy ja on maksettava seuraavana sellaisena päivänä, jona TARGET2-järjestelmä on toiminnassa maksun suorittamista varten.

187 artikla

Valuuttaswapeihin liittyvät muut säännökset

Sanotun vaikuttamatta näissä suuntaviivoissa esitettyihin vaatimuksiin, kukin kansallinen keskuspankki voi antaa valuuttaswapien toteuttamiseen liittyviä tarkempia määräyksiä sopimus- tai sääntelyjärjestelyissään.

KAHDEKSAS OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

188 artikla

Tietojen jakaminen

Jos rahapolitiikan toteuttaminen niin vaatii, eurojärjestelmään kuuluvat kansalliset keskuspankit voivat toimittaa toisilleen eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin osallistuvia vastapuolia koskevia tietoja, kuten operatiivisia tietoja. Tällaiset tiedot kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin EKP:n perussäännön 37 artiklan mukaisesti.

189 artikla

Rahanpesun vastustamista ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskeva lainsäädäntö

Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden vastapuolten tulee olla tietoisia rahanpesun vastustamiseksi ja terrorismin rahoittamisen estämiseksi annetussa lainsäädännössä olevista vaatimuksista ja noudattaa niitä.

190 artikla

Kumoaminen

1. Suuntaviivat EKP/2011/14 kumotaan 1 päivästä toukokuuta 2015.
2. Kumottuihin suuntaviivoihin tehtyjen viittausten katsotaan koskevan näitä suuntaviivoja ja luetaan liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

191 artikla

Voimaantulo, soveltaminen ja täytäntöönpano

1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan päivänä, jona ne annetaan tiedoksi kansallisille keskuspankeille.
2. Näiden suuntaviivoja kaikki säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2015, lukuun ottamatta 142 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2015.
3. Kansalliset keskuspankit antavat viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2015 EKP:lle tiedot laatimistaan asiakirjoista ja keinoista näiden suuntaviivojen noudattamista varten, siltä osin kuin ne koskevat olennaisia muutoksia suuntaviivoihin EKP/2011/14 nähden.

192 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kaikille eurojärjestelmän keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 19 päivänä joulukuuta 2014.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

VÄHIMMÄISVARANNOT

Tämän liitteen sisältö on tarkoitettu vain taustatiedoksi. Jos tämä liite ja 1 kohdassa kuvattu eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmä ovat keskenään ristiriidassa, etusija on viimeksi mainitulla.

1. EKP edellyttää Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKPJ:n perussääntö') 19 artiklan nojalla, että luottolaitokset pitävät vähimmäisvarantoja kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän mukaisesti. Tämän järjestelmän oikeudellisista puitteista määrätään EKPJ:n perussäännön 19 artiklassa, asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9). Asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) soveltamisella varmistetaan, että eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän ehdot ovat yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro.
2. Eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoituksena on ensisijaisesti tasata rahamarkkinakorkoja sekä luoda (tai lisätä) rakenteellisen keskuspankkirahoituksen tarvetta.
3. Asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmää sovelletaan luottolaitoksiin, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro. Lisäksi vähimmäisvarantojärjestelmän alaisia ovat euroalueen ulkopuolelle sijoittautuneiden luottolaitosten euroalueella olevat sivukonttorit. Euroalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten euroalueen ulkopuolella olevat sivukonttorit eivät kuitenkaan ole tämän järjestelmän alaisia.
4. Laitos vapautetaan asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 2 artiklan 2 kohdan nojalla automaattisesti varantovelvoitteesta sen pitoajanjakson alusta, jonka aikana sen toimilupa on peruutettu, se on luopunut toimiluvastaan tai jäsenvaltion oikeusviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen laitoksen asettamisesta selvitystilamenettelyyn.
5. EKP voi asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 2 artiklan 2 kohdan nojalla vapauttaa a–c kohdassa lueteltuja luottolaitoksia vähimmäisvarantovelvoitteista syrjimättömin perustein. Näihin laitoksiin voivat kuulua mm. laitokset, jotka ovat tervehdyttämismenettelyn kohteena, joiden varat on jäädytetty ja/tai joiden varojen käyttöä rajoittaa jokin muu toimi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan mukaisesti taikka jokin unionin jäsenvaltio, tai joita koskee EKP:n neuvoston päätös, jolla laitos suljetaan tilapäisesti tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista tai eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmästä.
6. Asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti EKP laatii luettelon laitoksista, joihin sovelletaan eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmää, ja ylläpitää sitä.
7. EKP julkistaa listan myös niistä laitoksista, jotka on vapautettu tämän järjestelmän mukaisista velvoitteistaan muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyyn joutumisen, varojen jäädyttämisen ja/tai jonkin muun sellaisen varojen käyttöä rajoittavan toimen vuoksi, jonka on määrännyt unioni Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 75 artiklan nojalla tai jokin unionin jäsenvaltio, tai sen vuoksi, että EKP:n neuvosto on päättänyt sulkea laitoksen joko tilapäisesti tai kokonaan pois avomarkkinaoperaatioista tai eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmästä.
8. Kunkin luottolaitoksen varantopohja määräytyy sen tasetietojen perusteella. Tasetiedot ilmoitetaan kansallisille keskuspankeille EKP:n yleisen raha- ja rahoitustilastoinnin mukaisesti. Luottolaitokset laskevat tietyn pitoajanjakson varantopohjan niiden tietojen perusteella, jotka koskevat pitoajanjakson alkamiskuukautta kahdella kuukaudella edeltävää kuukautta asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ellei pienille laitoksille saman asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaan myönnettyistä poikkeuksista johdu muuta.
9. Velvoiteprosentit määrää EKP noudattaen ylärajaa, joka on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2531/98.
10. Kunkin laitoksen vähimmäisvarantojen määrä tietynä pitoajanjaksona lasketaan soveltamalla varantopohjan kuhunkin erään tälle ajanjaksolle määriteltyjä velvoiteprosentteja. Vaadittujen vähimmäisvarantojen määrä, jonka osallistuva kansallinen keskuspankki sekä laitos ovat määritelleet asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 5 artiklassa mainittujen menettelyjen mukaisesti, on perustana a) vähimmäisvarantotalleuksille maksettavalle korolle ja b) sen arvioimiselle, onko laitos täyttänyt velvollisuutensa pitää vaaditun suuruisia vähimmäisvarantoa.

11. Rahamarkkinakorkojen tasaamiseksi osapuolet voivat eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmässä hyödyntää keskiarvoistamista, joka merkitsee sitä, että varantovelvoitteen täytyminen määritellään sen mukaan, mikä on osapuolen varantotilin keskimääräinen kalenteripäivän lopun saldo pitoajanjakson aikana. Varantovelvoitteen täytyminen määritetään sen mukaan, mikä on laitosten keskimääräinen päivittäinen varantotalletus pitoajanjakson aikana. Pitoajanjakso on määritelty asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 7 artiklassa.
12. Asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 8 artiklan mukaisesti laitosten varantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on EKP:n (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko eurojärjestelmän perusrahoitusoperaatioille pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan (tulos pyöristetään lähimpään senttiin):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

jossa

R_t = vähimmäisvarantotalletuksille maksettava korko pitoajanjaksolta t ;

H_t = pitoajanjakson t keskimääräinen päivittäinen vähimmäisvarantotalletus;

n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana;

r_t = vähimmäisvarantotalletuksille maksettava korko pitoajanjaksolta t . Korko pyöristetään tavalliseen tapaan kahteen desimaaliin;

i = pitoajanjakson t kalenteripäivä i ;

MR_i = marginaalikorko viimeisimmässä sellaisessa perusrahoitusoperaatiossa, jonka maksut suoritetaan kalenteripäivänä i tai ennen sitä.

Jos laitos ei täytä muita velvollisuuksia, joita sillä on eurojärjestelmän vähimmäisvarantojärjestelmään liittyvien EKP:n asetusten ja päätösten nojalla (esimerkiksi jos joitakin tarvittavia tietoja ei toimiteta ajoissa tai jos tiedot ovat puutteellisia), EKP:llä on valtuus määrätä seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 ja asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4) mukaan. EKP:n johtokunta voi määritellä ja julkistaa periaatteet, joiden mukaan se soveltaa asetuksen (EY) N:o 2531/98 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

LIITE II

HUUTOKAUPPOISTA ILMOITTAMINEN

Julkinen huutokauppailmoitus sisältää seuraavat viitteelliset tiedot:

- a) huutokaupan viitenumero;
- b) huutokaupan päivämäärä;
- c) operaation tyyppi (likviditeetin lisääminen tai vähentäminen ja käytettävän rahapoliittisen instrumentin tyyppi);
- d) operaatiossa sovellettava maturiteetti;
- e) operaation kesto (ilmoitetaan tavallisesti päivien lukumääränä);
- f) huutokaupan tyyppi, esim. kiinteä- tai vaihtuvakorkoinen;
- g) vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa toteutustapa, eli yksikorkoinen huutokauppamenettely (hollantilainen huutokauppa) tai monikorkoinen huutokauppamenettely (amerikkalainen huutokauppa);
- h) operaation tavoiteltu volyyymi, yleensä vain pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa;
- i) kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa huutokaupan kiinteä korko, hinta, swap-piste tai hintaero (viiteindeksi, jos kyse on indeksiin sidotuista huutokaupoista ja noteerauksen tyyppi, jos kyse on korosta tai hintaerosta);
- j) pienin tai suurin hyväksyttävä korko, hinta tai swap-piste, soveltuvin osin;
- k) operaation alkamis- ja eräpäivä soveltuvin osin tai instrumentin arvo- ja eräpäivä, jos kyse on Euroopan keskuspankin (EKP) velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;
- l) operaatioon liittyvät valuutat sekä valuuttaswapeissa se valuuttamäärä, joka pidetään kiinteänä;
- m) valuuttaswapeissa avistakurssi, jota käytetään viitteenä tarjousten laskennassa;
- n) tarjouksen yläraja, jos se on asetettu;
- o) pienin yksittäiselle vastapuolelle jaettava määrä, jos se on asetettu;
- p) pienin jako-osuus eli marginaalikorolla kullekin tarjoajalle jaettavissa olevan osuuden alaraja prosentteina ilmaistuna, jos se on asetettu;
- q) tarjousten jättämisen määräaika;
- r) sitoumusten nimellisarvo ja liikkeeseenlaskun ISIN-koodi, jos kyse on EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;
- s) yhden vastapuolen tekemien tarjousten enimmäislukumäärä (jos EKP aikoo rajoittaa tarjousten lukumäärää vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, enimmäismäärä on yleensä 10 tarjousta vastapuolta kohden);
- t) noteerauksen tyyppi (korko tai hintaero);
- u) viiteomaisuuserä, jos kyse on indeksiin sidotuista huutokaupoista.

LIITE III

HUUTOKAUPASSA JAETTAVA MÄÄRÄ JA HUUTOKAUPPAMENETTELYT

Taulukko 1

Kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä

Jaettava määrä prosentteina on:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Vastapuolelle i jaettava määrä on seuraava:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

jossa

A = jaettava kokonaismäärä

n = vastapuolten lukumäärä

a_i = vastapuolen i tarjous

$all \%$ = jaettava määrä prosentteina

all_i = vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä

Taulukko 2

**Euromääräisissä vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä
(esimerkissä on kyse tarjouksista, jotka annetaan koron muodossa)**

Marginaalikorolla jaettava määrä prosentteina on:

$$all \% (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Vastapuolelle i marginaalikorolla jaettava määrä on:

$$all (r_m)_i = all \% (r_m) \times a(r_m)_i$$

Vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä on seuraava:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

jossa

A = jaettava kokonaismäärä

r_s = vastapuolten korkotarjous s

- N = vastapuolten lukumäärä
- $a(r_s)_i$ = vastapuolen i tarjous korolla s (r_s)
- $a(r_s)$ = tarjousten kokonaismäärä korolla s (r_s)
- $$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$
- r_s = marginaalikorko:
- $r_1 \geq r_s \geq r_m$ likviditeettiä lisäävässä huutokaupassa
- $r_m \geq r_s \geq r_1$ likviditeettiä vähentävässä huutokaupassa
- r_{m-1} = marginaalikorkoa edeltävä korko (viimeinen korko, jolla tarjoukset hyväksytään kokonaisuudessaan):
- $r_{m-1} > r_m$ likviditeettiä lisäävässä huutokaupassa
- $r_m > r_{m-1}$ likviditeettiä vähentävässä huutokaupassa
- $all \% (r_m)$ = marginaalikorolla jaettava määrä prosentteina
- $all(r_s)_i$ = vastapuolelle i jaettava määrä korolla s
- all_i = vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä

Taulukko 3

Vaihtuvakorkoisissa valuuttaswap-huutokaupoissa jaettava määrä

Marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä prosentteina on

$$all \% (\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Vastapuolelle i marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä on

$$all (\Delta_m)_i = all \% (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä on seuraava:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all (\Delta_m)_i$$

jossa

- A = jaettava kokonaismäärä
- Δ_s = vastapuolten tarjous swap-pisteellä s
- N = vastapuolten lukumäärä
- $a(\Delta_s)_i$ = vastapuolen i tarjous swap-pisteellä s (Δ_s)
- $a(\Delta_s)$ = tarjousten kokonaismäärä swap-pisteellä s (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

$\Delta_m =$ marginaaliswap-pistetarjous:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ likviditeettiä lisäävissä valuuttaswapeissa

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ likviditeettiä vähentävissä valuuttaswapeissa

Δ_{m-1} marginaaliswap-pisteellä annettua tarjousta edeltävä swap-pistetarjous (viimeinen swap-piste, jolla tarjoukset hyväksytään kokonaisuudessaan):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ likviditeettiä lisäävissä valuuttaswapeissa

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ likviditeettiä vähentävissä valuuttaswapeissa

all $\%(\Delta_m)$ marginaaliswap-pisteellä jaettava määrä prosentteina

all $(\Delta_s)_i$ vastapuolelle i jaettava määrä swap-pisteellä s

all $_i$ vastapuolelle i jaettava kokonaismäärä

LIITE IV

HUUTOKAUPAN TULOKSISTA ILMOITTAMINEN

Huutokaupan tulosta koskeva julkinen ilmoitus sisältää seuraavat viitteelliset tiedot:

- a) huutokaupan viitenumero;
- b) huutokaupan päivämäärä;
- c) operaation tyyppi;
- d) operaatiossa sovellettava maturiteetti;
- e) operaation kesto (ilmoitetaan tavallisesti päivien lukumääränä);
- f) eurojärjestelmän vastapuolten tekemien tarjousten yhteismäärä;
- g) tarjoajien lukumäärä;
- h) valuuttaswapeissa mukana olevat valuutat;
- i) jaettu kokonaismäärä;
- j) kiinteäkorkoisissa huutokaupoissa jaettava määrä prosentteina;
- k) valuuttaswapeissa avistakurssi;
- l) vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa hyväksytty marginaalikorko, hinta, swap-piste tai hintaero sekä marginaalikorolla, hinnalla tai swap-pisteellä jaettava määrä prosentteina;
- m) monikorkoisissa huutokauppamenettelyissä vähimmäistarjouskorko ja enimmäistarjouskorko eli sen koron ala- ja yläraja, jolla vastapuolet tekivät tarjouksia vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, sekä hyväksytyjen tarjousten painotettu keskikorko;
- n) operaation alkamis- ja eräpäivä soveltuvin osin sekä instrumentin arvo- ja eräpäivä, jos kyse on Euroopan keskuspankin (EKP) velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;
- o) pienin yksittäiselle vastapuolelle jaettava määrä, jos se on asetettu;
- p) pienin jako-osuus, jos se on asetettu;
- q) sitoumusten nimellisarvo ja liikkeeseenlaskun ISIN-koodi, jos kyse on EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskusta;
- r) yhden vastapuolen tekemien tarjousten enimmäislukumäärä (jos EKP aikoo rajoittaa tarjousten lukumäärää vaihtuvakorkoisissa huutokaupoissa, enimmäismäärä on yleensä 10 tarjousta vastapuolta kohden).

LIITE V

VALUUTTAININTERVENTIOIDEN VASTAPUOLTEN VALINTAPERUSTEET

1. Eurojärjestelmän valuuttainterventioiden vastapuolten valinta perustuu kahdenlaisiin kriteereihin, jotka liittyvät varovaisuuden ja tehokkuuden periaatteisiin.
 2. Varovaisuuden periaatteeseen liittyvät kriteerit ovat ensisijaisia, ja tehokkuuteen liittyviä kriteerejä sovelletaan vasta niiden jälkeen.
 3. Varovaisuuden periaatteeseen liittyvät kriteerit käsittävät seuraavat seikat:
 - a) vastapuolen luottokelpoisuus, jota arvioidaan yhdistämällä erilaisia menetelmiä, esimerkiksi käyttämällä yksityisten luokituslaitosten luottoluokituksia sekä sisäisiä analyysejä pääomasta ja muista indikaattoreista;
 - b) vastapuolen toiminta tunnustetun valvontaviranomaisen valvonnassa;
 - c) vastapuolen hyvä maine ja tiukkojen eettisten standardien noudattaminen.
 4. Tehokkuuteen liittyvät kriteerit käsittävät mm. seuraavat seikat:
 - a) vastapuolen kilpailukykyinen hinnoittelu ja kyky käsitellä suuria volyymeja kaikenlaisissa markkinaolosuhteissa; sekä
 - b) vastapuolen tuottaman informaation laatu ja kattavuus.
 5. Jotta valuuttainterventioita voitaisiin toteuttaa tehokkaasti eri alueilla, kansalliset keskuspankit voivat valita niitä varten missä tahansa kansainvälisessä rahoituskeskuksessa olevia vastapuolia.
-

LIITE VI

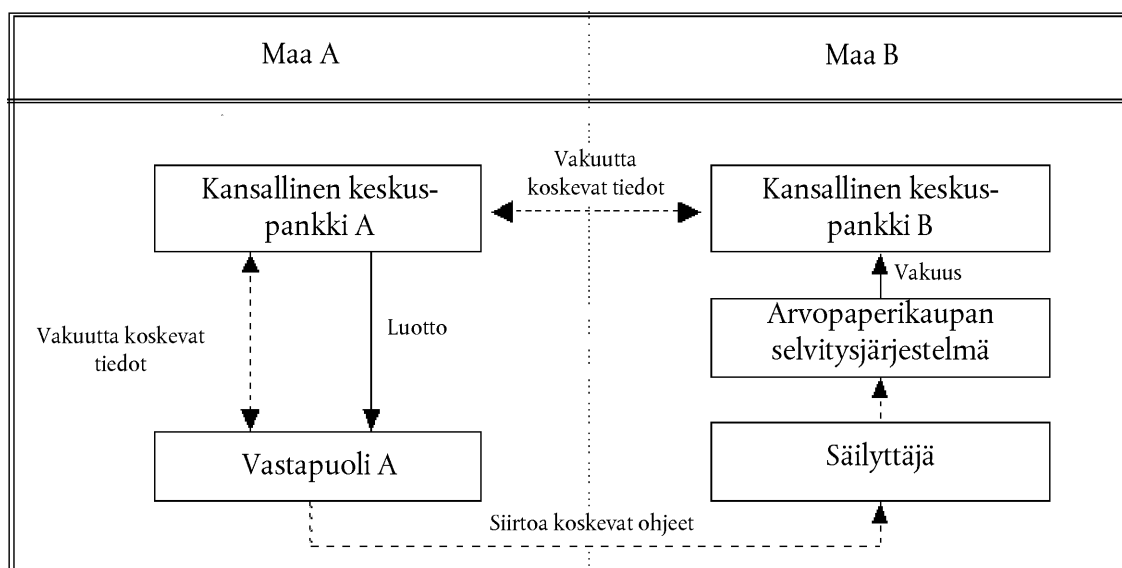
VAKUUSKELPOISTEN OMAISUUSERIEN RAJAT YLITTÄVÄ KÄYTTÖ

I. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI (CCBM)

Taulukko 1

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maahan B talletettuja vakuuskelpoisia omaisuuseriä saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

1. Kaikki kansalliset keskuspankit pitävät toisilleen arvopaperitilejä, jotta toisessa jäsenvaltiossa olevia vakuuskelpoisia omaisuuseriä voitaisiin käyttää vakuutena. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin mukainen menettely riippuu siitä, onko vakuuskelpoiset omaisuuserät korvamerkitty tiettyyn yksittäiseen operaatioon vai onko ne sammioitu.
2. Korvamerkintäjärjestelmässä heti kun vastapuolen kotimaan kansallinen keskuspankki on hyväksynyt vastapuolen luottopyynnön, vastapuoli antaa ohjeet, tarvittaessa oman omaisuudensäilyttäjensä kautta, sen maan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmään, jossa sen jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä säilytetään, näiden omaisuuserien siirtämiseksi tuon maan keskuspankkiin (jäljempänä 'kirjeenvaihtajakeskuspankki') kotimaan kansallisen keskuspankin lukuun. Kun kirjeenvaihtajakeskuspankki on ilmoittanut kotimaan kansalliselle keskuspankille ottaneensa vakuuden vastaan, kotimaan kansallinen keskuspankki siirtää rahat vastapuolelle. Keskuspankit eivät siirrä varoja, ennen kuin ne ovat varmoja, että kirjeenvaihtajakeskuspankki on vastaanottanut vastapuolen jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät. Pystyäkseen noudattamaan maksu- ja toimitusaikoja vastapuolet voivat tallettaa omaisuuseriä etukäteen kirjeenvaihtajakeskuspankkeihin kotimaan kansallisen keskuspankkinsa lukuun kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin mukaista menettelyä hyödyntäen.
3. Sammiojärjestelmässä vastapuoli voi milloin tahansa siirtää jälkimarkkinakelpoisia omaisuuseriä kirjeenvaihtajakeskuspankille kotimaan kansallisen keskuspankin lukuun. Kun kirjeenvaihtajakeskuspankki on ilmoittanut kotimaan kansalliselle keskuspankille jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien vastaanotosta, kotimaan kansallinen keskuspankki lisää nämä jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät vastapuolen sammioitilille.
4. Tiettyjen ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien eli lainasaamisten ja asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkainstrumenttien (RMBD) rajat ylittävää käyttöä varten on laadittu erityisiä menettelyjä. Lainasaamisten rajat ylittävässä käytössä sovelletaan kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin versiota, jossa omaisuuserän omistusoikeus siirretään tai omaisuuserä luovutetaan tai pantataan kotimaan kansalliselle keskuspankille tai siihen vahvistetaan kiinnitys kotimaan kansallisen keskuspankin välittäjänä toimivan kirjeenvaihtajakeskuspankin hyväksi. Asuntolainavakuudellisten vähittäismarkkinavelkakirjojen (RMBD) rajat ylittävää käyttöä varten on otettu käyttöön toinen versio, joka perustuu kiinnityksen vahvistamiseen kotimaan kansallisen keskuspankin välittäjänä toimivan kirjeenvaihtajakeskuspankin hyväksi.
5. Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli on vastapuolten käytössä sekä jälkimarkkinakelpoisten että ei-jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien käyttöä varten vähintään klo 9.00–16.00 Keski-Euroopan aikaa (CET) jokaisena TARGET2-pankkipäivänä. Vastapuolen, joka haluaa käyttää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia, on ilmoitettava

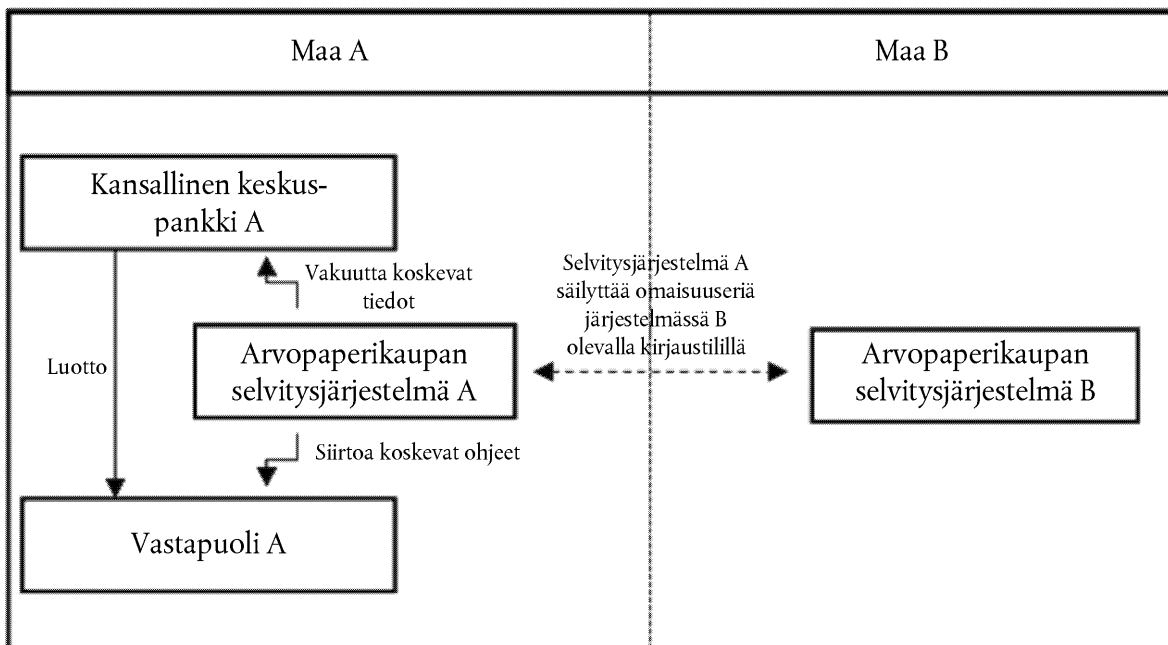
asiasta sille kansalliselle keskuspankille, josta se haluaa saada luottoa, eli kotimaansa kansalliselle keskuspankille, ennen klo 16.00 (CET). Vastapuolen on huolehdittava siitä, että luotto-operaation vakuudet toimitetaan kirjeenvaihtajakeskuspankin tilille viimeistään klo 16.45 (CET). Tästä määräajasta poikkeavat määräykset tai toimitukset käsitellään niin pian kuin mahdollista ja saatetaan huomioida vasta seuraavan TARGET2-pankkipäivän luotonannossa. Kun vastapuolet olettavat, että niillä on tarve käyttää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallia myöhäisenä ajankohtana, niiden tulisi mahdollisuuksien mukaan tallettaa omaisuuserät etukäteen. Poikkeustapauksissa tai rahapoliittisten operaatioiden niin edellyttäessä EKP voi päättää pidentää kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin sulkemisaikaa TARGET2-järjestelmän sulkemisaikaan yhteistyössä arvopaperikeskusten kanssa ja riippuen niiden mahdollisuudesta pidentää jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavia määräaikoja.

II. ARVOPAPERIKAUPAN SELVITYSJÄRJESTELMIEN VÄLISET HYVÄKSYTYT LINKIT

Taulukko 2

Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien väliset linkit

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan B arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja vakuuskelpoisia omaisuuseriä maissa A ja B olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisen linkin kautta saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

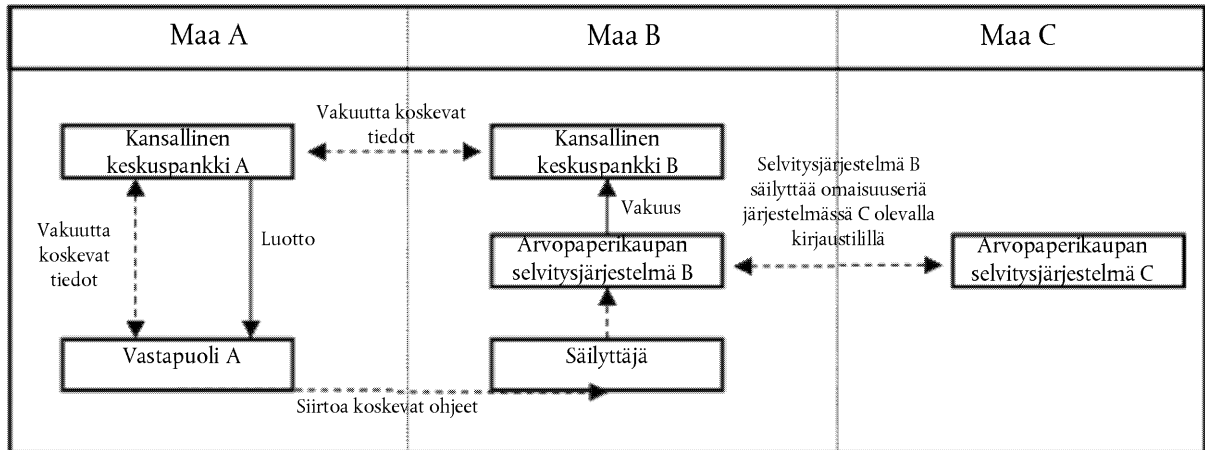
1. Kahden ETA:ssa sijaitsevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän väliset linkit muodostuvat menettelyistä ja järjestelyistä, joiden avulla järjestelmien välillä voidaan siirtää omaisuuseriä tilikirjauksina. Toinen selvitysjärjestelmä (jäljempänä 'sijoittava selvitysjärjestelmä') avaa arvopaperikaupan kirjaustilin toisessa selvitysjärjestelmässä (jäljempänä 'liikkeeseen laskeva selvitysjärjestelmä').
2. Hyväksytyjen linkkien avulla yhden ETA:ssa sijaitsevan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän osallistujilla on mahdollisuus säilyttää toisessa ETA-maassa sijaitsevassa selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja arvopapereita olematta kyseisen järjestelmän osallistuja. Linkkejä käytettäessä omaisuuserät ovat vastapuolen omalla tilillä sen kotimaassa sijaitsevassa arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä eikä vastapuoli tarvitse omaisuudensäilyttäjää.

III. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI JA HYVÄKSYTYT LINKIT

Taulukko 3

Kirjeenvaihtajakeskuspankkimalli ja hyväksytyt linkit

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan C arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä liikkeeseen laskettuja ja maan B arvopaperikaupan selvitysjärjestelmässä säilytettäviä vakuuskelpoisia omaisuuseriä maissa B ja C olevien arvopaperikaupan selvitysjärjestelmien välisen suoran linkin kautta saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

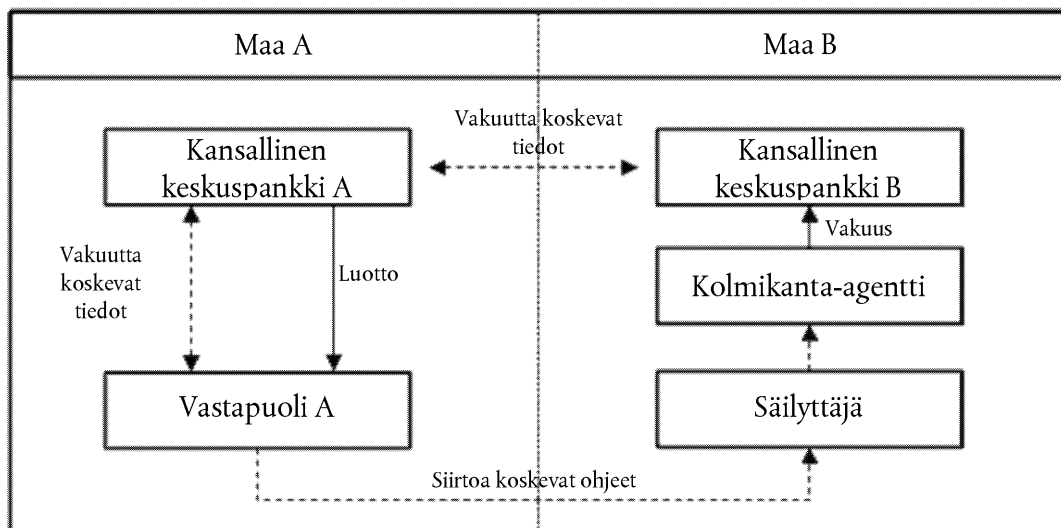
Jos arvopaperimuodossa olevat vakuuskelpoiset omaisuuserät siirretään kirjeenvaihtajakeskuspankkimallin ja linkkien yhdistelmämallin mukaisesti, vastapuolten täytyy varmistua siitä, että arvopaperit on siirretty asianomaisen sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tilille viimeistään klo 16.00 (CET) suorituspäivänä, jotta varmistetaan saman päivän arvolla tapahtuva operaatioiden suoritus. Kotimaan kansallisen keskuspankin vastapuoliltaan klo 16.00 (CET) jälkeen saamat siirtopyynnot tai klo 16.00 (CET) jälkeen saadut vakuuksien toimituspyynnot asianomaisen sijoittavan arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän tilille käsitellään niin pian kuin mahdollista kyseisen arvopaperikaupan selvitysjärjestelmän selvitysmääräaikaisten mukaisesti.

IV. KIRJEENVAIHTAJAKESKUSPANKKIMALLI JA KOLMIKANTAVAKUUSHALLINTAPALVELUT

Taulukko 4

Rajat ylittävät kolmikantapalvelut

Maahan A sijoittautunut vastapuoli käyttää maan B kolmikanta-agentin säilyttämiä vakuuskelpoisia omaisuuseriä saadakseen luoton maan A kansalliselta keskuspankilta

Nuoli "vakuutta koskevat tiedot" vastapuoli A:n ja kansallinen keskuspankki A:n välillä saattaa olla merkityksetön joidenkin kolmikantasopimusagenttien osalta valitusta sopimusmallista riippuen, ja tällaisissa tapauksissa vastapuoli ei lähetä ohjetta keskuspankki A:lle eikä saa keskuspankki A:lta vahvistusta.

LIITE VII

VIIDENNEN OSAN MUKAISESTI SOVELLETTAVIEN SEURAAMUSTEN LASKENTA

- I. TIETTYJEN VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN RIKKOMISESTA JOHTUVIEN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN LASKENTA
1. Jos kansallinen keskuspankki määrää taloudellisia sanktioita vastapuolelle viidennen osan mukaisesti, kansallinen keskuspankki laskee sanktion määrän ennalta määritetyn sanktiokoron mukaan seuraavasti.
 - a) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa, lisättyinä 2,5 prosenttiyksiköllä.
 - b) Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, taloudellinen sanktio lasketaan käyttäen laiminlyönnin alkamispäivänä sovellettua maksuvalmiusluoton korkoa, lisättyinä 5 prosenttiyksiköllä. Jos 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua velvoitetta laiminlyödään toistuvasti 12 kuukauden pituisen jakson aikana (laskettuna ensimmäisestä laiminlyönnistä), sanktiokorkoon lisätään vielä 2,5 prosenttiyksikköä kunkin laiminlyönnin osalta.
 2. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun veloitteen, taloudellinen sanktio lasketaan soveltaen 1 kohdan a alakohdan mukaista sanktioprosenttia siihen vakuuden tai käteisen määrään, jota vastapuoli ei pystynyt toimittamaan tai suorittamaan, kerrottuna kertoimella $X/360$, jossa X on kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden aikana vastapuoli ei pystynyt antamaan vakuutta tai suorittamaan
 - a) sille jaettava määrää, siten kuin se täsmennetty yksittäisen huutokaupan tulosta koskevassa vahvistuksessa operaation maturiteetin aikana, tai b) tietyn operaation jäljellä olevaa määrää, jos kansallinen keskuspankki päättää operaation ennen aikaisesta sen jäljellä olevan maturiteetin osalta.
 3. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun veloitteen, taloudellinen sanktio lasketaan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti soveltaen sanktiokorkoa omaisuuserän arvoon markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen; vakuudeksi kelpaamattomien tai sellaisten omaisuuserien, joita kyseinen vastapuoli ei saa toimittaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, tapauksessa sanktiokorkoa sovelletaan seuraavalla tavalla:
 - a) jos kyse on vastapuolen kansalliselle keskuspankille toimittamista vakuudeksi kelpaamattomista omaisuuseristä, huomioon otetaan toimitettujen vakuudeksi kelpaamattomien arvo markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen; tai
 - b) jos kyse on omaisuuseristä, jotka olivat alun perin vakuuskelpoisia, mutta joista tuli vakuudeksi kelpaamattomia tai joita vastapuoli ei enää voinut antaa vakuudeksi tai käyttää vakuutena, huomioon otetaan niiden omaisuuserien arvo markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen, joita ei ole poistettu viimeistään kahdeksannen kalenteripäivän alkuun mennessä laskettuna siitä tapahtumasta, josta lukien vakuuskelpoisista omaisuuseristä tuli vakuudeksi kelpaamattomia tai vastapuoli ei enää saanut toimittaa niitä vakuudeksi tai käyttää niitä.
 4. Edellä 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut määrät kerrotaan kertoimella $X/360$, jossa X on niiden kalenteripäivien lukumäärä (mutta enintään seitsemän), joiden ajan vastapuoli laiminlöi eurojärjestelmän luotto-operaatioiden vakuudeksi toimitettujen omaisuuserien käyttöön liittyvien velvoitteiden noudattamisen. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa X:n laskenta aloitetaan seitsemän päivän pituisen annetun lisäajan jälkeen.

*[[vakuudeksi kelpaamattomien omaisuuserien arvo aliarvostuksen jälkeen päivänä, jona rikkominen alkoi] euroa * (soveltuva maksuvalmiusluoton korko päivänä, jona rikkominen alkoi + 2,5 %) * [X]/360 = [...]euroa]*
 5. Kun kyse on 141 artiklassa tarkoitettujen luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja koskevien limiittien rikkomisesta, lisäaikaa sovelletaan seuraavasti:
 - a) Seitsemän kalenteripäivän pituista lisäaikaa sovelletaan, jos uusia vakuudettomia velkainstrumentteja ei ole toimitettu vaan rikkomisen johtuu seuraavista arvostusmuutoksista:
 - i) jo toimitettujen vakuudettomien velkainstrumenttien arvo on noussut; tai
 - ii) koko vakuussammio on supistunut.

Tällaisissa tapauksissa vastapuolen on mukautettava koko vakuussammion arvoa tai vakuudettomien velkainstrumenttien arvoa annetun lisäajan kuluessa varmistaakseen sovellettavan limiitin noudattamisen.
 - b) Vastapuolella ei ole oikeutta annettuun lisäaikaan, jos se on toimittanut lisää luottolaitoksen tai siihen läheisesti sidoksissa olevien yhteisöjen liikkeeseen laskemia vakuudettomia velkainstrumentteja ja siten rikkonut niiden käytölle asetettua limiittiä.

6. Jos vastapuoli on antanut tietoja, jotka vaikuttavat negatiivisesti sen toimittaman vakuuden arvoon eurojärjestelmän näkökulmasta 145 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kuten väärät tai vanhentuneet tiedot käytetyn lainasaamisen jäljellä olevasta määrästä, vakuuden määrä (arvo), johon negatiivinen vaikutus kohdistuu, otetaan huomioon laskettaessa taloudellisia sanktioita 3 kohdan mukaisesti. Sanktiota ei sovelleta, jos virheelliset tiedot korjataan seitsemän kalenteripäivän kuluessa.
 7. Jos vastapuoli laiminlyö 154 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen, taloudellinen sanktio lasketaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti soveltaen sanktiokorkoa määrään, joka ei ole maksuvalmiusluotolle asetettujen ehtojen mukainen.
 8. Kansallinen keskuspankki määrää vähintään 500 euron suuruisen taloudellisen sanktion, jos tämän liitteen mukainen laskutoimitus johtaa määrään, joka on pienempi kuin 500 euroa. Taloudellista sanktiota ei määrätä, jos rikkomus korjataan annetun lisäajan kuluessa.
- II. TIETTYJEN VASTAPUOLIVELVOITTEIDEN RIKKOMISESTA JOHTUVIEN MUIDEN KUIN TALOUDELLISTEN SEURAAMUSTEN MÄÄRITTÄMINEN
- Tilapäinen poissulkeminen 154 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi
9. Jos edellytykset 156 artiklan 1 kohdan mukaiselle määräaikaiselle poissulkemiselle ovat olemassa, kansallinen keskuspankki määrittää poissulkemisen keston seuraavasti:
 - a) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on enintään 40 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois yhden kuukauden ajaksi;
 - b) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 40 prosenttia ja enintään 80 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kahden kuukauden ajaksi;
 - c) jos toimittamatta jätetyn vakuuden tai rahan määrä on vähintään 80 prosenttia ja enintään 100 prosenttia toimitettavan vakuuden tai rahan kokonaismäärästä, vastapuoli suljetaan pois kolmen kuukauden ajaksi.
 10. Jos seuraamus liittyy vastapuolen ja EKP:n väliseen transaktioon kahdenvälisessä menettelyssä, edellä esitettyjen säännösten katsotaan soveltuvan EKP:n määrittämiin sanktioihin edellä I ja II kohtaa sovellettaessa.
-

LIITE VIII

OMAISUUSVAKUUELLISTEN ARVOPAPEREIDEN LAINAKOHTAISTEN TIETOJEN TOIMITTAMINEN

Tätä liitettä sovelletaan kattavien ja yhdenmukaisten lainakohtaisten tietojen toimittamiseen omaisuusvakuudellisten arvopapereiden lainasammiota koskevista, kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä 78 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

I. LAINAKOHTAISTEN TIETOJEN TOIMITTAMINEN

- Osapuolten on toimitettava lainakohtaiset tiedot eurojärjestelmän nimeämään lainakohtaiseen tietokantaan. Nämä tiedot julkaistaan lainakohtaisessa tietokannassa sähköisesti. Nimetessään lainakohtaisten tietokantojen tuottajat eurojärjestelmä edellyttää, että niiden on vastattava eurojärjestelmän asettamia vaatimuksia, kuten avoimen saatavuuden, kattavuuden, syrjimättömyyden, tarkoituksenmukaisen hallintorakenteen ja avoimuuden periaatteita.
- Kustakin yksittäisestä transaktiosta on toimitettava lainakohtaiset tiedot käyttämällä tähän tarkoitukseen viimeisintä versiota soveltuvasta lainakohtaisesta, EKP:n verkkosivuilla julkaistusta tietojenantolomakkeesta, jonka tyyppi riippuu omaisuusvakuudellisen arvopaperin sammiossa olevien omaisuuserien tyypistä, kuten 73 artiklan 1 kohdassa on määritelty.
- Lainakohtaiset tiedot on ilmoitettava vähintään neljännesvuosittain ja viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun kyseisen omaisuusvakuudellisen arvopaperin korko erääntyy maksettavaksi. Toimitettujen tietojen osalta vakuussammion poikkileikkauspäivä saa olla korkeintaan kuluneiden kahden kuukauden päässä, eli raportin toimituspäivän ja vakuussammion poikkileikkauspäivän erotuksen on oltava vähemmän kuin kaksi kuukautta. Vakuussammion poikkileikkauspäivä määritellään päiväksi, jona vakuuksina olevien omaisuuserien tunnusluku-tiedoista tehdään yhden ajankohdan otos asianomaista raporttia varten.
- Jotta voitaisiin varmistaa 2 ja 3 kohdassa olevien vaatimusten noudattaminen, lainakohtaisen tietokannan järjestelmä tarkistaa kunkin transaktion osalta automaattisesti uudet ja päivitetty lainakohtaiset tiedot sisältävien raporttien johdonmukaisuuden ja oikeellisuuden.

II. VAADITTU TARKKUUS

- Jotta omaisuusvakuudelliset arvopaperit arvioitaisiin vakuuskelpoisiksi tai ennestään kelpoiset säilyttäisivät vakuuskelpoisuutensa, näiden vakuussammioiden kassavirtaa tuottavista omaisuuseristä on toimitettava jokaisen lainanyksityiskohtaiset tiedot siitä päivämäärästä lähtien, jolloin kyseisen tyyppisiä lainoja koskevaa tietojen ilmoitusvelvollisuutta on ryhdytty soveltamaan EKP:n verkkosivuilla määritellyllä tavalla.
- Kolmen kuukauden kuluessa tietojen toimittamisen aloittamisesta omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuussammioiden lainakohtaisten tietojen on täytettävä vähimmäislaatuvaatimukset, joiden täyttymistä arvioidaan saatujen tietojen, erityisesti lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeen kenttien pohjalta.
- Jotta tunnistettaisiin kentät, joiden osalta tietoja ei ole saatavilla, jokaisella lomakkeella on mahdollista valita kuudesta vaihtoehoisesta "ei tietoja" -selityksestä (no data, ND), joita on käytettävä aina, kun lomakkeen edellyttämiä tietoja ei pystytä toimittamaan. Liikekiinteistövuokaudellisia arvopapereita (CMBS) koskevaa lomakemallia varten on myös seitsemäs "ei tietoja" -vaihtoehto.

Taulukko 1

Ei tietoja -vaihtoehtojen selitykset

Ei tietoja -vaihtoehdot	Koodin selitys
ND1	Tietoa ei ole kerätty, sillä sitä ei kriteerien mukaan vaadita
ND2	Tieto on kerätty lainahakemuksen yhteydessä, mutta sitä ei ole siirretty raportointijärjestelmään
ND3	Tieto on kerätty lainahakemuksen yhteydessä, mutta se on siirretty raportointijärjestelmästä erilliseen järjestelmään
ND4	Tieto on kerätty, mutta se on saatavissa vasta VVVV-KK lukien
ND5	Ei merkityksellinen
ND6	Ei sovellu kyseisellä lainkäyttöalueella
ND7	Koskee ainoastaan alle 500 000 euron suuruisia omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden sammiossa on liikekiinteistölainoja; arvolla viitataan koko lainan saldoon alkuunpanohetkellä

III. SIIRTYMÄKAUSI

1. Seuraavanlaista yhdeksän kuukauden pituista siirtymäaika sovelletaan kaikkiin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, riippuen päivästä, josta lukien lainakohtaisten tietojen ilmoitusvelvollisuutta on ryhdytty soveltamaan kuhunkin omaisuusvakuudellisten arvopapereiden vakuutena olevaan omaisuuseräluokkaan:
 - a) ensimmäisten kolmen kuukauden aikana (ensimmäinen vuosineljännes) ilmoitusvelvollisuuden alkamisesta on ilmoitettava lainakohtaiset tiedot, mutta vaihtoehtoja N1–N7 sisältävien pakollisten kenttien lukumäärään ei sovelleta erityisiä rajoituksia;
 - b) neljännen kuukauden alusta kuudennen kuukauden loppuun (toinen vuosineljännes) vaihtoehdon ND1 sisältävien pakollisten kenttien lukumäärä ei saa ylittää 30 prosenttia pakollisten kenttien kokonaismäärästä, eikä vaihtoehtoja ND2, ND3 tai ND4 sisältävien pakollisten kenttien määrä saa ylittää 40 prosenttia pakollisten kenttien kokonaismäärästä;
 - c) seitsemännen kuukauden alusta yhdeksännen kuukauden loppuun (kolmas vuosineljännes) vaihtoehdon ND1 sisältävien kenttien lukumäärä ei saa ylittää 10 prosenttia pakollisten kenttien kokonaismäärästä, eikä vaihtoehtoja ND2, ND3 tai ND4 sisältävien kenttien määrä saa ylittää 20 prosenttia pakollisten kenttien kokonaismäärästä;
 - d) yhdeksän kuukauden pituisen siirtymäajan jälkeen yksittäistä transaktiota koskevat lainakohtaiset pakolliset kentät eivät saa sisältää arvoja ND1, ND2, ND3 tai ND4.
2. Näitä kynnysarvoja sovellettaessa lainakohtaisen tietokannan järjestelmä pisteyttää tuloksen kullekin omaisuusvakuudellisten arvopapereiden transaktiolle sen jälkeen, kun lainakohtaiset tiedot on toimitettu ja käsitelty.
3. Tämä tulos kertoo niiden pakollisten kenttien lukumäärän, jotka sisältävät arvon ND1, sekä niiden pakollisten kenttien lukumäärän, jotka sisältävät arvoja ND2, ND3 tai ND4, verrattuna kussakin tapauksessa pakollisten kenttien kokonaismäärään. Tässä yhteydessä vaihtoehtoja ND5, ND6 ja ND7 saa käyttää vain, jos tietokentät soveltuvassa lainakohtaisten tietojen ilmoituslomakkeessa sallivat niiden käytön. Näiden kahden viitekynnysarvon yhdistämisestä on tuloksena seuraava lainakohtaisia tietoja koskeva asteikko:

Taulukko 2

Lainakohtaisia tietoja koskeva asteikko

Tulosmatriisi		ND1-kentät			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
tai	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
tai	> 40 %	A4	B4	C4	D4
ND4					

4. Edellä täsmennetyn siirtymäajan mukaisesti tuloksen täytyy kullakin vuosineljänneksellä asteittain parantua seuraavasti:

Taulukko 3

Tulosmatriisi

Ajanjakso	Tulos (vakuuskelpoisuus)
ensimmäinen vuosineljännes	(vähimmäistulosta ei sovelleta)
toinen vuosineljännes	C3 (vähintään)
kolmas vuosineljännes	B2 (vähintään)
neljännessä vuosineljänneksestä eteenpäin	A1

LIITE IX

EUROJÄRJESTELMÄN LUOTTOKELPOISUUDEN ARVIOINTIKEHYKSEN MUKAINEN LAADUN SEURANTA

1. Eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehikon mukaan kunkin luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän laadun seuranta tapahtuu vuosittain jälkikäteen vertaamalla
 - a) luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän luokittamien, luottokelpoisuudeltaan hyväksytyjen yhteisöjen ja velkainstrumenttien joukossa vuoden aikana tapahtuneita maksukyvyttömyystapauksia siten, että nämä yhteisöt ja instrumentit ryhmitellään seurantajoukkoihin tiettyjen ominaisuuksien, kuten luottoluokituksen, omaisuuseräluokan, toimialan ja luottoluokitusmallin perusteella; ja
 - b) suurinta maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, joka vastaa tiettyä eurojärjestelmän yhdenmukaistetun luokitusasteikon luottoluokkaa.
 2. Vuotuisen seurantaprosessin ensimmäisessä vaiheessa luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän edustaja kokoaa luettelon yhteisöistä ja velkainstrumenteista, joiden luottoluokitus on vähintään eurojärjestelmän asettaman luottokelpoisuusvaatimuksen mukainen tarkastelujakson alussa. Tämän jälkeen luottokelpoisuusarvioija toimittaa luettelon eurojärjestelmälle käyttäen eurojärjestelmän määrittelemää lomakemallia, joka sisältää tunnistamiseen, luokitukseen ja luottoluokitukseen liittyvät kentät.
 3. Prosessin toinen vaihe tapahtuu 12 kuukauden pituisen seurantajakson lopussa. Luottoriskinarvioija päivittää luettelossa olevia yhteisöjä ja instrumentteja koskevat luottokelpoisuusarvion tiedot. Eurojärjestelmä pidättää itsellään oikeuden pyytää arvioiden laadun seurannan kannalta tarpeellisia lisätietoja.
 4. Maksukyvyttömyyden toteutumisprosentti tarkastellussa hyväksytyjen velallisten seurantajoukossa vuoden aikana on eurojärjestelmän luottokelpoisuuden arviointikehyksen keskeinen mittari laadun seurantaprosessissa, jossa vuosiarvioinnin ohessa tarkastellaan arviointijärjestelmän laatua usean vuoden aikana.
 5. Jos maksukyvyttömyyden toteutumisprosentti tarkasteltavassa hyväksytyjen velallisten seurantajoukossa poikkeaa selvästi luottoluokkaa vastaavasta maksukyvyttömyyden suurimmasta todennäköisyysprosentista vuositasolla ja/tai monivuotisessa arvioinnissa, eurojärjestelmä pyytää luottokelpoisuuden arviointijärjestelmän edustajia analysoimaan poikkeaman syyt.
-

LIITE X

ALIARVOSTUSPROSENTIT

Taulukko 1

Vakuuskelpoisiin jälkimarkkinakelpoisiin omaisuuseriin sovellettavat aliarvostusprosentit

		Aliarvostusluokat								
Luotto- luokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuosia) (**)	I luokka		II luokka (*)		III luokka (*)		IV luokka (*)		V luokka (*)
		kiinteä- orkoinen	nollakor- koinen	kiinteä- orkoinen	nollakor- koinen	kiinteä- orkoinen	nollakor- koinen	kiinteä- orkoinen	nollakor- koinen	
Luo- kat 1 ja 2	[0, 1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	6,5	6,5	10,0
	[1, 3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	8,5	9,0	
	[3, 5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	11,0	11,5	
	[5, 7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	12,5	13,5	
	[7, 10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	14,0	15,5	
	[10, ∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	17,0	22,5	
		Aliarvostusluokat								
Luotto- luokka	Jäljellä oleva ma- turiteetti (vuosia) (**)	I luokka		II luokka (*)		III luokka (*)		IV luokka (*)		V luokka (*)
		kiinteä- korkoi- nen	nollakor- koinen	kiinteä- korkoi- nen	nollakor- koinen	kiinteä- korkoi- nen	nollakor- koinen	kiinteä- korkoi- nen	nollakor- koinen	
Luok- ka 3	[0, 1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0	Ei vakuus- kelpoinen
	[1, 3)	7,0	8,0	10,0	14,5	15,0	16,5	24,5	26,5	
	[3, 5)	9,0	10,0	15,5	20,5	22,5	25,0	32,5	36,5	
	[5, 7)	10,0	11,5	16,0	22,0	26,0	30,0	36,0	40,0	
	[7, 10)	11,5	13,0	18,5	27,5	27,0	32,5	37,0	42,5	
	[10, ∞)	13,0	16,0	22,5	33,0	27,5	35,0	37,5	44,0	

(*) *Huom.* Omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, katettuihin joukkolainoihin ja luottolaitosten liikkeeseen laskemiin vakuudettomiin velkainstrumentteihin saatetaan soveltaa lisäaliarvostusta neljännessä osassa täsmennettyjen säännösten mukaisesti.

(**) "[0, 1)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin yksi vuosi; "[1, 3)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja vähemmän kuin kolme vuotta; "[3, 5)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kolme vuotta ja vähemmän kuin viisi vuotta, ja niin edelleen.

Taulukko 2

Kiinteäkorkoisiin lainaamisiin sovellettavat aliarvostusprosentit

		Arvostusmenetelmä	
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena teoreettinen hinta	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena jäljellä oleva lainapääoma
Luokat 1 ja 2	[0, 1)	10,0	12,0
	[1, 3)	12,0	16,0
	[3, 5)	14,0	21,0

		Arvostusmenetelmä	
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena teoreettinen hinta	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena jäljellä oleva lainapääoma
	[5, 7)	17,0	27,0
	[7, 10)	22,0	35,0
	[10, ∞)	30,0	45,0
		Arvostusmenetelmä	
Luottoluokka	Jäljellä oleva maturiteetti (vuotta) (*)	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena teoreettinen hinta	Kiinteä korko ja kansallisen keskuspankin arvostusperusteena jäljellä oleva lainapääoma
Luokka 3	[0, 1)	17,0	19,0
	[1, 3)	29,0	34,0
	[3, 5)	37,0	46,0
	[5, 7)	39,0	52,0
	[7, 10)	40,0	58,0
	[10, ∞)	42,0	65,0

(*) "[0, 1)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin yksi vuosi; "[1, 3)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuoksi ja vähemmän kuin kolme vuotta; "[3, 5)" tarkoittaa, että jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kolme vuotta ja vähemmän kuin viisi vuotta, ja niin edelleen.

LIITE XI

ARVOPAPEREIDEN MUOTO

EKP julkisti 13.6.2006 new global note -kriteerit (NGN) maailmanlaajuisina haltijavelkakirjoina oleville kansainvälisille velkapapereille, jotka kelpaisivat eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuudeksi 1.1.2007 lukien. EKP ilmoitti 22.10.2008, että maailmanlaajuisina rekisteröityinä velkakirjoina 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut kansainväliset velkapaperit kelpaisivat vakuudeksi eurojärjestelmän luotto-operaatioissa ainoastaan kansainvälisten velkapapereiden uutta säilytysstruktuuria (NSS) noudatettaessa.

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään yhteenveto eri muodoissa oleviin arvopapereihin sovellettavista kelpoisuussäännöistä NGN-kriteerien käyttöönoton jälkeen.

Taulukko 1

Eri muodoissa olevien arvopapereiden kelpoisuussäännöt

Maailemanlaajui- juinen/ yhden velkakirjan muodossa	Haltijavelkakirja/ rekisteröity	NGN/CGN (classic global note)	Jos kyse on NGN-/NSS- muotoisista velk- akirjoista, onko yhteinen säilyttäjä kansainvälinen arvopaperikeskus (ICSD) (*)?	Vakuuskelpoinen?
Maailemanlaajui- nen	Haltijavelka- kirja	NGN	Kyllä	Kyllä
			Ei	Ei
Maailemanlaajui- nen	Haltijavelka- kirja	CGN	Ei sovelleta	Ei, mutta ennen 1.1.2007 liikkeeseen lasketut arvopaperit säilyvät maturiteettiinsa saakka, sekä erissä tapahtuvien liikkeeseenlaskujen osalta 1.1.2007 lukien, jos liikkeeseenlasku tapahtuu samalla ISIN-koodilla.
Maailemanlaajui- nen	Rekisteröity	CGN	Ei sovelleta	Tällä rakenteella 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut joukkolainat eivät ole enää vakuuskelpoisia.
Maailemanlaajui- nen	Rekisteröity	NSS	Kyllä	Kyllä
			Ei	Ei
Yhden velkakir- jan muodossa	Haltijavelka- kirja	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Tällä rakenteella 30.9.2010 jälkeen liikkeeseen lasketut joukkolainat eivät ole enää vakuuskelpoisia. Yhden velkakirjan muodossa viimeistään 30.9.2010 liikkeeseen lasketut haltijavelkakirjat säilyttävät vakuuskelpoisuuden koko maturiteet- tinsa ajan.

(*) Tai jos tulee sovellettavaksi, hyväksytty arvopaperikeskus.

LIITE XII

ESIMERKKEJÄ EUROJÄRJESTELMÄN RAHAPOLIITTISISTA OPERAATIOISTA JA MENETTELYISTÄ

Esimerkit

- Esimerkki 1 Likviditeettiä lisäävä käänteisoperaatio kiinteäkorkoisena huutokauppana
- Esimerkki 2 Likviditeettiä lisäävä käänteisoperaatio vaihtuvakorkoisena huutokauppana
- Esimerkki 3 EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlasku vaihtuvakorkoisena huutokauppana
- Esimerkki 4 Likviditeettiä vähentävä valuuttaswap vaihtuvakorkoisena huutokauppana
- Esimerkki 5 Likviditeettiä lisäävä valuuttaswap vaihtuvakorkoisena huutokauppana
- Esimerkki 6 Riskienhallintamenetelmät

I. ESIMERKKI 1: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ KÄÄNTEISOPERAATIO KIINTEÄKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä käänteisoperaatiolla, joka järjestetään kiinteäkorkoisena huutokauppana.
2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Vastapuoli	Tarjous (miljoonaa euroa)
Pankki 1	30
Pankki 2	40
Pankki 3	70
Yhteensä	140

3. EKP päättää jakaa yhteensä 105 miljoonaa euroa.
4. Jaettava määrä prosentteina on:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

5. Vastapuolille jaettavat määrät ovat:

Vastapuoli	Tarjous (miljoonaa euroa)	Jaettava määrä (miljoonaa euroa)
Pankki 1	30	22,5
Pankki 2	40	30,0
Pankki 3	70	52,5
Yhteensä	140	105,0

II. ESIMERKKI 2: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ KÄÄNTEISOPERAATIO VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä käänteisoperaatiolla, joka järjestetään vaihtuvakorkoisena huutokauppana.

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Korko (%)	Määrä (miljoonaa euroa)				
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Tarjoukset yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Yhteensä	30	45	70	145	

3. EKP päättää jakaa 94 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaalikoroksi muodostuu 3,05 prosenttia.
4. Kaikki 3,05 prosentin ylittävät tarjoukset (kumulatiiviseen 80 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 3,05 prosentin korolla

$$\frac{94 - 80}{35} = 40\%$$

5. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaalikorolla on esimerkiksi

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

Vastapuolet	Määrä (miljoonaa euroa)			
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	30,0	45,0	70,0	145
Jaettava määrä yhteensä	14,0	34,0	46,0	94

8. Jos jaettavan määrän laskennassa käytetään yksikorkoista (hollantilaista) huutokauppamenettelyä, vastapuolille jaettavaan määrään sovellettava korko on 3,05 prosenttia.
9. Jos jaettavan määrän laskennassa käytetään monikorkoista (amerikkalaista) huutokauppamenettelyä, vastapuolille jaettavaan määrään ei sovelleta yhtä ainoaa korkoa; esimerkiksi pankki 1 saa 5 miljoonaa euroa 3,07 prosentin korolla, 5 miljoonaa euroa 3,06 prosentin korolla ja 4 miljoonaa euroa 3,05 prosentin korolla.

III. ESIMERKKI 3: EKP:N VELKASITOUUMUSTEN LIIKKEESEENLASKU VAIHTUVAKORKKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää vähentää markkinoiden likviditeettiä laskemalla liikkeeseen velkasitoumuksia vaihtuvakorkoista huutokauppaa käyttäen.

2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Korko (%)	Määrä (miljoonaa euroa)				Kumulatiiviset tarjoukset
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Yhteensä	55	70	55	180	

3. EKP päättää jakaa 124,5 miljoonan euron nimellismäärän, minkä perusteella marginaalikoroksi muodostuu 3,05 prosenttia.
4. Kaikki 3,05 prosentin alittavat tarjoukset (kumulatiiviseen 65 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 3,05 prosentin korolla

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaalikorolla on esimerkiksi

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

Vastapuolet	Määrä (miljoonaa euroa)			
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	55,0	70,0	55,0	180,0
Jaettava määrä yhteensä	42,0	49,0	33,5	124,5

IV. ESIMERKKI 4: LIKVIDITEETTIÄ VÄHENTÄVÄ VALUUTTASWAP VAIHTUVAKORKOISENA HUUTOKAUPPANA

1. EKP päättää vähentää markkinoiden likviditeettiä tekemällä euron ja dollarin välisen valuuttaswapin vaihtuvakorkoisena huutokauppana. (Huomaa: euron termiinikurssi on tässä esimerkissä korkeampi kuin avistakurssi.)
2. Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Swap-pisteet (× 10 000)	Määrä (miljoonaa euroa)				Kumulatiiviset tarjoukset
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10

Swap-pisteet (× 10 000)	Määrä (miljoonaa euroa)				
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	Kumulatiiviset tarjoukset
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Yhteensä	65	90	80	235	

3. EKP päättää jakaa 158 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaaliswap-pisteeksi muodostuu 6,63. Kaikki 6,63 pisteen ylittävät tarjoukset (kumulatiiviseen 65 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 6,63 pisteellä

$$\frac{158 - 65}{100} = 93\%$$

4. Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaaliswap-pisteellä on esimerkiksi

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

Vastapuolet	Määrä (miljoonaa euroa)			
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	65,0	90,0	80,0	235,0
Jaettava määrä yhteensä	48,25	52,55	57,20	158,0

7. EKP määrää operaatiossa euron USD-avistakurssiksi 1,1300.
8. Jos käytetään yksikorkoista huutokauppamenettelyä (hollantilaista huutokauppaa), eurojärjestelmä ostaa operaation alkamispäivänä 158 000 000 euroa ja myy 178 540 000 dollaria. Operaation eräpäivänä eurojärjestelmä myy 158 000 000 euroa ja ostaa 178 644 754 dollaria (termiinikurssi on $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Jos käytetään monikorkoista huutokauppamenettelyä (amerikkalaista huutokauppaa), eurojärjestelmä vaihtaa euro- ja dollarimäärät seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

Avistakauppa			Terminiikkauppa		
Valuuttakurssi	Euro, osto	USD, myynti	Valuuttakurssi	Euro, myynti	USD, osto
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140

Avistakauppa			Terminikauppa		
Valuuttakurssi	Euro, osto	USD, myynti	Valuuttakurssi	Euro, myynti	USD, osto
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Yhteensä	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. ESIMERKKI 5: LIKVIDITEETTIÄ LISÄÄVÄ VALUUTTASWAP VAIHTUVAKORKKOISENA HUUTOKAUPPANA

- EKP päättää lisätä markkinoiden likviditeettiä tekemällä euron ja dollarin välisen valuuttaswapin vaihtuvakorkkoisena huutokauppana. (Huomaa: euron termiinikurssi on tässä esimerkissä korkeampi kuin avistakurssi.)
- Kolme vastapuolta antaa seuraavat tarjoukset:

Swap-pisteet (× 10 000)	Määrä (miljoonaa euroa)				Kumulatiiviset tarjoukset
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä	
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Yhteensä	60	85	75	220	

- EKP päättää jakaa 197 miljoonaa euroa, minkä perusteella marginaaliswap-pisteeksi muodostuu 6,54. Kaikki 6,54 pisteen alittavat tarjoukset (kumulatiiviseen 195 miljoonan euron määrään saakka) hyväksytään täysimääräisesti. Jaettava määrä prosentteina on 6,54 pisteellä

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

- Pankille 1 jaettava määrä tällä marginaaliswap-pisteellä on esimerkiksi

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

- Pankille 1 jaettava kokonaismäärä on

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Huutokaupan tulos voidaan esittää yhteenvetona seuraavasti:

Vastapuolet	Määrä (miljoonaa euroa)			
	Pankki 1	Pankki 2	Pankki 3	Yhteensä
Tarjoukset yhteensä	60,0	85,0	75,0	220
Jaettava määrä yhteensä	55,5	75,5	66,0	197

6. EKP määrää operaatioissa euron USD-avistakurssiksi 1,1300.
7. Jos käytetään yksikorkoista huutokauppamenettelyä (hollantilaista huutokauppaa), eurojärjestelmä myy operaation alkamispäivänä 197 000 000 euroa ja ostaa 222 610 000 dollaria. Operaation eräpäivänä eurojärjestelmä myy 197 000 000 euroa ja myy 222 738 838 dollaria (termiinikurssi on $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).
8. Jos käytetään monikorkoista huutokauppamenettelyä (amerikkalaista huutokauppaa), eurojärjestelmä vaihtaa euro- ja dollarimäärät seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

Avistakauppa			Termiinkauppa		
Valuuttakurssi	Euro, myynti	USD, osto	Valuuttakurssi	Euro, osto	USD, myynti
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Yhteensä	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. ESIMERKKI 6: RISKIENHALLINTAMENETELMÄT

1. Tässä esimerkissä kuvataan eurojärjestelmän luotto-operaatioissa vakuutena käytettäviin omaisuuseriin sovellettavia riskienhallintamenetelmiä. Se perustuu oletukseen, että vakuuksien muutospyynnön tarvetta laskiessa otetaan huomioon myönnetylle luotolle kertynyt korko ja sovelletaan kynnyispistettä, joka on 0,5 prosenttia myönnetyn luoton määrästä. Esimerkki perustuu oletukseen, että vastapuoli osallistuu seuraaviin eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin:
- perusrahoitusoperaatio, joka alkaa 30.7.2014 ja päättyy 6.8.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 50 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.
 - pitempiaikainen rahoitusoperaatio, joka alkaa 31.7.2014 ja päättyy 23.10.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 45 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.
 - perusrahoitusoperaatio, joka alkaa 6.8.2014 ja päättyy 13.8.2014 ja jossa vastapuolelle jaetaan 35 miljoonaa euroa 0,15 prosentin korolla.

2. Vastapuolen operaatioiden vakuudeksi toimittamien jälkimarkkinakelpoisten omaisuuserien ominaisuudet on eritelty taulukossa 1.

Taulukko 1

Transaktioiden vakuudeksi toimitetut jälkimarkkinakelpoiset omaisuuserät

Ominaisuudet						
Nimi	Omaisuuserätyyppi	Eräpäivä	Koron määrittely	Koron maksuväli	Jäljellä oleva maturiteetti	Aliarvostus
Omaisuuserä A	Katettu jumbolaina	30.8.2018	Kiinteä	6 kuukautta	4 vuotta	2,50 %
Omaisuuserä B	Valtion liikkeen laskema velkakirja	19.11.2018	Vaihtuva	12 kuukautta	4 vuotta	0,50 %
Omaisuuserä C	Yrityksen liikkeen laskema velkakirja	12.5.2025	Nollakorko		> 10 vuotta	13,00 %

Hinnat prosentteina (kertynyt korko mukaan lukien) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Tietyn arvostuspäivän hinnat vastaavat tätä arvostuspäivää edeltävän pankkipäivän edustavinta hintaa.

KORVAMERKINTÄJÄRJESTELMÄ

Ensiksi oletetaan, että transaktiot toteutetaan kansallisen keskuspankin kanssa, joka käyttää järjestelmää, jossa omaisuuserät korvamerkitään kuhunkin transaktioon. Vakuudeksi toimitetut omaisuuserät arvostetaan päivittäin. Riskienhallintajärjestelmä voidaan tällöin kuvata seuraavasti (ks. myös alla oleva taulukko 2):

- Vastapuoli tekee 30.7.2014 kansallisen keskuspankin kanssa takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 50,6 miljoonan euron arvosta omaisuuserää A. Omaisuuserä A on kiinteäkorkoinen jumbolaina, joka erääntyy 30.8.2018 ja on luokitettu luottoluokkaan 1–2. Koska sen jäljellä oleva maturiteetti on neljä vuotta, siihen sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 2,5 prosenttia. Omaisuuserän A markkinahinta sen viitemarkkina-paikalla on mainittuna päivänä 101,61 prosenttia, johon sisältyy kertynyt kuponkikorko. Vastapuolen edellytetään toimittavan sellaisen määrän omaisuuserää A, että sen markkina-arvo 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen ylittää 50 miljoonan euron jaetun määrän. Vastapuoli toimittaa siten 50,6 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää A, jonka korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 50 129 294 euroa.
- Vastapuoli tekee 31.7.2014 kansallisen keskuspankin kanssa takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 21 miljoonan euron arvosta omaisuuserää A (markkinahinta 101,21 prosenttia, markkina-arvon aliarvostus 2,5 prosenttia) ja 25 miljoonan euron arvosta omaisuuserää B (markkinahinta 98,02 prosenttia). Omaisuuserä B on valtion vaihtuvakorkoinen joukkovelkakirja, joka on luokitettu luottoluokkaan 1–2 ja johon sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 0,5 prosenttia. Omaisuuserän A ja omaisuuserän B korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 45 130 098 euroa, eli yli vaaditun 45 000 000 euron määrän.
- Omaisuuserät, jotka liittyvät 30.7.2014 alkaneeseen perusrahoitusoperaatioon, arvostetaan uudelleen 31.7.2014. Koska omaisuuserän A markkinahinta on 101,21 prosenttia, sen markkina-arvon aliarvostuksella korjattu arvo on yhä alemman ja ylemmän kynnysarvon sisällä. Alun perin vakuudeksi toimitetun määrän katsotaan näin ollen kattavan sekä alun perin myönnetyn likviditeetin määrän että 208 euron suuruisen kertyneen koron.

4. Vakuutena olevat omaisuuserät arvostetaan uudelleen 1.8.2014: omaisuuserän A markkinahinta on 99,50 prosenttia ja omaisuuserän B markkinahinta on 97,95 prosenttia. Kertyneet korot ovat 417 euroa 30.7.2014 alkaneesta perusrahoitusoperaatiosta ja 188 euroa 31.7.2014 alkaneesta pitempiäaikaisesta rahoitusoperaatiosta. Näin ollen omaisuuserän A korjattu markkina-arvo ensimmäisessä transaktiossa on 912 092 euroa pienempi kuin transaktion vakuusvaade eli myönnetty luotto + kertynyt korko, mutta myös pienempi kuin 49 750 415 euron alempi kynnystaso. Vastapuoli toimittaa 950 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A, mikä 99,55 prosentin hintaan perustuneesta markkina-arvosta tehdyn 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen palauttaa riittävän vakuuskatteen. Kansalliset keskuspankit voivat vaatia lisävakuutta arvopapereiden sijasta rahana.

Myös toinen transaktio aiheuttaa vakuuksien muutospyynnön, koska transaktiossa käytettyjen omaisuuserien korjattu markkina-arvo (44 737 688 euroa) jää alle alemman kynnystason (44 775 187 euroa). Tämän vuoksi vastapuoli toimittaa 270 000 euron arvosta omaisuuserää B, jonka korjattu markkina-arvo on 263 143 euroa.

5. Vakuutena olevat omaisuuserät arvostetaan uudelleen 4.8. ja 5.8.2014, mutta tämä ei aiheuta vakuuksien muutospyyntöä 30.7. ja 31.7.2014 tehtyjen transaktioiden osalta.
6. Vastapuoli maksaa 6.8.2014 takaisin 30.7.2014 alkaneessa perusrahoitusoperaatiossa myönnetyn luoton ja 1 458 euron suuruisen kertyneen koron. Kansallinen keskuspankki palauttaa 51 550 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A.

Samana päivänä vastapuoli tekee kansallisen keskuspankin kanssa uuden takaisinostosopimuksen, jonka mukaan kansallinen keskuspankki ostaa 75 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää C. Koska omaisuuserä C on nollakorkoinen yrityksen joukkovelkakirja, jonka jäljellä oleva maturiteetti on yli 10 vuotta, joka on luokitettu luottoluokkaan 1–2 ja johon sovellettava markkina-arvon aliarvostus on 13 prosenttia, sen aliarvostuksella korjattu markkina-arvo tuona päivänä on 35 045 775 euroa. Koska 31.7.2014 alkaneeseen pitempiäaikaiseen rahoitusoperaatioon liittyvien omaisuuserien uudelleenarvostuksesta ilmenee, että omaisuuserien korjattu markkina-arvo on suurempi kuin ylempi kynnystaso, kansallinen keskuspankki palauttaa vastapuolelle 262 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää. Jos kansallinen keskuspankki joutuu palauttamaan vakuutta vastapuolelle toisen transaktion yhteydessä, se voidaan joissakin tapauksissa nettouttaa vastapuolen kansalliselle keskuspankille ensimmäisen transaktion yhteydessä maksaman vakuuden kanssa. Näin ollen suoritettaisiin vain yksi vakuusmaksu.

SAMMIOJÄRJESTELMÄ

Toiseksi oletetaan, että transaktiot toteuttaa sammiojärjestelmää käyttävä kansallinen keskuspankki, jolloin vastapuolen käyttämään sammioon kerättyjä omaisuuseriä ei ole korvamerkitty mihinkään tiettyihin operaatioihin:

1. Tässä esimerkissä käytetään samaa transaktioiden sarjaa kuin edellisessä korvamerkintäjärjestelmää kuvaavassa esimerkissä. Pääasiallinen ero on, että kaikkien sammioon kuuluvien omaisuuserien korjatun markkina-arvon on uudelleenarvostuspäivinä katettava kaikkien vastapuolen ja kansallisen keskuspankin välisten avointen operaatioiden kokonaismäärä. Näin ollen 1.8.2014 tehtävä 1 174 592 euron suuruisen vakuuksien muutospyyntö on tässä esimerkissä sama kuin korvamerkintäjärjestelmässä. Vastapuoli toimittaa 1 300 000 euron nimellisarvosta omaisuuserää A, mikä 99,50 prosentin hintaan perustuneesta markkina-arvosta tehdyn 2,5 prosentin aliarvostuksen jälkeen palauttaa riittävän vakuuskatteen.
2. Lisäksi 6.8.2014, jolloin 30.7.2014 tehty perusrahoitusoperaatio eräännyy, vastapuoli voi pitää omaisuuserät vakuustilillään. Omaisuuseriä voidaan vaihtaa myös toisiin, kuten esimerkissä jossa 51,9 miljoonan euron nimellisarvosta omaisuuserää A vaihdetaan nimellisarvoltaan 75,5 miljoonaan euroon omaisuuserää C kaikissa rahoitusoperaatioissa myönnettyjen luottojen ja kertyneiden korkojen kattamiseksi.
3. Sammiojärjestelmän riskienhallintamenetelmiä kuvataan taulukossa 3.

Taulukko 2

Korvamerkintäjärjestelmä

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päätymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnyks	Ylempi kynnyks	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
30.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	- 912 092
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	- 262 500
4.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—
6.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Taulukko 3

Sammiojärjestelmä

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päätymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys (*)	Ylempi kynnys (**)	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
30.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ei sovelleta	50 129 294	—
31.7.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	94 525 207	Ei sovelleta	95 062 051	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Ei sovelleta	93 826 013	- 1 174 592
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Ei sovelleta	95 470 989	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Ei sovelleta	95 402 391	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	-	80 001 125	79 601 119	Ei sovelleta	80 280 724	—
	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					

Päivämäärä	Avoimet operaatiot	Alkamispäivä	Päätymispäivä	Korko	Myönnetty luotto	Kertynyt korko	Katettava määrä	Alempi kynnys (*)	Ylempi kynnys (**)	Korjattu markkina-arvo	Vakuuksien muutospyyntö
7.8.2014	Perusrahoitusoperaatio	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Ei sovelleta	80 239 155	—
30.7.2014	Pitempiaikainen rahoitusoperaatio	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) Sammiojärjestelmässä alempi kynnys on vakuuksien muutospyyntöjen alin kynnystaso. Käytännössä useimmat kansalliset keskuspankit vaativat lisävakuutta, kun vakuussammion markkina-arvon aliarvostuksella korjattu markkina-arvo laskee katettavaa kokonaismäärää pienemmäksi.

(**) Sammiojärjestelmässä ylempään kynnystason käsitteellä ei ole merkitystä, koska vastapuoli pyrkii aina toimittamaan vakuuksia yli vaaditun määrän minimoidakseen toimituskustannukset.

LIITE XIII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
1 artiklan 1 kohta				
1 artiklan 2 kohta	1 artikla			
1 artiklan 3 kohta	johdanto			
1 artiklan 4 kohta	1.6 kohta			
1 artiklan 5 kohta			2 artikla	
2 artiklan 1 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 3 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 4 kohta	5.2.1 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 5 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 6 kohta	liite II, II kohta			
2 artiklan 7 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 8 kohta	3.1.1.2 kohta			
2 artiklan 9 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 10 kohta				
2 artiklan 11 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 12 kohta				
2 artiklan 13 kohta	6.2.2.1 kohta			
2 artiklan 14 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 15 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 16 kohta	6.6 kohta			
2 artiklan 17 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 18 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 19 kohta	liite II, 20 kohta			
2 artiklan 20 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 21 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 22 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 23 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 24 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 25 kohta				
2 artiklan 26 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 27 kohta			3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan d alakohta	
2 artiklan 28 kohta			10 artikla	
2 artiklan 29 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 30 kohta	4.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 31 kohta				
2 artiklan 32 kohta				
2 artiklan 33 kohta				
2 artiklan 34 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 35 kohta				
2 artiklan 36 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 37 kohta				
2 artiklan 38 kohta	5.1.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 39 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 40 kohta	3.4.1 ja 3.4.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 41 kohta	6.6.1 kohta			
2 artiklan 42 kohta				
2 artiklan 43 kohta				
2 artiklan 44 kohta				
2 artiklan 45 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 46 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 47 kohta				
2 artiklan 48 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 49 kohta				
2 artiklan 50 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 51 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 52 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 53 kohta	lisäys 2			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 54 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 55 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 56 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 57 kohta				
2 artiklan 58 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 59 kohta				
2 artiklan 60 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 61 kohta				
2 artiklan 62 kohta				
2 artiklan 63 kohta				
2 artiklan 64 kohta	5.1.5.4 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 65 kohta				
2 artiklan 66 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 67 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 68 kohta				
2 artiklan 69 kohta	6.2.1.3 kohta			
2 artiklan 70 kohta	6.2.2 kohta			
2 artiklan 71 kohta	6.4.2 kohta			
2 artiklan 72 kohta	3.2.1 ja 3.2.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 73 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 74 kohta				
2 artiklan 75 kohta				
2 artiklan 76 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 77 kohta	3.1.1.2 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 78 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 79 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 80 kohta	3.1.1.1 kohta			
2 artiklan 81 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 82 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 83 kohta	lisäys 2			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
2 artiklan 84 kohta	5.1.5.4 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 85 kohta				
2 artiklan 86 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 87 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 88 kohta				
2 artiklan 89 kohta	3.4.3 kohta			
2 artiklan 90 kohta				
2 artiklan 91 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 92 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 93 kohta				
2 artiklan 94 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 95 kohta				
2 artiklan 96 kohta				
2 artiklan 97 kohta	kehikko 7, lisäys 2			
2 artiklan 98 kohta	lisäys 2			
2 artiklan 99 kohta	5.1.1.3 kohta, lisäys 2			
2 artiklan 100 kohta				
3 artiklan 1 kohta	1.3 kohta			
3 artiklan 2 kohta				
4 artikla				
5 artiklan 1 kohta	3 luvun johdanto			
5 artiklan 2 kohta	3 luvun johdanto			
5 artiklan 3 kohta	3 luvun johdanto, 1.3.3 kohta			
5 artiklan 4 kohta	3 luvun johdanto, 1.3.3 ja 3.1.5 kohta			
5 artiklan 5 kohta	1.3.1 kohta			
6 artiklan 1 kohta	3.1.1.1 kohta			
6 artiklan 2 kohta	3.1.2 kohta			
6 artiklan 3 kohta				
6 artiklan 4 kohta				
6 artiklan 5 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
6 artiklan 6 kohta				
7 artiklan 1 kohta	3.1.1.1 kohta			
7 artiklan 2 kohta	3.1.3 kohta			
7 artiklan 3 kohta				
7 artiklan 4 kohta				
7 artiklan 5 kohta				
7 artiklan 6 kohta	3.1.3 kohta			
8 artiklan 1 kohta	3.1.4 kohta			
8 artiklan 2 kohta	3.1.4 kohta			
8 artiklan 3 kohta	5.1.2.3 ja 5.2.5 kohta			
8 artiklan 4 kohta	3.1.4 kohta			
9 artiklan 1 kohta	3.1.5 kohta			
9 artiklan 2 kohta	3.1.5 kohta			
9 artiklan 3 kohta	3.1.4 kohta			
10 artiklan 1 kohta				
10 artiklan 2 kohta	liite II			
10 artiklan 3 kohta				
10 artiklan 4 kohta				
10 artiklan 5 kohta	6.1 kohta			
11 artiklan 1 kohta	3.4.1 kohta			
11 artiklan 2 kohta	liite II			
11 artiklan 3 kohta	3.4.3 kohta			
11 artiklan 4 kohta	3.4.3 kohta			
11 artiklan 5 kohta	3.4.4 kohta			
11 artiklan 6 kohta				
12 artiklan 1 kohta	3.5.1 kohta			
12 artiklan 2 kohta	3.5.2 kohta			
12 artiklan 3 kohta				1 artikla
12 artiklan 4 kohta	3.5.3 kohta			
12 artiklan 5 kohta	3.1.3 kohta			
12 artiklan 6 kohta	3.5 kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
12 artiklan 7 kohta				
13 artiklan 1 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 2 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 3 kohta	3.3.2 kohta			
13 artiklan 4 kohta	3.3.3 kohta			
13 artiklan 5 kohta	3.3.4 kohta			
13 artiklan 6 kohta				
14 artiklan 1 kohta	3.2.2 kohta			
14 artiklan 2 kohta	3.2.3 kohta			
14 artiklan 3 kohta	3.2.4 kohta			
14 artiklan 4 kohta				
15 artiklan 1 kohta	3.2 ja 5.1.4 kohta			
15 artiklan 2 kohta				
15 artiklan 3 kohta				
16 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
16 artiklan 2 kohta	2.3 kohta			
17 artiklan 1 kohta	lisäys 2			
17 artiklan 2 kohta				
17 artiklan 3 kohta	4.1.1 ja 4.2.1 kohta			
17 artiklan 4 kohta	4.1.5 ja 4.2.5 kohta			
17 artiklan 5 kohta	4.1.5 kohta			
17 artiklan 6 kohta	4.1.4 kohta			
17 artiklan 7 kohta				
18 artiklan 1 kohta	4.1.1 ja 4.1.2 kohta			
18 artiklan 2 kohta	4.1.2 kohta			
18 artiklan 3 kohta	4.1.3 kohta			
18 artiklan 4 kohta	4.1.3 kohta			
19 artiklan 1 kohta	4.1.3 kohta			
19 artiklan 2 kohta				
19 artiklan 3 kohta				
19 artiklan 4 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
19 artiklan 5 kohta	4.1.3 kohta			
19 artiklan 6 kohta	4.1.3 kohta			
20 artiklan 1 kohta	4.1.4 kohta			
20 artiklan 2 kohta	4.1.4 kohta			
20 artiklan 3 kohta				
21 artiklan 1 kohta	4.2.1 kohta			
21 artiklan 2 kohta				1 artikla
21 artiklan 3 kohta	4.2.2 kohta			
21 artiklan 4 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 1 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 2 kohta	4.2.3 kohta			
22 artiklan 3 kohta	4.2.3 kohta			
23 artiklan 1 kohta	4.2.4 kohta			
23 artiklan 2 kohta	4.2.4 kohta			
23 artiklan 3 kohta				
24 artikla				
25 artiklan 1 kohta	5.1.1 ja 5.1.1.3 kohta			
25 artiklan 2 kohta	5.1.1 ja 5.1.2.3 kohta			
25 artiklan 3 kohta	5.1.1.3 kohta			
26 artiklan 1 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 2 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 3 kohta	5.1.1.1 kohta			
26 artiklan 4 kohta	5.1.1.1 kohta			
27 artiklan 1 kohta	5.1.1.2 kohta			
27 artiklan 2 kohta	5.1.1.2 kohta			
27 artiklan 3 kohta	5.1.1.2 kohta			
27 artiklan 4 kohta	5.1.1.2 kohta			
28 artiklan 1 kohta	5.1.2 kohta			
28 artiklan 2 kohta	5.1.2 kohta			
28 artiklan 3 kohta	5.1.2 ja 5.1.2.3 kohta			
29 artiklan 1 kohta	5.1.2.2 ja 5.1.2.3 kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
29 artiklan 2 kohta	5.1.2.2 ja 5.1.2.3 kohta			
30 artiklan 1 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 2 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 3 kohta				
30 artiklan 4 kohta	5.1.3 kohta			
30 artiklan 5 kohta	5.1.3 kohta			
31 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
31 artiklan 2 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 2 kohta	5.1.1.3 kohta			
32 artiklan 3 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 4 kohta	5.1.1.3 kohta			
32 artiklan 5 kohta	5.1.4 kohta			
32 artiklan 6 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 2 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 3 kohta	5.1.4 kohta			
33 artiklan 4 kohta	5.1.4 kohta			
34 artiklan 1 kohta	lisäys 2			
34 artiklan 2 kohta	lisäys 2			
35 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
35 artiklan 2 kohta				
35 artiklan 3 kohta				
36 artiklan 1 kohta	5.1.4 kohta			
36 artiklan 2 kohta				
36 artiklan 3 kohta				
37 artiklan 1 kohta	5.1.5.1 kohta			
37 artiklan 2 kohta				
38 artiklan 1 kohta	5.1.5.2 kohta			
38 artiklan 2 kohta	5.1.5.2 kohta			
39 artiklan 1 kohta	5.1.5.2 kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
39 artiklan 2 kohta	5.1.5.2 kohta			
40 artiklan 1 kohta	5.1.5.3 kohta			
40 artiklan 2 kohta				
41 artiklan 1 kohta	5.1.5.3 kohta			
41 artiklan 2 kohta				
42 artikla	5.1.5.4 kohta			
43 artiklan 1 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 2 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 3 alakohta	5.1.6 kohta			
43 artiklan 4 alakohta				
44 artiklan 1 kohta	5.2.1 kohta			
44 artiklan 2 kohta	5.2.1 kohta			
45 artiklan 1 kohta	5.2.2 kohta			
45 artiklan 2 kohta	5.2.2 kohta			
45 artiklan 3 kohta	5.2.2 kohta			
46 artiklan 1 kohta	5.2.3 kohta			
46 artiklan 2 kohta	5.2.3 kohta			
46 artiklan 3 kohta	5.2.3 kohta			
47 artiklan 1 kohta	5.2.4 kohta			
47 artiklan 2 kohta	5.2.4 kohta			
48 artiklan 1 kohta	5.2.5 kohta			
48 artiklan 2 kohta	5.2.5 kohta			
49 artiklan 1 kohta	5.3.1 kohta			
49 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
50 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
50 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
51 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
51 artiklan 2 kohta	5.3.1 kohta			
51 artiklan 3 kohta	5.3.2 kohta			
52 artiklan 1 kohta	5.3.2 kohta			
52 artiklan 2 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
53 artiklan 1 kohta	5.3.1 kohta			
53 artiklan 2 kohta				
54 artiklan 1 kohta	7.4.2 kohta			
54 artiklan 2 kohta				2 artikla
55 artikla	2.1 kohta			
56 artiklan 1 kohta	2.1 kohta			
56 artiklan 2 kohta	2.1 kohta			
56 artiklan 3 kohta	2.1 kohta			
56 artiklan 4 kohta	2.1 kohta			
57 artiklan 1 kohta				
57 artiklan 2 kohta	2.2 kohta			
57 artiklan 3 kohta	2.2 kohta, lisäys 3			
57 artiklan 4 kohta	2.2 ja 5.2.2 kohta			
57 artiklan 5 kohta				
58 artiklan 1 kohta	1.5 kohta			
58 artiklan 2 kohta	1.5 ja 6.1 kohta			
58 artiklan 3 kohta				
58 artiklan 4 kohta	6.4.2 kohta			
58 artiklan 5 kohta	6.1 kohta			
58 artiklan 6 kohta	6.2 kohta			
59 artiklan 1 kohta	6.2.1.2 kohta			
59 artiklan 2 kohta	6.1 ja 6.3.1 kohta			
59 artiklan 3 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 4 kohta				
59 artiklan 5 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 6 kohta	6.3.1 kohta			
59 artiklan 7 kohta	6.3.1 kohta			
60 artikla				
61 artiklan 1 kohta	6.2 kohta			
61 artiklan 2 kohta	6.3.2 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
62 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta		3 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 2 kohta			3 artiklan 2 kohta	
62 artiklan 3 kohta			3 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 1 kohta			3 artiklan 2 kohta	
63 artiklan 2 kohta				
63 artiklan 3 kohta	6.2.1.1 kohta		3 artiklan 3 kohta	
63 artiklan 4 kohta			3 artiklan 4 kohta	
63 artiklan 5 kohta			3 artiklan 5 kohta	
64 artikla	6.2.1.1 kohta			
65 artikla	6.2.1.8 kohta			
66 artiklan 1 kohta	6.2.1.3 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
66 artiklan 2 kohta	6.2.1.3 kohta			
66 artiklan 3 kohta	6.2.1.3 kohta			
67 artiklan 1 kohta	6.2.1.4 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
67 artiklan 2 kohta				
68 artiklan 1 kohta	6.2.1.5 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
68 artiklan 2 kohta	6.2.1.5 kohta			
68 artiklan 3 kohta	6.2.1.5 kohta, suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
69 artiklan 1 kohta	6.2.1.6 kohta			
69 artiklan 2 kohta				
70 artiklan 1 kohta	6.2.1.7 kohta			
70 artiklan 2 kohta				
70 artiklan 3 kohta				
70 artiklan 4 kohta				
70 artiklan 5 kohta				
70 artiklan 6 kohta				
71 artikla				
72 artikla	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
73 artiklan 2 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
73 artiklan 3 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 4 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 5 kohta	6.2.1.1 kohta			
73 artiklan 6 kohta			4 artikla	
73 artiklan 7 kohta				
74 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
74 artiklan 2 kohta	6.2.1.1 kohta			
74 artiklan 3 kohta				
74 artiklan 4 kohta	6.2.1.1 kohta			
75 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
75 artiklan 2 kohta	6.2.1.1 kohta			
76 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
76 artiklan 2 kohta				
77 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
77 artiklan 2 kohta				
78 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
78 artiklan 2 kohta			11 artikla	
79 artikla	6.2.1.1 kohta			
80 artiklan 1 kohta	6.2.1.1 kohta			
80 artiklan 2 kohta				
80 artiklan 3 kohta				
80 artiklan 4 kohta				
80 artiklan 5 kohta			5 artiklan 2 kohta	
81 artiklan 1 kohta	6.2.1 kohta			
81 artiklan 2 kohta				
82 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta		6 artiklan 2 kohta	
82 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
83 artikla			1 artikla	
84 artikla			1 artikla	
85 artikla				
86 artikla				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
87 artiklan 1 kohta	6.3.2 kohta			
87 artiklan 2 kohta				
87 artiklan 3 kohta	6.3.2 kohta			
88 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
88 artiklan 2 kohta				
89 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
89 artiklan 2 kohta				
89 artiklan 3 kohta				
89 artiklan 4 kohta				
89 artiklan 5 kohta				
90 artikla	6.2.2.1 kohta			
91 artikla	6.2.2.1 kohta			
92 artikla	6.2.2.1 kohta			
93 artikla	6.2.2.1 kohta			
94 artikla	6.2.2.1 kohta			
95 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
95 artiklan 2 kohta	6.2.2.1 kohta			
96 artiklan 1 kohta	6.2.2.1 kohta			
96 artiklan 2 kohta				
96 artiklan 3 kohta				
97 artikla	6.2.2.1 kohta			
98 artikla	6.2.2.1 kohta			
99 artiklan 1 kohta	6.2.3.1 kohta			
99 artiklan 2 kohta				
100 artikla	lisäys 7			
101 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
101 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
102 artikla	lisäys 7			
103 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
103 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
103 artiklan 3 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
104 artiklan 1 kohta	lisäys 7			
104 artiklan 2 kohta	lisäys 7			
104 artiklan 3 kohta				
104 artiklan 4 kohta				
105 artikla				
106 artikla	6.2.2 kohta			
107 artiklan 1 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 2 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 3 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 4 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 5 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 6 kohta	6.2.2.2 kohta			
107 artiklan 7 kohta	6.2.2.2 kohta			
108 artikla	6.3.1, 6.2.2.1 ja 6.3.3.2 kohta			
109 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
109 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
109 artiklan 3 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 3 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 4 kohta	6.3.3.1 kohta			
110 artiklan 5 kohta				
110 artiklan 6 kohta				
110 artiklan 7 kohta	6.3.3.1 kohta			
111 artiklan 1 kohta	6.3.3.1 kohta			
111 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
112 artikla	6.3.3.2 kohta			
113 artiklan 1 kohta	6.3.2 kohta			
113 artiklan 2 kohta				
113 artiklan 3 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
114 artiklan 1 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 2 kohta	6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 3 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 4 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
114 artiklan 5 kohta	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
115 artikla	6.3.2 ja 6.3.3.1 kohta			
116 artikla	6.2.1.2 ja 6.2.2.1 kohta			
117 artikla	6.2.1.6 ja 6.2.2.1 kohta			
118 artiklan 1 kohta				
119 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
119 artiklan 2 kohta	6.3.4.1 ja 6.3.4 kohta			
119 artiklan 3 kohta				
119 artiklan 4 kohta	6.3.4 kohta			
119 artiklan 5 kohta	6.3.5 kohta			
120 artiklan 1 kohta				
120 artiklan 2 kohta				
120 artiklan 3 kohta				
121 artiklan 1 kohta	6.3.4.2 kohta			
121 artiklan 2 kohta				
121 artiklan 3 kohta				
121 artiklan 4 kohta				
122 artiklan 1 kohta	6.3.4.3 kohta			
122 artiklan 2 kohta				
122 artiklan 3 kohta	6.3.4.3 kohta			
122 artiklan 4 kohta				
122 artiklan 5 kohta				
123 artiklan 1 kohta				
123 artiklan 2 kohta				
123 artiklan 3 kohta				
123 artiklan 4 kohta				
124 artiklan 1 kohta	6.3.4.4 kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
124 artiklan 2 kohta				
124 artiklan 3 kohta				
124 artiklan 4 kohta	6.3.4.4 kohta			
124 artiklan 5 kohta	6.3.4.4 kohta			
125 artikla				
126 artiklan 1 kohta	6.3.5 kohta			
126 artiklan 2 kohta	6.3.5 kohta			
126 artiklan 3 kohta				
126 artiklan 4 kohta				
126 artiklan 5 kohta				
127 artiklan 1 kohta	6.4.1 kohta			
127 artiklan 2 kohta	6.4.1 kohta			
127 artiklan 3 kohta	6.4.1 kohta			
128 artiklan 1 kohta	6.4.1 kohta			
128 artiklan 2 kohta	6.4.1 kohta			
129 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta		8 artiklan 1 kohta	
129 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta		8 artiklan 2 kohta	
130 artiklan 2 kohta			8 artiklan 3 kohta	
130 artiklan 3 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 4 kohta			8 artiklan 4 kohta	
130 artiklan 5 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 6 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 7 kohta	6.4.2 kohta			
130 artiklan 8 kohta	6.4.2 kohta			
131 artiklan 1 kohta	6.4.3.1 kohta		8 artiklan 5 kohta	
131 artiklan 2 kohta	6.4.3.1 kohta			
131 artiklan 3 kohta	6.4.3.1 kohta			
132 artikla			8 artiklan 6 kohta	
133 artikla	6.4.3.3 kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
134 artikla	6.5 ja 6.5.1 kohta			
135 artikla	6.5.2 kohta			
136 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 2 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 3 kohta	6.4.2 kohta			
136 artiklan 4 kohta				
137 artiklan 1 kohta	6.7 kohta			
137 artiklan 2 kohta	6.7 kohta			
137 artiklan 3 kohta	6.7 kohta			
138 artiklan 1 kohta	6.2.3.2 kohta			
138 artiklan 2 kohta				
138 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
139 artiklan 1 kohta		1 artiklan 1 kohta		
139 artiklan 2 kohta				
140 artikla	6.3.2.3 kohta			
141 artiklan 1 kohta	6.4.2 kohta			
141 artiklan 2 kohta				
141 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
142 artiklan 1 kohta				
142 artiklan 2 kohta				
142 artiklan 3 kohta				
142 artiklan 4 kohta				
143 artiklan 1 kohta				
143 artiklan 2 kohta	6.2.3.2 kohta			
143 artiklan 3 kohta				
144 artikla	6.2.3 kohta			
145 artiklan 1 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 2 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 3 kohta	6.2.3.2 kohta			
145 artiklan 4 kohta	lisäys 6			
146 artikla				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
147 artikla	6.2.3.2 kohta			
148 artiklan 1 kohta	6.6 kohta			
148 artiklan 2 kohta	6.6 kohta			
148 artiklan 3 kohta	6.6.1 kohta			
148 artiklan 4 kohta				
148 artiklan 5 kohta				
148 artiklan 6 kohta				
149 artiklan 1 kohta	6.6 kohta			
149 artiklan 2 kohta	6.6 ja 6.6.2 kohta			
150 artiklan 1 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 2 kohta	6.2.1.4 ja 6.6.2 kohta, suuntaviivat EKP/2014/10			
150 artiklan 3 kohta				
150 artiklan 4 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 5 kohta	6.6.2 kohta			
150 artiklan 6 kohta				
151 artiklan 1 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 2 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 3 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
151 artiklan 4 kohta	suuntaviivat EKP/2014/10			
152 artiklan 1 kohta	suuntaviivojen EKP/2014/10 liite			
152 artiklan 2 kohta				
152 artiklan 3 kohta				
153 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
153 artiklan 2 kohta				
154 artiklan 1 kohta	2.3 kohta			
154 artiklan 2 kohta				
155 artikla	lisäys 6			
156 artiklan 1 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 2 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 3 kohta	lisäys 6			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
156 artiklan 4 kohta	lisäys 6			
156 artiklan 5 kohta	lisäys 6, 2.3 kohta			
156 artiklan 6 kohta	lisäys 6			
157 artikla	2.3 kohta			
158 artiklan 1 kohta	2.4.1 ja 6.3.1 kohta		9 artiklan 2 kohta	
158 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
158 artiklan 3 kohta	2.4.2 kohta			
158 artiklan 4 kohta	2.4.3 kohta			
159 artiklan 1 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 2 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 3 kohta	6.3.1 kohta			
159 artiklan 4 kohta	6.3.1 kohta			
160 artikla				
161 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
161 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
162 artikla	liite II, I kohta			
163 artikla	liite II, I kohta			
164 artikla	liite II, I kohta			
165 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
165 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
166 artiklan 1 kohta			9 artiklan 2 kohta	
166 artiklan 2 kohta			9 artiklan 3 kohta	
166 artiklan 3 kohta			9 artiklan 4 kohta	
166 artiklan 4 kohta			9 artiklan 5 kohta	
166 artiklan 5 kohta			9 artiklan 6 kohta	
167 artikla	liite II, I kohta			
168 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
168 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
169 artiklan 1 kohta	liite II, I kohta			
169 artiklan 2 kohta	liite II, I kohta			
170 artikla	liite II, I kohta			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
171 artikla	liite II, I kohta			
172 artikla	liite II, II kohta			
173 artikla	liite II, II kohta			
174 artiklan 1 kohta	3.1.1.3 kohta			
174 artiklan 2 kohta				
174 artiklan 3 kohta				
175 artikla	liite II, II kohta			
176 artiklan 1 kohta	liite II, II kohta			
176 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
176 artiklan 3 kohta				
177 artiklan 1 kohta	liite II, II kohta			
177 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
177 artiklan 3 kohta	liite II, II kohta			
178 artikla	liite II, II kohta			
179 artikla	liite II, II kohta			
180 artikla	3.1.1.2 kohta			
181 artiklan 1 kohta	4.1.2 kohta			
181 artiklan 2 kohta	liite II, II kohta			
181 artiklan 3 kohta	liite II, II kohta			
182 artikla	liite II, II kohta			
183 artikla	liite II, III kohta			
184 artikla	liite II, III kohta			
185 artikla	liite II, III kohta			
186 artiklan 1 kohta	liite II, III kohta			
186 artiklan 2 kohta	liite II, III kohta			
187 artikla	3.4.2 kohta			
188 artikla				
189 artikla	1.4 kohta			
190 artiklan 1 kohta				
190 artiklan 2 kohta				

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
191 artiklan 1 kohta				
191 artiklan 2 kohta				
191 artiklan 3 kohta				
192 artikla				
liite I, johdanto	7.1 kohta			
liite I, 1 kohta	7.1 kohta			
liite I, 2 kohta	7.1 kohta			
liite I, 3 kohta	1.3.3 ja 7.2 kohta			
liite I, 4 kohta				
liite I, 5 kohta				
liite I, 6 kohta	7.2 kohta			
liite I, 7 kohta				
liite I, 8 kohta	1.3.3 ja 7.3.1 kohta			
liite I, 9 kohta	7.3.1 kohta			
liite I, 10 kohta				
liite I, 11 kohta				
liite I, 12 kohta	1.3.3 ja 7.4.3 kohta			
liite I, 13 kohta	7.6 kohta			
liite II	5.1.3 kohta			
liite III	5.1.5.1 kohta			
liite IV	5.1.6 kohta			
liite V	liite I, lisäys 3			
liite VI, I.1	6.6.1 kohta			
liite VI, I.2				
liite VI, I.3				
liite VI, I.4	6.6.1 kohta			
liite VI, I.5	6.6.1 kohta			
liite VI, II.1	6.6.2 kohta			
liite VI, II.2	6.6.2 kohta			
liite VI, III	Suuntaviivat EKP/2014/10			

Nämä suuntaviivat	Suuntaviivat EKP/2011/14	Päätös EKP/2013/6	Päätös EKP/2013/35	Päätös EKP/2014/23
liite VI, IV	Suuntaviivat EKP/2014/10			
liite VII, I.1	2.3 kohta, lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.2	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.3	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.4				
liite VII, I.5				
liite VII, I.6				
liite VII, I.7	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, I.8	lisäys 6, 1 kohta			
liite VII, II	lisäys 6, 2.1 kohta			
liite VIII, I.1	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.2	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.3	liite I, lisäys 8			
liite VIII, I.4				
liite VIII, II.1	lisäys 8			
liite VIII, II.2				
liite VIII, II.3	lisäys 8			
liite VIII, II.4	lisäys 8			
liite VIII, III.1	lisäys 8			
liite VIII, III.2	lisäys 8			
liite VIII, III.3	lisäys 8			
liite VIII, III.4	lisäys 8			
liite IX	6.3.5 kohta			
liite X			liite I, liite II	
liite XI				
liite XII				
liite XIII				
liite XIV				

LIITE XIV

KUMOTUT SUUNTAVIIVAT JA LUETTELO MUUTOKSISTA

Suuntaviivat EKP/2011/14 (EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1).

Suuntaviivat EKP/2012/25 (EUVL L 359, 29.12.2012, s. 74).

Suuntaviivat EKP/2014/10 (EUVL L 166, 5.6.2014, s. 33).

Päätös EKP/2013/6 (EUVL L 95, 5.4.2013, s. 22).

Päätös EKP/2013/35 (EUVL L 301, 12.11.2013, s. 6).

Päätös EKP/2014/23 (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 115).
